

БЕСѢДИ
ОБЪЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ
ОТЪ
УЧИТЕЛЯ

1919

БЕСЪДИ

ОБЪАСНЕНИЯ и УПЪТВАНІЯ

ОТЪ УЧИТЕЛЯ

Дадени на ученицитѣ отъ Всемирното Бѣло Братство
при срѣщата имъ въ гр. Търново
прѣзъ лѣтото 1919 г.

Настоящото издание е първо от поредицата «Търновски събори», включваща беседи, обяснения и упътвания, дадени от Учителя по време на Търновските събори от 1919 до 1925 г.

Поредицата е по идея на братската група от гр. Разград, която подпомага и със средства издаването им.

Второ (фототипно) издание
Първо издание 1919 г.
Издателство «Бяло Братство»
ISBN 954-8091-49-6

1.

ОБЯСНЕНИЯ

ВЪРХУ ОБСТАНОВКАТА НА ЗАЛАТА ЗА СЪБРАНИЯ,
дадени при първото въвеждане въ нея на 6/19 августъ
1919 г. — Прѣображение, 7 ч. сутринята.

Задръжте въ паметта си обстановката на
стаята, тъй както си е. Това сж нѣща наредени
по извѣстенъ законъ. Всѣко нѣщо тукъ има своя
смыслъ, нищо не е излишно.

Виолетовата краска надъ вратата показва,
че трѣбва да бждегѣ силни; зелената иска отъ
васъ да се развиете въ Божията добродѣтель;
розовата — сърцето ви да е изпълнено съ лю-
бовъ; синята — умътъ ви съ вѣра; портокале-
ната означава проявление на физическия животъ.

Тази картина съ концентрични кръгове по-
казва пътя на развитие на човѣшката душа,
първоначалния произходъ на човѣка — какъ той
е започналъ живота си. Другата картина — пенто-
грамата — показва човѣка въ сегашното му
състояние — пътя, по който е миналъ. Образътъ
на Христа, който виждате тукъ, прѣдставя се-
гашното стремление на човѣка да се приближи
къмъ Христа. Човѣкъ е тръгналъ отъ до-
дѣ-

телитѣ нагорѣ, влѣзълъ е въ рая: дървото, което виждате, е райското дърво; послѣ съгрѣшилъ, миналъ прѣзъ мъдростъта, която се добива чрѣзъ изпитание; а най-послѣ миналъ чрѣзъ любовта и влѣзълъ въ спасението. Слѣдъ това ще се възкачи прѣзъ пжтя на правдата, послѣ ще слѣзе въ пжтя на истината, и тогава вече ще се съедини съ Бога. Добротата, мъдростъта, любовта, правдата и истината — това е пжтьтъ, прѣзъ който човѣкъ се възкачва. Надписътъ на пентограмата е: въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ любовта е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ мъдростъта е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ правдата е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ добродѣтельта е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ истината е силата на човѣшката душа.

Вашата задача прѣзъ годината ще бжде: да схващате Бога като любовъ и мъдростъ, и чрѣзъ тѣхъ да всаждате въ вашата душа всички други добродѣтели. Само по този начинъ може да се развиете и подигнете. За да бжде човѣкъ силенъ въ свѣта, трѣбва първо да започне съ любовта. Добродѣтельта прѣдставя самия човѣкъ, миналъ прѣзъ любовта. Чрѣзъ мъдростъта човѣкъ е научилъ Божиитѣ изявления къмъ него.

Сега, ще ви дамъ мотото: въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ любовта е силата на човѣшката душа, защото Богъ е любовъ. Не

можемъ да изпълнимъ волята Божия, ако не Го обичаме, ако не Го любимъ. Волята Божия е да бждемъ всички добродѣтелни. Да бждемъ добродѣтелни — това сж отношения на хората едни къмъ други. Трѣбва да сме добродѣтелни не само къмъ своитѣ ближни, но и къмъ всички създания — подъ „ближни“ разбирамъ и всички млѣкопитающи, които ни обслужватъ, и дори малкитѣ животинки, тѣ сж сжщо наши близки въ широкъ смисълъ на думата.

Първото правило, за да придобиемъ любовта, е непрѣмънно да имаме смирение. Любовта е качество, което познаватъ само смирнитѣ, слабитѣ; тя ѣ тѣхенъ даръ. Силнитѣ хора, които упоаватъ на себе си, не знаятъ какво нѣщо е любовъ. Ние страдаме не отъ любовъ, а отъ многознание, отъ много сила. Въ свѣта има двѣ сили: сила безъ любовъ и сила съ любовъ. Първата — силата безъ любовъ — е физическа сила, която руши, а втората — силата съ любовъ — е божествена, която твори. И тѣй, когато кажемъ, че трѣбва да сме силни, разбирамъ, че трѣбва да имаме силата на божествената любовъ.

Вънъ отъ това, което казахъ дотукъ за вашата задача прѣзъ годината, ще ви дамъ, като лозинка, „Добрата молитва“ — да размишлявате върху дълбокия смисълъ, който тя съдържа. Четете прѣзъ деня по едно изречение отъ нея, и принципитѣ, които сж легнали тамъ, да се одухотворятъ въ васъ чрѣзъ закона на любовта.

II.

(Слѣдва първата публична бесѣда „Мирната любовъ“, държана същия день, 10 ч. преди пладне, въ читалището „Надежда“, гр. Търново).

III.

МЕТОДИ ЗА УЯКЧАВАНЕ ВЪТРЕШНАТА
ВРЪЗКА МЕЖДУ ХОРАТА.*)

Въ всички създания съществува вътрѣшна връзка. Вие трѣбва да се стремите да прѣмахнете условията, които прѣпятствуватъ за уякчаване на тази връзка. Всѣки отъ васъ трѣбва да работи искрено върху себе си и, като работи, да счита, че работи за всички и че всички работятъ за него. То е Божественъ законъ, който трѣбва да работи и въ насъ. Окултната наука го нарича „Висше азъ“, но по-право е да се каже „Божествена душа“. Въ нея сж вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образувана връзката, всички способности и чувства растатъ. Допуснете, че имате градина насадена съ пиперки и зеле, може ли да култивирате този зеленчукъ безъ поне малка надичка за напояване? Може да поседите всѣкакви сѣмена, но, ако нѣкой ви лиши отъ надичката, напразно ще се трудите. Всѣки отъ васъ трѣбва

* Този и всички останали бесѣди, обяснения и упътвания сж държани въ лозята на гр. Търново—срѣдъ градината на колибата.

да има такава вадичка. Имате ли я, всичко ще прорасте, нѣмате ли я, никакъвъ плодъ не очаквайте. Много вѣрзання и много философии пропадатъ именно по липса на такава вадичка. Може ли да узнаете да-ли имате вадичка? Може. Трѣбва да почувствувате присѣтствието на Висшето азъ, на Божествената душа у васъ, да почувствувате готовность поне веднѣжъ въ недѣлята или въ годината да се пожертвувате за всички. И Христосъ казва: „Който изгуби живота си за благого на другитѣ, той ще намѣри своя животъ“. Това е точниятъ прѣводъ на думитѣ Христови, и въ тѣхъ се крие сжщността. Въ състоянието, въ което вие по настоящемъ се намирате, тази връзка не е още образувана, и вслѣдствие на това, вашата низша душа, низшето азъ, низшиятъ манасъ, както го наричатъ тессофитѣ, се стреми къмъ противоположни движения. Душата върши това, не че има нѣкаква умраза къмъ човѣка, но стремитѣ ѝ сж различни. Ако вашата вадичка бѣ поливала посаденигѣ сѣмена, щѣхте да имате обратенъ резултатъ. Имате двѣ градини, едната на западъ, другата на изтокъ: ако пратите водата на западната страна, ще имате единъ резултатъ, ако я пратите на източната страна, ще имате другъ резултатъ. Вашето съзнание и вашето сърце всѣки день се разширяватъ и придобиватъ по-голѣма пластичность и сила, а тѣлото ви остарѣва, стѣвате по-религиозни, но и недоволни отъ живота, и отивате на западната страна. Трѣбва да се борите съ тази ваша низша

душа, понеже въ нея сж вложени всички отрицателни нѣща. Когато влѣзатъ въ вашата душа сили и почнатъ да дѣйствуватъ, ще се стимулиратъ побуждения у васъ да придобиете знания, мъдростъ; но тѣзи знания може да прѣвърнете въ зло, въ насилие на хората. Може външно да турите мантията на благочестието и да търгувате съ него, да тръгнете по обратния пътъ на черното братство, нѣкои членове на което носятъ отвънъ бѣли дрехи, а душитѣ имъ вътрѣ сж черни. Щомъ срѣщнатъ нѣкого, тѣ му общаватъ. Отнематъ ли ви веднѣжъ тази енергия, която имате, отбиятъ ли вашата вадичка, тѣ ще ви изоставятъ и ще потърсятъ други, тѣмъ да общаватъ и тѣхъ да излъжатъ. Така тѣ съ хиляди години живѣятъ на гърба на такива малодушни хора, за смѣтка на тѣхната смъртъ. Едни хора умирагъ отъ нѣмане влага или животъ.

Като разбираме Христовото учение въ този високъ смисълъ, то не е нищо друго, освѣнъ проявление на Бога въ свѣта. А пъкъ всички добри хора, учители и светци, тѣ сж клончета и листа на това голѣмо дърво. Нѣма да се спирамъ да говоря каква форма има това дърво. Всѣки трѣбва да гледа да изпълни своитѣ функции и да направи онова, което трѣбва да стори. Ако останете вѣрни на вашето призвание, вие ще се измѣните и единъ день нѣма да бждете клончета на дърво или членове на животното или на човѣкъ, но ще се индивидуализирате, и Духътъ ще дойде у васъ да се въплѣти, както въ Христа. Ще видите какъ Той ще проникне

като слънчеви лъчи. Той се проявява и въ животнитѣ, които работятъ на нивата; Той се намира и въ житнитѣ зърна и изобщо въ всички плодни сѣменца. Можемъ да кажемъ, че ние фактически се хранимъ отъ Неговата плътъ. Той стана жертва за насъ, само да можемъ да се подигнемъ и, като разберемъ живота, отъ придобитото да можемъ да помогнемъ съ нашия животъ на други. Така трѣбва да схващате този великъ законъ и да го приложите въ всички посоки на живота си. Всѣки отъ васъ ще гледа да се развива не еднообразно, а по пѣтя, който му указва неговата собствена душа. Клончетата на дързетата не вървятъ по една, а по различни посоки; но сѣ пакъ тѣ съставятъ една вжтрѣшна хармония — симетрия. Всинца вие не може да се обърнете въ голѣма рѣка; има много голѣми рѣки, както много велики хора, но нѣма добри хора, сир. хора такива, волята на които е просвѣтена и въ излишѣкъ, че да могатъ да дадатъ и на други. Ние не учимъ хората да дадатъ всичко, да изпразватъ своитѣ хамбари, да се самопожертвуватъ, но да даватъ само излишното. Една отъ причинитѣ, които развалятъ хората, е тази, че, когато се срѣщнатъ, нѣкои отъ голѣма ревностъ се укоряватъ: „Ти не вървишъ въ правия пѣтъ“ и съ това си прѣчатъ. Така се произвежда нарушение въ мисли, и почватъ да се отблъсватъ. Днесъ не можете да съберете водителитѣ на религиознитѣ общества, нито 4–5 владици, да мислятъ еднакво, защото не разбиратъ великия законъ и защото всички служатъ на себе си.

Най-първо, гледайте да се освободите сами вжтрѣшно отъ користолюбиего, което не е ваше и което ви е присадено. Отчупете тази присадка, защото това, що е присалено не на мѣсто, трѣбва да се отмахне. Апостолъ Павелъ на едно мѣсто казва, че дивата маслина е присадена на питомната. Ако вие сте присадени на питомна маслина и не се развивате, мислите ли, че господарьтъ ви ще ви държи тамъ дълго време? Той ще каже: „Да се махнатъ“. У васъ има нѣкои нѣща отъ самитѣ васъ присадени, тѣ трѣбва просто да се отчупятъ, а тѣ се отчупватъ, когато послѣдва нѣкое нещастие, напр., човѣкъ изгуби пари, обществено подожение или бжде ограниченъ отъ сѣкъждѣ. Тогава той убива желаніята си за грѣходни блага и потърсва другъ пѣтъ. Казва му се: „Трѣбва да изберешъ пѣтя—ако вървишъ нагорѣ, има животъ, ако трѣгнешъ надолу, нѣма животъ за тебе“. Ние обикновено мислимъ да покрѣпимъ и да изберемъ другъ пѣтъ, но нѣма друга изходна врата, освѣнъ една — нагорѣ. Като казва Христосъ: „Азъ съмъ вратата“, Той подразбира само единъ пѣтъ въ живота. При сегашното ни състояние има само единъ пѣтъ, по който може да се развива и сложи бждещиятъ ви животъ; има само една врата, прѣзъ която може да влѣзете. Бждещето ви прѣбраждане, бждещето ви състояние се обуславя отъ тази врата, прѣзъ която ще минете. Потърсете и намѣрете Христа. А вие ще Го намѣрите въ себе си. Подъ думитѣ „въ себе си“

говорихъ ви какво трѣбва да разбирате. Първо трѣбва да намѣрите Христа; но трѣбва да знаете, че Той нѣма да дойде у васъ въ видъ на мъжъ или жена. Павелъ казва: „Нито мъжъ безъ жена, нито жена безъ мъжъ могатъ“. Мъжътъ трѣбва да намѣри своята жена, а жената — своя мъжъ, сир. душата трѣбва да намѣри своя духъ, а духътъ — своята душа; умътъ трѣбва да намѣри своето сърце, а сърцето — своя Божественъ духъ. Туй сж задачи, които трѣбва да разрѣшавате по практически начинъ. Може да четете много книги и да си блъскате главата, но тази работа — да намѣрите душата си — е много лесно нѣщо. Леснотията се състои въ това, да пазите момента, който Богъ е опрѣдѣлилъ, да бъдете точни и наврѣме, че, когато Духътъ ви срѣщне, да сте готови; и нѣщо повече, да бъдете нѣколко минути порано на мѣстото си, но не да закъснѣете. Непослѣдствителностъ ви се състои въ това, че постоянно отлагате. Може да каже нѣкой, че това засега е трудно за изпълнение, че въ бъдеще може да има по-благоприятни условия. Вие не знаете какво ще бжде бъдещето: собствено бъдещето е сега, тъкмо сега имате всички условия да направите това. Духътъ иде периодически и не може за всѣка отдѣлна душа да идва, когато тя пожелае или проектира да работи. Христосъ е казалъ: „Търсете ме докато съмъ близо“, защото отдалечи ли се, ще Го чакате дълго врѣме. Това отдалечаване може да бжде за 1, 2, 3 или повече дни, но може да бжде и за повече години, а може да бжде и за цѣлъ животъ.

Никакво съмнѣние не трѣбва да има въ вашата душа. Виждамъ, че много се смущавате, какъ ще разрѣшите този въпросъ. Оставете смущението, Богъ ще разрѣши тѣзи нѣща. Напр., вие стоите вечерно врѣме въ тъмнина и искате чрѣзъ пипане да познаете човѣка, а колко години ви трѣбватъ, докато изучите подробно човѣка: на каква възраст е, младъ ли е или старъ, бѣлъ или кафявъ, сини или черни очи има, но може да познаете по чертитѣ на лицето му какво настроение има, какво мисли и чувства; но, ако дойде нѣкой съ силна свѣтлина, и вие погледнете въ лицето му, въ единъ моментъ всичко онова, що е било скрито въ тъмнината, ще стане видимо до най-малки подробности. Нашето лице не е нищо друго, освѣнъ проекция на нашата душа, полето, което ние обработаваме. Имате ли брада, трѣбва да я чешете, защото иначе въ нея може да се скриятъ разни животинки. Ама нѣкой ще рече: „Азъ нѣмамъ брада“. То означава, че гората ти е изсѣчена. Въпросътъ е: дали всичкото ти лице прѣдставя една обработена земя. Косата прѣдставя енергия, която чака бждеще развитие, отъ тамъ иде енергията. Ония, които иматъ по-гъста и по-черна коса, иматъ повече енергия. По-гориститѣ мѣста иматъ влага и всички условия, за да се развиватъ ония сили, които Богъ имъ е далъ да използватъ за себе си и, разбира се, за всички. Тѣй че, и сега може да направите опитъ, само че трѣбва да се пригответе, иначе този опитъ ще ви накара да напуснете правил-

ния ходъ на вашето развитие. Много богатски синове сж останали неучени просто затова, защото бащите сж имъ оставили готово наследство. Ако и вамъ се даде нѣкоя дарба наготово, ще кажете : „Не ми трѣбва друго“; но, ако не сте готови и не знаете да я използвате, тя може да ви се отнеме. Има нѣщо по-сжествено отъ дарбитъ — онова, което казва Христосъ : „Какво се ползува човѣкъ, ако спечели цѣлъ свѣтъ, а изгуби душата си ?“ не я обработва, а я оставя пуста и лишена отъ вадичка, която я напоява. Какво се ползува душата, ако постоянно не се напоява — развива ?

Първото нѣщо въ това развитие е смиреннието — да схванете правия смисълъ на смиреннието. То е процесъ на поглѣщане Божествената енергия. А не можете да възприемете тази Божествена енергия въ себе си, ако нѣмате дълбоко смирение. Не униние, а разположение на душата, за да възприеме всѣки моментъ всичко, каквото ѝ даде Господъ да обработва. Да не каже, че това, което ѝ се дава, е трудно. Не трѣбва да има съмнѣние у васъ, че Господъ може да ви даде изпитъ, който не можете да издържите; не се смущавайте : най-напрѣдъ Той ще ви даде най-лекото — ще ви каже да речете на човѣка само една блага дума. Кажете на човѣка, когато го срѣщнете, „Добъръ день“ или му пожелайте нѣкакво добро. Ама ще кажете : „Какво ще му помогне това?“ Отъ такива малки работи зависи вашето бждеще развитие. Окултиститъ иматъ много трудни методи, но тѣ ко-

стуватъ много скжпо. Колко окултисти сж опрѡ-
пастени! Концентрира се нѣкой да си кали волята,
кали я, кали я, и единъ день се прѣчупи и рече:
„Хайде въ други животъ ще започна изново“. Такива
опити сж правени, правени много. Колко
отъ васъ сж се занимавали съ черната магия!
Сега сте се разкаяли, понеже вече го съзнавате.
Не че сте го желали, но сте влѣзли необмислено
въ кривия пжтъ. Апостолъ Павелъ и той е билъ
въ черната магия — „Едно врѣме бѣхъ гони-
тель“, казва той, значи, е билъ въ черната ма-
гия, „а сега се изповѣдвамъ“. И вие трѣбва да
имате сжщата доблестъ да се изповѣдате. Па-
велъ казва: „Като познахъ учението Христово,
считамъ, че познанията, които съмъ ималъ до-
сега, сж сметъ, отсега нататкъ нѣма да бжда
гонителъ.“ И вие кажете като него.

Ще гледате да възстановите една вжтрѣшна
хармония между всички, да се нагласите като
нотитѣ — всѣки на своето мѣсто. И да напра-
вите това не по начинъ механически, а по Бо-
жественъ пжтъ. Като почнете по този пжтъ,
Христосъ ще ви коригира: този тонъ не е на
мѣсто, трѣбва да вземете единъ тонъ по-високо
или по-низко, и, като ви нагласи хубаво, ще
дойде тогава Духътъ и ще засвири правилно
пѣсенята.

Туй, което ви говоря, е въведение — прѣзъ
събора ще ви дойдатъ много мисли въ тази
посока.

Какво ви показва това чисто небе? То е
добъръ признакъ. Показва ви, че има разполо-

жение да ви изпрати всички добри мисли и желания. Отзаранъ имаше малко облаци — брожение, но, като изгрѣ слънцето, всички изчезнаха. Туй показва, че имате всички условия за работа и че нѣмате спънки. Възприемете Божественото и поливайте душата си. Тамъ, дѣто е сухо, полѣйте; разбира се, като гледате да не туряте и много влага; слѣдъ това ще дойде растенето. И ще дойде скоро, защото процесътъ върви много бързо.

Всѣка група, да запише онѣзи сжществени въпроси, които я интересуватъ, които ще разискваме, ще подложимъ на разрѣшение, и сетнѣ ще приложите методитѣ, по които може да ги опитате.

— Какви въпроси конкретно? Туй, което всѣки чувствува ли?

— Мнозина отъ васъ се разболѣвате и искате да знаете кой е най-добриятъ методъ за лѣкуване. Ще се лѣкувате по законитѣ на окултната наука, сир. по законитѣ на Божествената наука, и само тогава ще имате добри резултати.

— Само въ тази ли областъ?

— Да допуснемъ, че двама, мжжъ и жена, приятели или другари, не могатъ да живѣятъ добрѣ, скарали се, искате да знаете сега най-добрия пжтъ, по който могатъ да се помиратъ, да се възстанови хармонията между тѣхъ. Нѣкои не се разбиратъ и не знаятъ кои сж причинитѣ за това; тѣ не сж нови, а сж създадени отъ хиляди години, сега само изпъкватъ. Не съжалявайте, че сж изпъкнали, но научете се какъ да ги избѣгвате.

Може нѣкой, като ви срѣщне, да ви рече: „Като се дѣлите отъ църквата, отъ хората, знаете ли, че сте въ правия пѣтъ?“ и въ васъ ще се роди съмнѣние, да-ли наистина сте въ Христовото учение, изразено въ Евангелието. Ще трѣбва да си го разрѣшите. Ние не възставаме противъ църквата, но искаме да се възстанови Царството Божие на земята; ние не създаваме закони, а работимъ или, по-празо казано, ставаме носители за възстановяването на тѣзи Божествени закони. Може да занесете на човѣка и книга, която го ползува, но въ всѣка ваша работа трѣбва да ви ржководи любовта и мъдростта. Казахме, че Господъ е високо и по нѣкой пѣтъ слиза; но Той никога не слиза въ безпоредѣкъ, Неговиятъ Духъ слиза именно чрѣзъ любовъ и мъдрость, да прѣвърне безпоредѣка въ поредѣкъ.

Послѣ, може да се подигнатъ и други практически въпроси. Като се образува връзка между всички ви, ще имате извѣстни пропуски, чрѣзъ които ще влѣзете въ работа. Въ окултнитѣ закони не може безъ пропуски. Имате ли тѣзи пропуски, може да употребите закона. Пропускътъ е като кжщень ключъ, чрѣзъ който се отваря и затваря вратата. Тѣзи пропуски ще ви се дадатъ само тогава, когато бждете вѣрни, да не злоупотрѣбявате съ тѣхъ. Вѣренъ човѣкъ на своята душа, вѣренъ на ближния си, вѣренъ на Бога. Нѣкой пѣтъ изневѣрването може да стане несъзнателно, но много пѣти е ставало и сега става по подхлѣзване. Такова подхлѣзване имаше и у апостола Петра, когато поиска да дава

съвѣтъ на Христа. Христосъ му каза: „Тази мисль идва отъ сатаната“, и тогава пристъпи и каза онова, що има въ Евангелието: „Който не се огрече отъ себе си“ и т. н. Имайте прѣдъ видъ, че Христовото учение е леко. Когато Христосъ казва: „Моето брѣме е леко“, Той подразбира своето учение. И наистина, практически, Неговото учение е най-лекиятъ методъ. Тѣй че, не сж прави ония, които проповѣдватъ, че Христовото учение е тежко брѣме. Сегашното ваше брѣме е 10 пжти по-тежко.

Сетнѣ, може да зададете и тѣзи въпроси: кой е най-добриятъ начинъ за саморазвитие, за развиване на ума, на сърцето, кои сж начинитѣ, чрѣзъ които любовта може да дѣйствува у насъ, кои сж начинитѣ, чрѣзъ които мъдростта може да дѣйствува у насъ? Тѣзи въпроси ще разискваме другъ пжтъ. Вие сте дошли тукъ като работници, ще ви дамъ малка мотичка и ще поискамъ да отбиете вадичката къмъ правия пжтъ и всѣки да наблюдава за дѣйствието на вадичката, която полива дадено мѣсто. Така вие ще станете по-внимателни и къмъ приятелитѣ си и къмъ хората — къмъ всички. Ще ви обясня какво подразбирамъ въ тази малка алегория подъ думата „мотичка“. Подразбирамъ начинъ на дѣйствие. Както виждате, малка работа — Христовото брѣме е леко. Тѣй че, повтарямъ, ще отбѣлѣжите въпроситѣ, които сж тъмни за васъ, та да ви ги разясня. Но сѣ пакъ казвамъ, каквито разяснения и да ви дамъ, докато не направите този малъкъ опитъ, тѣ ще ви останатъ

тъмни. До това време идещата година ще правите опити, които да усилят вашите стремежи и вашата воля. Всичко ще върви симетрично.

— Подъ вадичка любовъ ли се подразбира?

— Условия за работа — тази прана, която влиза въ човѣка и той я поглъща.

— Какъ може човѣкъ да познае своята душа?

— Подъ думитѣ „да намѣришъ душата си“, значи да чувствувашъ, че между хората и тебе нѣма дисхармония, а има правилна обмѣна на мисли и чувства; ще рече да има хармония между сърцето и ума — да се прояви любовта и мъдростта. Като намѣрите душата си, вие ще почувствувате неизказана радостъ. Вие сте имали, впрочемъ, такива радости, били сте за моментъ въ рая, но сте го изгубили.

— Всѣки е прѣживѣлъ, но въпросъ е: какъ може да запази тѣзи радости?

— Сега ще учите метода за запазването имъ. Вадичката и мотичката сж сръдства за това. Прѣимуществата на тази работа сж тѣзи, че вадички, които сж скжсани, се съединяватъ много лесно — не е като да скжсате нѣкоя метална жица.

(Бесѣда, държана на 19 августъ 1919 г., вторникъ,
7 ч. послѣ пладне).

IV.

РАЗБИРАНЕ И ПРИЛАГАНЕ.

Христосъ въ една отъ своитѣ бесѣди е казалъ: „Ако ме любите, ще уважите моя законъ“. Разбирзнето има отношение къмъ ума, а прилагането — къмъ сърцето. Ако промѣните мѣстата на тѣзи двѣ думи и поставите прилагането въ ума, а разбирането въ сърцето, съ това измѣните реда на нѣщата, защото мислитѣ могатъ да се развиватъ и растатъ само въ ума, въ мозъка, а прилагането и чувствата — само въ сърцето: сърцето е почва, свѣтъ за нашитѣ добри желания. Добритѣ мисли и желания растатъ въ ума и сърцето тѣй, както растенията по лицето на земята. Като влѣзете единъ день въ по-висшия свѣтъ, въ свѣта на мислитѣ, ще разберете, че мислитѣ, които сега се образуватъ, иматъ свои форми — разклонения: клончета, листа, цвѣтове и плодове, тѣй че всѣка мисълъ въ своя краенъ развой и пълнота ще се уформи, ще стане жива. Напр., нашиятъ образъ, тѣлото, което сега носимъ, това сж мисли, които Богъ е създалъ прѣди милиони години и въ които сега ние живѣемъ. Нашитѣ тѣла не сж нищо друго, освѣнъ мислитѣ на Бога. Правъ е, тогава, стихътъ на Евангелието, който казва: „Вие сте храмове Божии“. Ако нашата мисълъ е Божествена, ние живѣемъ въ Божествения храмъ. Думата „храмъ“ въ Евангелието има друго значение отъ онъзъ, което ние схващаме: храмъ

означава чистота, светостъ, условия при които човѣшката душа може да расте, да се развива въ познание на Бога и Неговата любовъ. Смисъльтъ на нашия земенъ животъ е само въ познаване на Божията любовъ и на Божията мждростъ

Ние сме събрани тукъ да се опознаемъ, защото още не се познаваме. У васъ има желание да се опознаете, но още не се познавате. Ще възразите: „Какъ да не се познаваме?“ Да познавашъ нѣкого — то е животъ вѣченъ. Въ Писанието се казва: „Да познаемъ Бога, ще имаме животъ вѣченъ“, защото Богъ, като ни познае, ще живѣе вѣчно въ насъ. Слѣдователно, Богъ има желание, като слѣзе у насъ, да намѣри чисто жилище и да живѣе вѣчно въ насъ. А днесъ Той поживѣва 1, 2, 3, най-много 10 години въ насъ, и ние Го уморяваме. Ние постоянно Му създаваме страдания и вслѣдствие на това Той постоянно умира въ насъ. Богъ може да се оттегли въ себе си, въ своята сжщина, и да бжде тихъ и спокоенъ, да не страда, но тогава ние нѣма да живѣемъ. Затова законътъ е, първо, ние да познаемъ Бога, а послѣ Той насъ. Този законъ може да се обясни много лесно. Ако влѣзете въ вашата кжща и затворите прозорцитѣ, спуснете пердетата, слънцето нѣма да проникне вжтрѣ. Вие може да го викате, да му отправате най-любезни покани, да го молите, то нѣма да проникне вжтрѣ, нѣма да се отбие отъ своя пжтъ. Махнете ли покрива на вашата кжща, вдигнете ли пердетата, отворите ли прозорцитѣ, то ще влѣзе съ всичката си сила. Капаци, про-

зорци, пердета — то сж нашитѣ лоши, користо-любиви мисли и желанія, нашиятъ егсизъмъ. И слѣдъ всичко това ние минаваме за добри, благородни хора! Защо? Защото сме скрити, затулени подъ пердетата. По нѣкой пжть слънцето ни напича и ние усѣщаме нѣкаква промѣна. Има два вида промѣни: едни се дължатъ на силно напичане, нагрѣване отъ слънцето — страдание, а други се дължатъ на крайно изстудяване, поради липса на топлина, въ което изстудяване се развиватъ най-отрицателнитѣ чувства, като завистъ, умраза и т. н., дължими на лишение отъ топлина, сир. любовь. И двата вида усѣщания причиняватъ страдания, само че въ единия случай имаме силно нагрѣване, а въ другия случай силно — изстудяване. Дѣто има любовь, има топлинка; значи, любовьта е носителка на топлина. Изчезне ли топлинката, и животътъ изчезва. Когато започва да изчезва животътъ, очитѣ ставатъ мжтни, блѣди или жълтеникави, и лѣкарьтъ казва, че черниятъ дробъ е малко анормаленъ. Когато очитѣ сж малко мжтни, това показва, че въ стомаха има дисхармония. Стомахътъ който прѣдставлява физическия животъ, е една необходимостъ за нашия духовенъ животъ. Не може да бждемъ духовни хора, ако нѣмаме стомахъ. Азъ говоря за стомаха, а не за търбуха, който има съвсѣмъ друго значение.

Въ разбирането човѣкъ трѣбва да бжде брѣмененъ въ ума си съ една идея, на която да е готовъ да даде всички условия за развитие; съ други думи, човѣкъ трѣбва да положи жи-

вота си за своите приятели, които сж вжтрѣ, а не вѣнка отъ него. Защо се женитѣ мъже и жени? За да реализиратѣ една идея, на която да се радватѣ. Ражда ви се дѣщеря, тя е идеята, мисълта, която сте замислили отъ години, като сте се молили на Бога да я благослови. Споредъ мистицизма или споредъ спиритизма, вашитѣ мисли, идеи сж душички, които очакватъ да ги облѣчете въ образъ и да имъ дадете мѣсто на земята. Душичката-идея ще дойде въ ума ви и въ сърцето ви, дълго време ще ви шепне сладки думи, ще ви обѣщава много работи. Тѣзи душички — мисли и желания — ние наричаме ангели, защото думитѣ „мисль" и „желания" сж слаби да изразятъ това, що сж тѣзи душички. Тѣзи душички работятъ върху насъ като пчелички. Като облѣчемъ нашитѣ мисли въ умствена и тѣлесна дреха, необходима за тѣхъ, а послѣ и въ нашитѣ добри желания, ще срѣщнемъ въ бждеще приятелитѣ си. Единъ день, слѣдъ 100—200 години, вие, които сте събрани тукъ, ще бждете такива душички въ умоветѣ на бждещитѣ хора, на които ще говорите сладко. Като се съблѣчете отъ материалното си облѣкло, тѣлото, вашата душа и вашиятъ духъ ще взематъ форма на ангелъ и ще започнете да служите на хората безкористно. Добритѣ мисли и добритѣ желания не сж за да служимъ на себе си; колкото повече добри мисли и желания имаме къмъ другитѣ, толкова по-силни ще бждемъ като хора на земята. Като напуснемъ добритѣ мисли и жела-

ния, ние изгубваме най-добритѣ си приятели, най-добритѣ си помощници — ангелитѣ-помагачи. А изгубимъ ли тѣхъ, животътъ ни на земята нѣма смисълъ. И външното ни приятелство, запознаване, зависи отъ тѣзи наши вжтрѣшни приятели. Като се срѣщнатъ двама, тѣ най-първо се опознаватъ съ мислитѣ си, послѣ съ желанията си и най-послѣ съ дѣйствиата си. Когато тѣ се опознаятъ, тогава се опознаватъ и въплътенитѣ души. За да познаемъ единъ човѣкъ, ние трѣбва да хранимъ къмъ него добри мисли и чувства. Ако азъ не храня такива мисли и чувства къмъ васъ, вие ще почувствувате една празнота, душата ви веднага ще почувствува, че моитѣ отношения къмъ васъ не сж искрени, и ще се зароди съмнѣнието, както въ музиката веднага се забѣлѣзва, когато тоноветѣ не сж взети правилно. Божествениятъ законъ на любовта изисква, щото всичкитѣ нѣща въ свѣта да се проявяватъ въ своята сжщина, въ своето съвършенство, сир. да познаваме нѣщата тѣй, както сж въ вжтрѣшния, Божествения животъ, безъ раздвояване на съзнанието. Когато нашето съзнание по отношение на нѣкого е раздвоено, пропукано, сир. мислимъ, че този човѣкъ нѣкога е добъръ, а нѣкога лошъ, то е поради това, че ние имаме къмъ него ту добро, ту лошо разположение. Отъ това пропукване на нашето съзнание се заражда изопачаване на мисли и зло. Затова Писанието казва: „Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичкитѣ си лжтища“. Двоеумень човѣкъ азъ наричамъ раздвоения. Пър-

виятъ, най-важенъ законъ е да обединимъ нашето съзнание, сир. да образуваме тази вжтрѣшна хармония между ума и сърцето, между духа и душата — да нѣма никакво пропускане. Ако азъ въ даденъ моментъ съмъ лошъ, трѣбва да съзная, че моята пострпка не е такава каквато Богъ изисква — божествена; че моята мисль не е божествена; че моитѣ желаня не сж божествени, както Богъ ги изисква. Всѣки трѣбва да съзнае, че, както Богъ е любещъ, добъръ, снисходителенъ и милостивъ, тъй и той трѣбва да бжде такъвъ.

Та нашата сила ще седи само въ единството ни. Когато обединимъ съзнанието си, и отправимъ душата си къмъ Бога ще рече, кога се свържемъ съ Бога, нѣма да има дѣло въ свѣта, което да не можемъ да извършимъ. Имайте прѣдъ видъ, че, ако сега не можемъ да възстановимъ единство и хармония въ нашето съзнание, въ нашитѣ мисли, въ нашитѣ желаня и дѣйствия — не еднообразие, а единство и хармония — ние ще служимъ на себе си, на народа, въ който живѣемъ и на хиляди други желаня, но не и на Бога. Писанието казва, че ние тогава сме отдалечени отъ Бога. Този нашъ великъ Баща е сега между насъ, и азъ за Него ви говоря. Най-хубавото нѣщо, което имаме сега въ свѣта, то е нашиятъ Баща. Погледнете на горѣ къмъ небето, на слънцето, то е Неговото лице. Майка ви е долу — земята е ваша майка. Вие ходите по лицето на вашата майка, но по лицето на Бога, на вашия Баща, не е поселено

да се стѣпва. Всѣки, който си позволи да свие юмрукъ противъ Бога или да стѣпи върху лицето Му, пострадва — бива строго наказанъ, изпращанъ въ кожата на майка си, на която казватъ: „Прибери тоза магаре, вземи го при себе си, да го възпитаашъ“. Майката започва да работи върху него, и по едно врѣме го запитва: „Ще почиташъ ли Баща си, ще Го слушашъ ли?“ — „Ще Го слушамъ“. Тогавъ майката започва да му прави дрешки и го праща горѣ да слави Бога. Съ хиляди години ще слизате и ще се качвате горѣ, дѣкато познаете своя Баща. Като отидете при Бога, Той ще ви каже: „Прѣдъ Мене трѣбва да сте добри, милостиви, истинолюбиви“. Ако види една бръчка по лицето ви, ще каже на майката: „Вземи това дѣте при себе си, за да му оправиишъ бръчките“. Това, що ви казвамъ, не е алегория. Знаете ли какво означаватъ бръчките? Нѣкой пжтъ тѣ показватъ, че сме научили урока си, а нѣкога, че сме далечъ отъ това. Така сжщо и очитѣ ни показватъ двѣ състояния; напр., понѣкога изпъкналитѣ очи показватъ, че човѣкъ е богатъ въ рѣчта, готовъ да говори, богатъ въ виждането да възприема всичко, а понѣкога такива очи означаватъ грубостъ; хора съ много изпъкнали очи сж много груби. Малко хлѣтналитѣ очи означаватъ съсрѣдоточеностъ, благородство, понѣкога замисленостъ, сериозностъ, но понѣкога и краенъ егоизъмъ. Съ такива хора никога не можешъ да се разберешъ, за такива добъръ човѣкъ нѣма, добра дума не може за никого да се

каже: тѣ сж крайни критици. Всѣко нѣщо си има своята права и опака страна, своитѣ добри и лоши признаци; та изпѣкналитѣ и вдѣлбнатитѣ очи сж и добъръ и лошъ признакъ. Изпѣкналитѣ очи сж проектиране на душата да излѣзе навънъ, и слѣдъ като поживѣе вънъ хиляди години, най-послѣ си казва: „Човѣкъ не трѣбва да излиза навънъ, а да се вдѣлбочи въ себе си“. Ако съ тоза си углубяване човѣкъ прояви добра мисль, добро желание, хубаво ще бжде, но, ако въ това задѣлбочаване той заприлича на куче, което постоянно гложди, рѣмжи — постоянно критикува — такива хора азъ наричамъ гризачи на чужди кокали. Питамъ ви: слѣдъ като изгризете една, двѣ, три или повече кости, какви учени или религиозни хора ще излѣзете? Вие ще бждете учени, религиозни хора, които знаятъ само да гризатъ кости. Всички неджзи, които имате, сте наслѣдили отъ вѣкове, и знаете ли какъ? Прѣди васъ сж минали много сжщества прѣзъ този материяленъ свѣтъ и, като сж завършвали своята еволюция, оставили сж слѣдъ себе си всичкитѣ свои добри, но сжщеврѣменно и всичкитѣ свои лоши мисли и желания; та сега вие прѣработвате едноврѣменно добритѣ и лошитѣ мисли и желания, които тѣ сж оставили, като въ бждеще и вие ще оставите такива на други, които ще дѣйдатъ слѣдъ васъ, тѣ да ги прѣработватъ. Тѣй щото вие не трѣбва да се самоосжждате за тѣзи нѣща, а ваша длѣжностъ е да прѣработвате всичко, което

дойде до васъ. Писанието казва, че трѣбва да сме търпѣливи и да чакаме момента, кога Богъ се заеме да коригира вашитѣ недѣли; а то ще бѣде, когато ние влѣземъ въ тази нова еволюция. Богъ слиза периодически въ материята, за да ни помогне, като възстанови нарушената хармония. И сега нашиятъ небесенъ Баща изпраща Своя Духъ да ни помогне. Ние сме много голѣми егоисти, и толкова сме се индивидуализирали, че всѣки мисли само за себе си. Постоянно говоримъ за Бога, за Христа, за Царството Божие, но стига да се докосне нѣкой до кесията ни, изведнѣжъ казваме: „Тукъ религията не помага — нея да оставимъ настрана“ и потърсваме материалнитѣ закони. Ще ме попитате: „Какъ да постѣпваме въ такива случаи?“ Ако съмъ вълкъ, азъ ще си служа съ зѣбнитѣ на вълка; добрѣ, но правилата на вълка може ли да служатъ за правила и на овцата? Правилата на овцата могатъ ли да служатъ за правила на растенията? Правилата на единъ лошъ човѣкъ могатъ ли да служатъ като правила и за добрия човѣкъ? Ако служите на Бога, има извѣстни правила, по които трѣбва да постѣпвате. Не мислете, че, като влѣзете въ Божествения свѣтъ, не ще може да воювате. Тамъ има по-мощни оржжия, пушки — всичко тамъ е най-свършено. Искамъ да ви въорѣжа съ нови картечници — съ картечници на мисълта, за да опитате тѣхното дѣйствиe. Такъвъ примѣръ има отъ стария завѣтъ. Нѣкой си царъ изпратилъ войска противъ пророкъ Елисея. Послѣдниятъ се помолилъ усърдно на

Бога да го закриля, и, наистина, всички негови неприятели ослѣпѣли. Като ги видѣлъ слѣпи, запиталъ пророка царьтъ: „Да ги поразя ли?“ „Не. Погрижи се да ги нахранишъ и ги остави да си отидатъ при Господаря си“. Слѣдователно, когато познаемъ Бога, когато разберемъ законитѣ Му, ще можемъ да третираме неприятелитѣ по сѣщия начинъ — ще ги направимъ слѣпи. Какво е слѣпотата? Да се отнеме зрѣнието; значи да се отнеме алчността. Очитѣ, които днесъ сж много отворени, трѣбва малко да се позатворягъ. Най-голѣмото зло въ свѣта е голѣмата алчностъ на хората. Всички държави днесъ искатъ колонии, колонии, всѣки народъ иска да зароби другитѣ и да живѣе на тѣхенъ грѣбъ. Алчността на човѣчеството доведе днешната война, отъ нея произлѣзоха всичкитѣ групи лоши икономически условия, за нещастieto на хората. А това що значи? — Че сж ослѣпѣли. Този Баща, Който ни гледа отъ горѣ, Чието око, слънцето, днесъ вижда ясно, ме пита: „Какво правятъ тѣзи дѣца тукъ?“ — Азъ Му отговарямъ: „Татко, искатъ да се исправятъ“. — „Исправете се, защото майка ви ще ви тупа, ще ви бие“ — казва Господъ. Богъ казва още, че ако слушате майка си, ще ви изпрати всичко отъ горѣ въ изобилие, ще бждете здрави, щастливи, блажени, но, ако не изпълнявате законитѣ на майка си, Той ще залѣзе — ще затвори своето Божествено око. Залѣзването на слънцето значи залѣзване на духовното око. Сега, какво ще кажете вие на вашия Баща?

— Ще Го слушаме.

— Тогава, Богъ казва: „Азъ ще изпратя отъ горѣ по единъ отъ моитѣ служители, отъ ангелитѣ, за да провѣрятъ у всѣкого одного, да-ли казва истината“. Като се върнатъ назадъ при Бога, тѣ ще Му кажатъ какво правятъ малкитѣ богове на земята. Така се наричатъ вие — малки богове тукъ. Като дойде нѣкой ангелъ на земята, вие казвате: „Ти трѣбва така да направишъ, иначе да направишъ, ние сме собственици, царски синове и т. н.“ Та, злото е въ това, че ние се мислимъ богове. Дайте [власть нѣкому, и той започва да мисли, че е Богъ. Не, не сме богове, затова не туряйте тази мисль въ ума си, а знайте, че сте чада Божии, Негови малки дѣца. Стремете се да добиете малка опитность върху това, което ви говоря, като провѣрявате сжщината на мислитѣ, които се прокарватъ. Всѣки отъ васъ да започне да мисли върху истината, а за това има възможность — винаги има възможность да я разбере. Вие много пжти сте започвали, но не сте завършвали съ това.

Сега, искамъ отъ васъ да си установите единъ вжтрѣшенъ, духовенъ редъ на нѣщата. И да нѣма бързане — стремежъ за надпрѣварване. Спрете се, и всѣки да си намѣри мѣстото. Не мислете, че, като изпъкнете на първо мѣсто, когато правите молитвениятъ си събрания, вие сте дѣйствително пръвъ; не мислете, че, и ако сте на опашката, сте послѣденъ: нѣкой пжтъ може да бжде на главата, а нѣкой пжтъ на опашката — безразлично е. То е само на земята

— временно отношение. Човѣкъ, който не може да бжде на главата и на опашката, не е разбралъ живота, защото и главата, и опашката сж ваши. Да бждете най-напрѣдъ, значи да разбирате главата си, да бждете най-назадъ, значи да разбирате опашката си. Но, като съедините опашката съ главата си, образувате кръгъ, който нѣма нито опашка, нито глава — образува се една слънчева система. Забѣлѣзвамъ, че, като отивате горѣ въ зданието на молитва, нѣкои мислятъ, че, като сж първи по редъ, сж първи и прѣдъ Бога. Не е така: сѣ трѣбва да има първи, послѣдни и по срѣдата. Всички не могатъ да бждатъ първи, не могатъ да бждатъ послѣдни, не могатъ да бждатъ въвъ центра. Ще бжде пръвъ всѣки, който изпълнява волята Божия.

Онѣзи, които влѣзоха горѣ въ молитвеното здание, видѣха форми, които сж емблема, азбука за проучване. Тѣ, обаче, не трѣбва да ви бждатъ като култъ, който послѣ да ви съблазнява, защото въ Писанието се казва: „На никакъвъ образъ да не се покланяте“. Но на Слънцето на вѣчния животъ трѣбва да се покланяте, макаръ и да е единъ образъ, защото изгубите ли този образъ, изгубвате и живота си. Образитѣ сж като шишета — счупи ли се шишето, изчезва образътъ му. Слѣдователно, образътъ е една необходимостъ въ сегашния животъ, за да може да се прѣнесе течността на живота. Образитѣ, които съществуватъ въ църквитѣ, сж окултни форми, които иматъ дълбокъ смисълъ,

но, понеже тѣзи форми сж изгубили своя вж-трѣшенъ смисълъ, днесъ хората взиматъ само външната форма на образитѣ и имъ се кланятъ, безъ да влагатъ въ тѣхъ нѣкакво съдържание. Ако речемъ да отхвърлимъ тѣзи външни форми, ще попаднемъ въ друга грѣшка. Въ всѣка форма има извѣстно съдържание, което трѣбва да изучите и опитате. Напр., равностранныя тригълникъ ви показва стремежъ къмъ Бога нагорѣ, сир. единъ завършенъ симетриченъ животъ. Тригълникъ, обърнатъ съ основата нагорѣ, показва животъ, който е изгубилъ равновѣсие. Когато видите два тригълника, единиятъ нагорѣ, а другиятъ съ основата надолу, че се прѣплитатъ, вие ще се запитате: „Да-ли моитѣ стремежи сж като въ единъ отъ тѣзи тригълници — надолу или нагорѣ?“ Вие издигате ржцѣтъ си нагорѣ, къмъ Бога. Когато издигнете ржцѣтъ надъ главата си така, че да се образува еврейската буква шин (ш), това значи, че искате да растете къмъ Бога; то означава законъ за размножаване и изпълване съ всички блага. Този законъ, който е отъ древната школа, сега съврѣменното общество е изопачило въ една извратена форма, когато по-рано е означавалъ: азъ съмъ [готовъ да възприема Божественитѣ зародиши и да обработя мисълта, която ми давашъ, Татко, съ всичкия си умъ, съ всичкото си сърце и съ всичката си воля, и ще ѝ дамъ всички условия за развитие. Подиръ това съединявате ржцѣтъ си горѣ, като тригълникъ, което значи, че всички мисли, желания

и дѣйствия ще бждатъ извършени въ хармония и съзнателно. Въ всичко това има голѣмъ смисълъ. Когато разтваряте широко ржцѣтъ си, то значи, че искате да възприемете, а като ги съберете, свиеете, това показва, че искате да извършите съзнателно всичко що сте възприели. Всѣко наше външно дѣйствие е изразъ на дѣйствие, което става вътрѣ, въ духовния свѣтъ. А зие адигате ржцѣ, безъ да разбирате смисъла на движенията. Като опишете съ ржката си единъ кржгъ, това ачи, че ще свържете опашката и главата, ще напуснете алчността и съ всички сили, които сж вложени въ васъ, ще служите на Бога. Когато нѣкой маха съ ржка надѣсно или налѣво въ знакъ на отрицание, това значи, че духътъ му е започналъ да работи въ подсъзнанието и проявява това вътрѣшно чувство, макаръ той да върши това нѣщо несъзнателно. Нѣкои хора държатъ главата си надѣсно, други налѣво, и ние мислимъ, че всичкитѣ тѣзи нѣща сж случайни. Не сж случайни и несжществени — въ тѣхъ има дълбокъ смисълъ. Въ Америка единъ знаменитъ проповѣдникъ държалъ главата си обикновено малко налѣво; неговитѣ слушатели, като имали желание да бждатъ краснорѣчиви като него, почнали и тѣ да държатъ главата си малко налѣво — подражавали му. Човѣкъ, чиято глава е изкривена малко налѣво, показва, че у него чувствата взематъ надмощие, а у когото главата е малко надѣсно — умътъ взема надмощие. А трѣбва да се стремимъ къмъ балансиране,

къмъ познаване и разбиране, сир. да възстановимъ необходимото равновѣсие между ума и сърцето си и да не влагаме въ тѣхъ повече, отколкото трѣбва.

Въ групитѣ, които ще образувате, отъ по 10 или 12 души, трѣбва да вложите познаване и разбиране. Ще ви обясня защо ви казвамъ това и какъвъ е законътъ. Първото число означава онзи великъ принципъ на Бога, който създава, твори нѣщата. Когато запишатъ за пръвъ на групата, той стои като емблема на принципа, който създава. Второто число прѣдставя онзи принципъ, който отдолу възраства, организира нѣщата. Третото число е законъ на равновѣсие. Четвъртото — законъ на справедливостъ. Ще разчитате на четвъртия, защото той е честенъ, не краде. Ако бихъ образувалъ организация по този Божественъ законъ, четвъртия бихъ направилъ касиеръ. Ако измѣните мѣстото на този, който има числото три, ще измѣните реда на нѣщата. Казахъ, тритѣ е число на равновѣсие; то е дѣтето, смисълътъ на родителитѣ, защото, щомъ се роди дѣтето, то осмисля живота на родителитѣ си — то е смисълътъ на живота. Въ такъвъ случай, числото едно е бащата, дѣтѣ майката, три дѣтето. Като разбирате числата 1, 2, 3 и 4, имате основнитѣ закони за разбиране на другитѣ числа. Числото петъ означава човѣкъ, който е вече индивидуализиранъ — неговитѣ петъ прѣста. Числото шесть означава човѣкъ въ своето развитие; земята сега минава прѣзъ числото шесть; зелената краска е числото шесть;

сжщо — размножаване, развиване. Числото седемъ е законъ на почивка. Къмъ това число спадатъ всички богати хора, защото тѣ сж завършили работата си и се задълбочаватъ въ себе си, за да се развиятъ, култивиратъ и да станатъ духовни. Числото осемъ е на духа; то означава ония безконечни числа, които сжществуватъ вжтрѣ въ вселената. То е едно отъ най-строгите числа. Числото деветъ е човѣкътъ, който ще обобщи всички нѣща, и затова него ще направите докладчикъ: той ще опише цѣлия процесъ на числата отъ 1—8 и ще даде резюме какъ е вървѣла цѣлата работа. Така вървятъ всички нѣща въ своя редъ. Вие се сърдите кой кое мѣсто да заема, а трѣбва да знаете, че всѣки ще земе онова мѣсто, което му е опрѣдѣлено. Не може двама въ една група да бждатъ числото едно или двѣ, защото ще се яви борба. А въ групировките не трѣбва да има дуализъмъ.

Тукъ имаме чисто практически задачи, които трѣбва да реализираме. Искаме да отидемъ на небето, но ако дойде единъ ангелъ и ни каже: „Хайде, пригответе се!“ ние ще го помолимъ, ако може, да ни остави за още малко врѣме на земята. А какво означава това? Че не сме свършили още работата си. Какви духовни хора ще бждемъ, тогава? Подъ „духовни хора“ азъ разбирамъ онѣзи, които сж свършили изоставената си работа и отиватъ на небето за 1—2 мѣсеца, като на ваканция, на гости, дѣто Татко имъ възлага нова работа, и послѣ се връщатъ пакъ на земята да работятъ. На земята ние дохождаме като на училище.

— Ами значението на числото 10?

— Числото 10 е връзка между първата и втората група. То показва, че тѣзи десетъ души ще почнатъ пакъ по десетъ да се групиратъ въ друга група. Послѣдниятъ, десетиятъ, отъ една група е връзка между нея и слѣдващата група. Това число показва и връзка между човѣка и ангелитѣ. Отъ 10—100 сж числата на ангелитѣ, отъ 100—1000 сж числа на човѣцитѣ. Туй показва разстоянието, на което се намираме. Ние, хората, сме по-далечъ, защото сме слѣзли по-дълбоко въ материята, отколкото ангелитѣ.

Това е мистически начинъ на разглеждане числата; то нѣма практическо приложение въ сегашния ни животъ.

— Какво означава стихътъ : „Не знаете ли, че сте богове“? Въ какъвъ смисълъ сж употребени тѣзи думи?

— Подъ думата „Богъ“ се разбира силенъ човѣкъ, собственикъ, човѣкъ, който владѣе нѣщо. Единъ духъ, който владѣе една система, той е Богъ, защото може да прави каквото иска. По отношение на нашето тѣло ние сме малки богове, собственици. Думата „Богъ“ още означава човѣкъ, който служи само на търбуха си. Когато човѣкъ помисли, че е богъ, започва да желае хората да му се кланятъ. Като каза, че е Синъ Божи, евреитѣ разбраха Христа, че иска да Му се кланятъ. Затова Христосъ каза слѣдното : „Азъ дойдохъ не да ми послужите, а азъ да ви послужа и да ви дамъ живогъ вѣченъ“.

— Псалмопѣвецътъ казва : „Вие сте богове, но като хора ще умрете“.

— Стариятъ завѣтъ е изразъ на стара култура, новиятъ — на нова култура. Сега въ свѣта иде нова свѣтлина, която иска да примири нѣщата. Това примирение нѣма да стане скоро, изисква се дълго врѣме, докато стане прѣвратъ въ умозетѣ на хората, да разбератъ великиятъ Божии замисли.

(Бесѣда, държана на 20 августъ 1919 г. срѣда, къмъ 7 ч., при изгрѣвъ слънце).

V.

ПРАВИЯТЪ ПЖТЪ.

Въ едно древно царство живѣлъ великъ мждрецъ. При него дошли двама ученици да се учатъ на великата мждростъ, която той прѣподавалъ на свѣта. Желанието на единия ученикъ било : учителятъ да му покаже начинъ, чрѣзъ който да може да стане голѣмъ сир. да може да увеличава ръста си споредъ желанието си, за да бжде видимъ отъ всички. Учителятъ изпълнилъ желанието му. Ученикътъ започналъ да увеличава ръста си, да става голѣмъ. Този ученикъ се движилъ въ свѣта, всички го виждали, но той не могълъ да влѣзе въ никаква къща, да се разговаря съ хората, защото тѣ били много дребни, а той много голѣмъ. Пожелалъ да се върне назадъ, да стане малкъ,

но не могълъ и си останалъ голѣмъ. Съзналъ, че това го правило много нещастенъ, и се върналъ при своя учителъ, оплакалъ му се, но послѣдниятъ му казалъ: „Нѣма какво — ще носишъ славата на своето величие“. Другиятъ ученикъ пъкъ поискалъ отъ учителя си да го научи на изкуството да става малъкъ, споредъ желанието си. Учителътъ повѣрилъ му тази тайна. Ученикътъ започналъ да се смаява, колкото желалъ. Ставалъ, ставалъ малъкъ, невидимъ за хората, но съ това станалъ и много нещастенъ. Когато поискалъ да се върне назадъ, не могълъ и си останалъ малъкъ. Вие, които ме слушате, спадате къмъ тѣзи двѣ категории ученици — вашитѣ желания и стремени сж като на тѣзи двама ученика.

Една аналогия. Голѣмитѣ на ръстъ сж грѣшнитѣ хора въ свѣта, ония, които владѣятъ много земи, много кжщи, много пари; малкитѣ на ръстъ сж праведнитѣ, светиитѣ, които сж невидими за другитѣ хора. Еднитѣ и другитѣ живѣятъ за себе си, иматъ едностранчиви разбирания за живота, не разбиратъ великия Божественъ животъ.

Най-послѣ, при мждреца дохожда трети ученикъ, който искалъ да знае срѣдния методъ, сир. въ извѣстенъ моментъ да бжде голѣмъ, а въ други моментъ — малъкъ. Има моменти въ живота, когато трѣбва да бждемъ голѣми, а въ други — малки. Единиятъ и другиятъ методъ сж потребни, но потребенъ е и единъ срѣденъ — да знаете изкуството да прѣминавате отъ едно състояние въ друго, отъ една форма въ друга.

Вие сте учили първитѣ два метода, искамъ сега да научите третия методъ — да ставате и малки, и голѣми. Първитѣ два може да научите отъ двамата ученика. Когато нѣкой иска да научи тайнитѣ на хората, трѣбва да става малъкъ, а когато иска да помага на хората, трѣбва да става голѣмъ — като простре ржката си, да стига. За да помагате на хората, трѣбва да бъдете силни въ всѣко отношение — и въ физическо, и въ умствено, и въ духовно. Но тази сила вие употребявате само за себе си, и злото въ свѣта е имънно тамъ, че вие употребявате благата, които добивате, само за своя полза. Сегашното състояние на хората се отнася къмъ категорията на първия ученикъ: всички сте отъ голѣмитѣ хора, не можете да станете малки. Направете единъ малъкъ опитъ, вижте, дали можете да влѣзете въ връзка съ малкитѣ животинки. Можете ли да проникнете въ живота на една мравка, да разберете състоянието ѝ и да видите, какъ живѣе тя? Между вашия животъ и живота на една мравка има голѣма пропастъ. Ако вие бихте могли да влѣзете въ контактъ съ една мравка, тя ще се спре и ще ви изслуша, какво ще ѝ говорите. Когато, да речемъ, вие говорите на мравката, а тя продължава да си върви по пътя, това показва, че вие не сте въ свързка съ нея, че между вашия животъ и нейния има извѣстни междини. Такива междини съществуватъ, между васъ самитѣ — между всички хора. Разбирате ли междинитѣ, които съществуватъ между васъ, между вашитѣ

умоае, сърца, души, духъ? Може-би, мисълта ми е много отвлѣчена, та не можете да разберете, какво искамъ да ви кажа, но тя въ сжщностъ е много проста. Междинитѣ, които сжществуватъ между едно и друго състояние, сж като долина между два планински върха. Не е лошо да имате такива междини, но тѣ трѣбва всѣкога да се обработватъ. Въ необработването на междинитѣ вжтрѣ въ взшия животъ се зараждатъ онѣзи неестествени състояния, които ние наричаме зло въ свѣта. Когато говоря за култура и възпитание, всѣкога подразбирамъ обработване на междинитѣ, защото въ тѣни буренисти междини на човѣшкия животъ се криятъ най-лошитѣ мисли, стремежи и желаниа.

При сегашното състояние, въ което се намираме на земята, при сегашния нѣшъ развой, знаете ли, каква е цѣльта на живота ни? Тя е много проста: всички желаятъ да иматъ подслонъ, прибѣжище или най-малко единъ приятель въ свѣта. Но, за да имате приятели, вие трѣбва да развивате чувството на приятелство. Въ приятелството се крие онази нравствена, духовна обичъ, която трѣбва да обсебва висшитѣ пориви на вашето сърце. Сърцето не може да се култивира безъ обичъ. Когато човѣкъ каже, че не иска да обича, въ неговото сърце непрѣмѣнно ще се родятъ най-противоположни желаниа. Сърцето е свѣтъ, къмъ който ние сега слизаеме да живѣемъ, сир. ние слизаеме отъ висотата на човѣшкия умъ, отъ менталния свѣтъ, къмъ свѣта на сърцето. Ето защо трѣбва да учите всички

онѣзи метсди, които облагородяватъ сърцето. Не е умътъ, който ще спаси свѣта: умътъ е само едно орждие, необходимо за обработване на човѣшкото сърце; той е рало, мотика, съ които можемъ да копаямъ. Ума може да уподобимъ на какво да е сѣчиво, потрѣбно за работа. Онѣзи, които не сж сформирали своя умъ, трѣбва да го сформиратъ, сир. тѣ трѣбва да създадатъ всичко необходимо за него и отъ тамъ да слѣзатъ въ сърцето си. Бъдещата култура ще бжде култура на сърцето или, както азъ я наричамъ, култура на обичта. Сегашната обичъ прилича на обичта на паяка. А знаете ли, каква е културата, обичта на паяка? Като се оплете нѣкоя мушичка въ паяжината му, паякътъ я хваща, пригрѣща я и ѝ казва: „Азъ те много обичамъ“, започва да изсмуква сока ѝ и послѣ ѝ казва: „Сбогомъ. Дадохъ ти много добъръ урокъ, да ме помнишъ“. Паяци се срѣщатъ навсѣкждѣ: въ обществения, въ политическия, въ културния и въ духовния животъ. Но онова, което ограничава, което разваля стремитѣ на човѣшката душа, не е обичъ, но е нѣщо противобожествено. Всички желаня у насъ, които разрушаватъ Божественото, трѣбва да ги отмахнемъ, защото тѣ собствено не сж наши, а остатъци отъ една много стара култура, за която азъ сега нѣма да говоря. Колкото по-рано се освободимъ отъ тѣхъ, толкова по-добрѣ ще бжде за насъ, защото ще придобиемъ онова вжтрѣшно състояние, което дава миръ, спокойствие и подемъ на сърцето.

Въ този смисълъ вие ще трѣба да изучавате Писанието — Библията прѣзъ цѣлата година и да се спирате най-много върху онѣзи стихове, които говорятъ за висшата обичъ. Въ много стихове ще намѣрите и методи, които посочватъ начини за приложение. Напр., имате стиха, въ който се говори : „Азъ дойдохъ да дамъ животъ“. На кого ? Обсж-дете това. Въ другъ стихъ се казва : „Всѣки, който вѣрва въ мене, въ Сина Человѣческаго, ще има животъ въ себе си, а който не вѣрва — не ще има животъ въ себе си“. Значи, ние трѣбва да имаме вѣра въ този Синъ Божи и Синъ Человѣчески, който дава животъ, а не въ онзи, който не дава животъ. За да намѣримъ Христа, за да намѣримъ онова, което дава животъ, ние трѣбаа да вѣрваме въ Него. Ако ви попитамъ : намѣрихте ли онова, което ви дава животъ, вие ще отговорите : „Отчасти“. Щомъ отчасти сте намѣрили това, що дава смисълъ на живота, щомъ въ едно отношение сте намѣрили това, що дава животъ, то значи, че вие сте се научили само да растете, да се уголѣмявате, но не и да се смалявате. Всѣки казва : „Азъ искамъ да раста, да израсна“. Добрѣ, ще растете, ще растете и ще дойдете до единъ прѣдѣлъ, когато растенето ще спре, и вие ще се почувствувате недоволни отъ себе си. Какво означава растенето ? Растенето е движение въ една посока. Искате да посѣтите нѣкой вашъ приятель, който стои километъръ далечъ отъ васъ ; като стигнете до вашия приятель, ще пожелаете ли да отидете по-далечъ ? Не. У васъ ще се породи само желание да се върнете на-

задъ, слѣдъ като сте посѣтили приятеля си. Желанието ви да растете не е за друго, а защото искате да постигнете нѣщо, да отидете при нѣкого. Малкото момиченце се стреми да порасне, защото иска по-скоро да бжде възрастно, когато ще бжде обичано отъ онзи, който е опрѣдѣленъ да го обича. Всѣка мома иска да има лице, очи, вѣжди, коси, ръстъ, дрехи такива, които да се харесватъ на възлюбения ѝ — тази е скритата мисль на обичта ѝ. Законътъ е сѣщъ, когато нѣкой каже, че иска да бжде ученъ или добъръ. Защо искате да бждете учени, добри? За да се харесате нѣкому. Вие ще възразите: „Ние искаме да сме учени, добри за себе си“. За кои себе си? Значи, сѣ има единъ, билъ той вътрѣ или вънъ отъ насъ, дали го съзнавате или не, комуто искате да се харесвате. Това е истинскиятъ мотивъ. Добриятъ човѣкъ иска да е приятенъ на Бога, за да каже Богъ, че го обича. Ако Господъ каже, че не ви обича, вие ще приличате на онзи руски студентъ, който искалъ да види Христа — това е станало въ Казанъ — и който, като се молилъ дълго врѣме за това, единъ день, когато въ будно състояние, му се явява Христосъ и му казва: „Не ти харесвамъ очитѣ“, студентътъ, огорченъ, запалва свѣщъ, приближава я до едното си око и го изгаря, слѣдъ това приближава свѣщта до другото си око, и въ момента, когато щѣлъ да изгори и него, дохождатъ другари и го спасяватъ. Този студентъ видѣлъ Христа, но не Го разбралъ. Когато Христосъ казалъ, че не ха-

ресва очитѣ му, то значи, че не харесва неговата алчностъ. Въ този случай очитѣ на студента сж били изразъ на човѣшката алчностъ. Христосъ е искалъ да каже на студента: „Алчността, която виждамъ въ твоя умъ и въ твоето сърце, ми сж неприятни. Ти искаше да ме видишъ не защото ме обичаше, не защото искаше да вървишъ въ моя плътъ, да се жертвувашъ като менъ и да служишъ на Бога, а сѣвъ сѣмъ за друго“. Студентътъ не разбралъ дълбокия смисълъ, вложенъ въ Христовитѣ думи, и затова посегналъ да изгори очитѣ си. Момъ, която не е харесана отъ избраника си, иска да се самоубие, да не живѣе. Ако той не я харесва, има причина затова. Когато хората не ви обичатъ, тѣхното неразположение си има причина. Тя е, че тѣ не намиратъ своя идеалъ въ васъ. Щомъ срѣщнете човѣкъ, у когото е вложенъ вашиягѣ идеалъ, вие казвате, че го обичате; срѣщнете другъ, но не го обичате, защото не намирате въ него идеала, който търсите. Вие се безпокоите; но и нѣма причина за това, а трѣбва да разсжидавате; иначе ще паднете въ едно състояние да се самокритикувате и самоосжждате, а това не е желателно.

Вие се намирате при нозѣтѣ на този великъ мждрецъ; мждрецъ наричамъ природата, въ която живѣемъ и която всѣкога ни дава онова, що желаемъ. Нѣма нѣщо, което да пожелаете и да не ви го даде природата. Тя може да не ви го даде веднага, но послѣ ще ви го даде — то е само въпросъ на време. Ако настоявате

неразумно и неизбежно, тя ще ви го даде, но ще ви струва скъпо. Като ви го даде, тя ще ви каже като великия учител: „Ще носите славата на своето величие — послѣдицитѣ на вашата алчност“. Споредъ това какво искате да сте, малки или голѣми, ще опитате двѣтъ положения, — ще опитате плодоветѣ и на доброто, и на злото. Съ това индуситѣ опрѣдѣлятъ образуването на човѣшката карма — причини и слѣдствия. Но съ третия методъ ще можете да прѣвърнете лошата карма въ добра, лошитѣ послѣдици въ добри, а на добритѣ да дадете правилна насока въ живота, защото безъ послѣдното и добритѣ послѣдици може да се извратятъ, да се прѣвърнатъ въ лоши. Навсѣкждѣ въ природата има смѣна на енергии отъ едно състояние въ друго. Азъ не говоря за доброто и злото въ природата, защото доброто си остава добро и злото — зло, но говоря за енергията, която служи за изпълнение на доброто и злото; енергията е, която може да се прѣвърща отъ едно състояние въ друго. Енергия, която е служила за добро, като се прѣвърне въ услуга на злото, измѣня вече състоянието и вибрациитѣ си на добро. Сжщото нѣщо е и за злото. Тази смѣна може да стане всѣкога. Ако нѣмаше смѣна на енергии у насъ, нѣмаше да има смѣна и въ състоянията ни. Вие трѣбва да се научите да смѣняте енергиитѣ въ васъ. Изучаването на тѣзи два метода е необходимо за всички, които искатъ да правятъ опити. Напр., вие искате да прѣвърнете лошитѣ течения, които идатъ сега въ България,

въ добри, сир. да измѣните направлението на енергията, да ѝ дадете нова насока, да я отклоните отъ лѣво къмъ дѣсно; никога не можете да измѣните тази енергия отъ лѣво къмъ дѣсно, ако сами не вървите отъ лѣво къмъ дѣсно. Това е единъ алхимически законъ, кѣто трѣбва да проучите. Като онзи ученикъ, вие ще кажете: „Велика тайна, да може да прѣваръщаме енергиитѣ“, но, като дойде една енергия въ единъ народъ, вие ще трѣбва да знаете и какъ да я отклонявате, защото на енергия, която служи за добро, като извърши тя своята служба, трѣбва да ѝ се даде нова насока — правиятъ пътъ; не направите ли това, тя ще влѣзе въ услуга на злото. Вие се хвърляте въ живота отъ едно положение въ друго. Виждали сте какъ майкитѣ люлѣятъ дѣцата си—вие се намирате въ положение на тѣхнитѣ дѣца. Майкитѣ казватъ: «Нани, нани, майка», люлѣе дѣтето си отъ лѣво къмъ дѣсно и отъ дѣсно къмъ лѣво, и дѣтето, дѣйствително, взима тази насока въ живота, къмъ която майката се стреми повече. Чрѣзъ своя умъ и желания майката се свързва съ дѣтето си още докато то е въ утробата ѝ — тамъ още тя дава насока на бъдещето му развитие. Този законъ работи и може да стане опасенъ ето какъ: ако вие се свържете много тѣсно съ нѣкого, когото много обичате, и ако той измѣни своята насока, между васъ ще настане голѣмъ разрѣвъ, и единиятъ отъ васъ ще пострада. Затова, когато човѣкъ е рѣшилъ да изуча Божественитѣ тайни, трѣбва да бжде много

чистъ. Да видишъ Бога, значи да знаешъ да употребявашъ разумно тази велика сила, съ която Той си служи. Христосъ казва: „Чиститъ по сърце ще видятъ Бога“; ще рече, безъ чистота въ сърцето не можете да разберете и видите Бога, чистотата е безусловно необходима. Казва Псалмо-пѣвецътъ: „Когато видя Твоето лице, ще се развесели душата ми“. Смисльтъ на нашия животъ е веселостта; тя е велико благо. Писанието казва: „Блажени ницитъ духомъ, защото е тѣхно Царството Небесно“. Ницитъ духомъ сж доволни и радостни, весели. Прочее, ако ме запитате какво бихъ желалъ да имамъ на този свѣтъ, ще отговоря: да бжда нищъ духомъ и да е Царството Божие въ менъ; да бжда чистъ и по сърце, за да видя Бога въ Неговата сжщина, защото, който е чистъ по сърце, той вижда Бога. Чистотата на сърцето е центъръ на блаженствата. Ако искате да имате туй благо, прѣпоръчвамъ ви, като методъ, да придобнете чистота на сърцето.

Какъ разбирате това, че ще видите Бога — като човѣкъ ли ще Го видите? Има два стиха отъ Евангелието, въ които Христосъ казва: „Никой не може да дойде при менъ, ако Отецъ ми не го привлече“, това значи: никой не може да дойде при Сина Человѣчески, ако не е привлеченъ чрѣзъ любовта. Послѣ: „Никой не може да иде при Отца, ако Азъ не му Го из-явя“. Това има този смисълъ, че Христосъ е вратата, прѣзъ която трѣбва да минемъ, за да видимъ Бога. Защо трѣбва да сме привлечени при Христа? Азъ обяснявамъ този стихъ много

естествено. Житно зрънце, което не е посѣто въ земята, на което не е дадена свѣтлина, топлина и влага, може ли да се прояви? Не може то самѣ да влѣзе въ земята, ако нѣма кой да го посади. Трѣбва да се намѣри нѣкое разумно сѣщество, което да го посади въ земята, за да му се дадатъ условията да види онова, къмъ което се стреми. Кое ще види? Слънцето. Слѣдователно, за насъ Христосъ е почвата, въ която като се посадимъ, виждаме Бога, свѣтлината и топлината, сир. истината и любовта. Христосъ е почвата, необходимостта, безъ която разумниятъ животъ не може да се прояви. Ако не сте привлѣчени отъ Бога, сир., ако Божествената любовъ не слиза отъ горѣ и не дава влага и топлина, вие не ще можете да растете. Като схванете така въпроса, вие ще си изберете подходящия методъ, по който ще работите. Ще ви посоча още единъ методъ, по който, напр., да се помирявате съ човѣкъ, когото не обичате. Ще намѣрите трето лице, което е обично на снзи, когото вие иразите; двама, които се обичатъ, иматъ подобие, иматъ и контрасти, затова иматъ и енергия, която може да се използва; това трето лице ще даде условията за помиряване. Този законъ сѣществува, но вие не сте го схванали. Азъ ще ви обясня, че това става и по обратенъ пътъ. Момъкъ се влюбва въ нѣкоя мома, която по нѣкои свой съображения му отказва: момъкътъ намразява момата, защото тя не се съгласила на женитба, а се оженила за другъ; ако тя, като се ожени за другъ,

роди момиче, момъкътъ, на когото тя отказала, се влюбва въ дъщерята и, като я взима за жена, първитѣ се помиряватъ, и по този начинъ разумната енергия взема права посока. Ако нѣкой мрази нѣкого, то е, защото, споредъ кармичния законъ, този послѣдниятъ въ миналото му е сторилъ зло, което го е спрѣло въ еволюцията му, и той иска по единъ или другъ начинъ да си отмъсти; но първиятъ направи ли го зетъ, даде ли му дъщеря си, той се помирява съ него. Има и другъ начинъ за помирение, той е слѣдниятъ: нѣкой момъкъ съ влюбва въ една мома, но тя се оженва за другъ; момъкътъ се влюбва въ сестра ѝ; ако и нея не вземе, влюбва се въ третата сестра; защото, за да се помири, трѣбва да земе една отъ тритѣ. Женитбитѣ, които ставатъ тѣ този свѣтъ, иматъ кармични причини. Кажете ми защо даденъ мъжъ има стремежъ къмъ извѣстна жена и дадена жена къмъ извѣстенъ мъжъ? Защо нѣкоя жена се оплаква отъ своя мъжъ, дори го мрази? Защо мъжъ говори злѣ за жена си? Вие на тия проявления въ живота — казвате: „Това сж обикновени работи“. Не сж обикновени, но сж естествени работи, почиващи на закона на промѣнитѣ, който сжествува въ свѣта. На всички, които ме слушате, енергиитѣ сж различно сложени.

Нѣкой пътъ изпитвамъ вашия животъ, правя сондажи, опитвамъ каква е температурата ви, и знаете ли какво усѣщамъ и колко скъпо ми коштуватъ тѣзи опити? Защото, когато човѣкъ иска да опита нѣкого, какъвъ е той

като човѣкъ, прѣживява неговитѣ състояния. Па не може и да обърнешъ единъ човѣкъ къмъ Бога, докато не прѣживѣешъ и доброто, и злото, които сж вложени въ него. Онзи, който не разбира този законъ, се чувствува въ положението, като въ нѣкой котелъ, и се прѣска отъ мжка, защото изпитва едно тягостно състояние, което не може да си обясни. Павелъ казва: „Лошитѣ общения раз.алятъ добритѣ нрави“. Христосъ формулира този законъ така: „Не давайте осветенитѣ нѣща на псетата, защото ще се повърнатъ и ще причинятъ зло.“ Това е великъ законъ, че не бива да влизате въ пряма саръзка съ човѣкъ, докато не го разберете, защото иначе ще сградаге. Послѣ ще кажете: Господи! Защо стана така, когато азъ искахъ да му помогна? Какво ви прѣчи прасето, че ровило, оставете го да рови — има много мѣста за ровене. На първо врѣме гледайте да се изолирзате отъ лоши влияния, които спиратъ вашата еволюция, защото, като влѣзете въ закона на развитието, вие ще дойдете до извѣстно положение, когато трѣбза да държите изпитъ. Нѣма да се мине много врѣме, и Господъ ще изпрати комисия, да види, доколко сте силни въ добродѣтели, ще провѣри, доколко сте усвоили Божествената правда, милосърдието, доколко сте щедри и доколко сте изучили закона на пожертвуването. Нѣма да има човѣкъ на земята, малкъ или голѣмъ, който да не бжде подложенъ на изпитъ. Ако сте приготвени и издържите изпита, комисията ще каже: „Много добръ из-

държахте, минете въ втори класъ*, и учителятъ ще почне да ви прѣлодѣва прѣдметитѣ за този класъ. Слѣдя, какъ нѣкои отъ васъ, когато по-стѣпватъ въ това братство, идватъ много жарки, бързо заучватъ нѣкои нѣща и казватъ: „Е, разбрахме вече всичко!“ Не, вие едва сте научили да сричате. А други казватъ: „Толкоза години слѣдваме, цѣли 10 години учимъ тази наука“. Отговарямъ: Хиляди години сте разрушавали, имали сте търпѣние да вървите въ една посока, а сега въ 10 години искате много бърже да измѣните всичко, като съ магически замахъ. Не зависи отъ менъ да ускоря работата: азъ мога да ви посоча методи за по-бързото ви еволюиране, но има други сили, които контролиратъ дѣйствиетѣ ви безъ лицепритие. Слѣдователно, трѣбва да влѣзете въ тази права посока за развитие.

Друга опасностъ, която се срѣща въ окултнитѣ школи, е слѣдната: между ученицитѣ се заражда състезание. Хубаво нѣщо е състезанието — човѣкъ се учи да расте. Всѣка школа има желание да даде свобода на ученика. Но въ това стремление да освободимъ себе си ние ограничаваме другитѣ. Да допуснемъ, че съмъ падналъ въ единъ кладенецъ между 10 души, успѣя да се кача на главитѣ имъ и да излѣза отъ кладенеца. Ако, слѣдъ като излѣза, не имъ помогна отъ своя страна, дѣ е тукъ моята култура, дѣ е моето развитие? Ако имамъ 10 души слуги и ги използвамъ за свои цѣли, а послѣ ги оставя да погинатъ, това култура ли е, хри-

стиянство ли е? Всѣки трѣбва, като има, да дава и на другитѣ сѹбодата, която Христосъ му е далъ, като и Той го е извадилъ огъ кладенеца — ада. Азъ трѣбвѹ да употрѣбѹ всички срѣдства, да освободя поробенигѣ същества, само по този начинъ смѣтамъ, че извършамъ своята длъжностъ. Тѣзи хора сж стояли дълго врѣме на дѣното, затова азъ ще трѣбза да слѣза и да ги изкача всички. Искамъ всѣки, който излиза на повърхността, да спусне своето вжже и да започне да тегли свогѣ другари огъ кладенеца. Ще поясня тази истина въ малко по-друга форма. Да допуснемъ, че въ кладенеца сж паднали нѣколко овци, а не хора; у мене ще се породи силно желание да ги спася и извадя. Защо? Защото, като ги избавя, азъ нѣма да ги пусна туку-така да си вървятъ, а ще острижа вълната имъ, и ще изямъ месото имъ. Е, това култура ли е? Така че, огъ една стрѣзна, ние може да освободимъ единъ човѣкъ, да промѣнимъ състоянието му огъ едно въ друго, но, огъ друга страна, може и да го поробимъ. Така постѣпватъ съврѣменнитѣ хора: изваждатъ човѣка огъ кладенеца, направятъ му, ужъ добро, а слѣдъ това го поставятъ въ положение да се чувствува робъ. Главното нѣщо е, като освободимъ нѣкого, да го поставимъ въ положение да се чувствува дѣйствително свободенъ. Обичаме ли нѣкого, трѣбва да му дадемъ свобода да се изкаже, да го изслушаме. Трѣбва да сме внимателни и да не изнудваме оногова, когото обичаме. Къмъ всички трѣбва да сме внимателни.

Искамъ да имате помежду си взаимно уважение, обичъ, и то не само между васъ, но и когато сте между другитѣ хора. Въ тази школа дойдѣ единъ господинъ, който бѣше много набоженъ, смиренъ, готовъ на всички жертви; първата година той носѣше вода и всичко вършеше, и другитѣ си казаха: „Какъвъ добъръ примѣръ дава!“ Останалитѣ ученици, които бѣха постъпили по-огдавна въ училището, се държаха като аристократи. Не се мина година, този новодошълъ господинъ започна да се налага на другитѣ, започна да заповѣдва. Изглежда, че всѣки, който влѣзе въ тази школа, счита се, че първата година може да работи, да се подчинява, а втората трѣбва да заповѣдва. Не, трѣбва да работимъ не само първата, но и втората, третата, прѣзъ всичкитѣ години; отношенията ни винаги трѣбва да сѫ едни и сѣщи. Искамъ всичко, което вършите, да изтича отъ вашата добра воля. Не искамъ да се чува: „Направихъ това, онова“ Болно става, когато се чува такова нѣщо. Ако това, което вършите, служи за вашето развитие, вие трѣбва да го приемете на драго сърце. Слѣдователно, вие всички сте абсолютно свободни въ доброто и прѣзъ първата, и прѣзъ втората, и прѣзъ останалитѣ години. Нѣкои отъ васъ, като влѣзатъ въ школата, мислятъ, че всички тукъ сѫ много добри хора, и си казватъ: „Ние имаме много добро мнѣние за този и този човѣкъ“. Както много други, тъй и той не е разбралъ тази школа. Ако ние приложимъ Питагоровъ та метода, първата година ще трѣбва

да ви освиркаме, да ви подиграемъ, да ви изкажемъ всички недостатъци, та, като минете прѣзъ този изпитъ, втората година да сте добри. Когато дойде нѣкой новъ, всички казватъ: „Да се пазимъ да не го съблазнимъ“. Добръ, но, ако не първата, втората година може да го съблазнимъ. Ако го съблазнимъ, по добръ да го съблазнимъ отначало, защото по-късно е вече опасно. Не искамъ да си служите съ примки и да примамвате хората. Искамъ отношенията ви да сж чисто Божествени, да възстановите между васъ онѣзи връзки, които сж били още отначало, за да дадете ходъ на Божественото, което е въ васъ, да се развива; тъй че, ако дадете свобода на този духъ, ще станете отлични ученици. Тогава ще ви олекне на душата, всички ще бждете здрави, бодри, нѣма да има между васъ неизлѣчими болести. Не казвамъ, че ще бждете винаги здрави, винаги разположени, но всичко неприятно лесно ще минава. Болестъта зависи отъ миналото, а здравето зависи отъ отношенията, които имаме съ хората, отъ връзката ни съ Бога. Господъ работи. Като ви говоря сега, виждамъ около васъ ангели, които копаятъ съ молика въ ржка, дигатъ голѣмъ шумъ наоколо си. Казватъ за нѣкой проповѣдникъ: „Той е направилъ много за лаството си“. Нищо не е направилъ той, но направили сж го онѣзи хиляди ангели, работници, които вие не виждате. Доброто вжтрѣ въ насъ и великитѣ блага, които търсимъ, могатъ да израстатъ само благодарение на Бога и на Неговитѣ помагачи-служители.

Не търсете великото благо вънъ, а го търсете въ душата си: вашата душа е *въ* и *вънъ* отъ тѣлото ви, и тя е много великъ. Вие още не знаете кждѣ сж вашитѣ души. Не сте ли изпитвали такова състояние, като че нѣкой пжтъ сте въ тѣлото си, а другъ пжтъ — далечъ-далечъ отъ него. Англичанитѣ казватъ: „Присжтствува съ тѣлото си, а отсжтстаува съ ума си“. Питамъ: кждѣ е умътъ? Умътъ, значи, е нѣкждѣ вънъ. Но между ума и тѣлото има извѣстна връзка. Когато душата ни е въ тѣлото, ние се чувствуваме голѣми и силни, нѣма ли я, усѣщаме се малки и слаби. Ние трѣбва да научимъ закона — да направимъ тѣлата си жилища, въ които душата да живѣе за по-дълго врѣме. Като дойде душата у насъ и построи извѣстно врѣме и послѣ си отиде, ние се усѣщаме неразположени, гнѣвни, недоволни, и работитѣ не вървятъ добръ. Ако си ученикъ, урокътъ ти не върви; ако си домакиня, кухнята ти не върви; ако си проповѣдникъ, проповѣдитѣ ти не вързятъ. Нѣкой пжтъ казвате: „Когато съмъ доволенъ, като срѣщамъ хора, всички ме поздравляватъ, усмихватъ ми се, и идва ми да ги разцѣлувамъ“. Това значи, че душитѣ имъ сж въ тѣхъ. Срѣщнете ли познати хора, и не ви поздравляватъ, това показва, че душитѣ имъ не сж въ тѣхъ. Въ Писанието се казва: „Ще се всели Богъ въ душитѣ имъ, ще имъ се изяви, и всички ще Му сж синозе и дъщери“. Трѣбва всички да се подготвятъ, за да възприематъ Неговитѣ мисли и желания; тогава злото отъ насъ ще изчезне, нѣма

да има спорове и ще се възстанови Царството Божие. Нѣма да се оплаквате, че, откакъ сте дошли на земята, нѣма миръ. Казвамъ: Богъ не е дошълъ още въ васъ, и затова се оплаквате че нѣма миръ.

Ще спра до тукъ.

Записвайте всички въпроси, които се повдигатъ тука, и всички въпроси, които изпъкватъ въ нашия умъ. Утрѣ ще разискваме върху тѣзи въпроси, по които говорихъ, за да видя, дали отгорѣ на ситото е останало нѣщо отъ тѣхъ или не. Това ще бжде практическа тема. Ще видимъ, дали ви е ясно какъ става прѣвърщането на енергията, дали ще можете до слѣдната година да прѣвърнете енергията отъ лѣво къмъ дѣсно. Като измѣните енергията отъ лѣво къмъ дѣсно, вие ще прокарате въ градинитѣ си по една малка вадичка, за да поливате; и тогава ще имате: зеле, прасъ, бобецъ, рѣпа, моркови, жито и разни плодове.

Нѣщо за конференцията, която заседава. — Конференцията, която заседава надъ насъ, ще продължава до идната година до туй врѣме, макаръ че ние ще я приустановимъ, защото ние и да прѣкжснемъ, онѣзи отъ горѣ нѣма да прѣкжснатъ. Планътъ на тази конференция е да разработва прѣзъ цѣлата година въпроситѣ, които тукъ се подигнаха. Идната година конференцията пакъ ще се събере. Затова да не помисляте за прѣкжсване. Отъ тамъ ще ни дадатъ наставления какво да работимъ. Идната година, като дойдемъ пакъ на конференция, ще видимъ

кой какво е свършилъ. Конференцията не е нищо друго, освѣнъ отиване и връщане при Бога. Събирането е отиване при Него, а разпръскването е работене на земята. Ще се прѣснемъ по четиритѣ краища, но единъ день ще се съберемъ на конференция на друго мѣсто — горѣ. И то ще стане.

Нѣкои да кажатъ нѣщо отъ своята опитностъ, за да се ползуваме единъ други. — Само ще спазвате едно нѣщо — ако нѣкои отъ васъ искатъ да разкажатъ своитѣ поважни опитности, ще трѣбва да употрѣбятъ най-много 5—10 минути и да нѣма никакви прѣувеличения. Всичко да бжде тѣй ясно, кратко, че никой да не се усъмни. Да бжде описанието като Йосифовото — кратко и добро, и да се избѣгне всѣко нѣщо, което може да породи съмнѣние у нѣкои, че се прѣувеличава. Щомъ се прѣкали, ще има дисхармония. Ако всички взематъ да разправятъ нашироко прѣжизѣлицитѣ си, ще ни трѣбватъ двайсетина дена. (Единъ отъ братята разказва една случка изъ своята сѣдийска опитностъ. Другъ запитва за главоболието).

Главоболието, отъ което се оплаквате, произтича отъ това, че всички клѣтки у васъ ставатъ положителни, поражда се между тѣхъ борба, гласъкъ. Ако се разгледа човѣшкиятъ мозъкъ, ще се види едно бѣлникане, вслѣдствие на което въ него става едно сътресение. Когато единъ вагонъ се удари о другъ, всички вагони се разтрѣсватъ, разтрѣсването ще бжде най-силно въ първитѣ вагони, а по-слабо въ слѣд-

ващитѣ и най-слабо въ най-крайнитѣ, затова и пжтницитѣ въ послѣдния ще усѣлгятъ най-слабо това сътресение. Ако единъ човѣкъ въ свѣта е тласнатъ по посока на злото, а вие искате да му помогнете, по-добрѣ е да не се противопоставяте, да не се изпрѣчвате насрѣща му, да му дадете мѣсто, нека си замине, отколкото да се мъчите да го спрете. По-добрѣ да умре единъ човѣкъ, отколкото двама. Ако може да го спрете, дсбрѣ, но, ако не можете, оставете го да си замине. Никога не се стремете да спрете човѣка, у когото се зародило силно желание да направи нѣщо. Напр., нѣкоя мома иска да се жени, запалила се отъ всички страни, а майката и бащата не сж доволни, не обичатъ момѣка. „Не, казва тя, ще се самоубия, ако не се омжжа за него“ — готова е да прибѣгне до крайни срѣдства. Не я спирайте по никой начинъ. Ако желаете нейното добро, оставете я да се ожени. Слѣдъ врѣме, като разбере своята грѣшка, тогава ѝ помогнете да се избави. Ако я спратъ отъ пжтя и въ това врѣме, когато има силно желание, тя ще изпадне въ по-голѣмо зло. Когато и ние имаме едно желание, Господъ не ни спира, а казва на служителитѣ си: „Дайте имъ всички условия да постигнатъ желанието си“. Когато започнеме да пѣшкаме и охкаме, Господъ казва: „Радвамъ се, че постигна желанието си; твоето охкане е единъ плодъ, който и азъ опитамъ“. Мжченията и страданията, които човѣкъ изпитва, създаватъ извѣстни настроения у Бога. Когато видимъ, че Богъ е намръщенъ, то е за-

щото нашите мисли сж такива и тѣ се повръщатъ къмъ насъ. Сжщиятъ законъ дѣйствува между мъже и жени. Напр., мъжътъ е недоволенъ отъ жена си, има око на друга, неговата страда, защото е свързана съ него, и ходи да го слѣди като нѣкой детективъ. Не се свързвайте съ мъжа си, сир. не ограничавайте свободата му. Ако го обичате, въздѣйствувайте морално, на неговия умъ и на неговото сърце; но настояватъ ли той да изпълни желанието си, не се противопоставяйте. Нека опита своите желанія. Ама ще кажете: „Азъ искамъ да го спася“. Колко момци сж се оженили за моми съ цѣль да ги спасятъ, но не сж успѣли. Оставете всѣка душа сама да опита това, което силно желае, и, като извлѣче урокъ отъ него, тогава се опитайте да ѝ въздѣйствувате. Има закони, чрѣзъ които може да въздѣйствувате на хората. Най-лесниятъ начинъ е Божественитъ — да въздѣйствувате морално, сир. да се прѣвърне енергията на едно сжщество отъ едно състояние въ друго.

Знаете ли какъ може да излѣкувате дъщеря си, която се е влюбила въ нѣкой момъкъ? — Даякъ.

— Не. Въздѣйствувайте на момъка да намѣри друга, по-красива мома, да се влюби въ нея — той ще прѣнебрѣгне дъщеря си. Така тя ще опита горчевината отъ отхвърлянето, ще се успокои и ще бжде спасена. Ще рече, друга мома ще спаси вашата.

— Ами ако се обичатъ взаимно, но единиятъ не се нрави на родителитъ на другия, трѣбва ли послѣднитъ да прѣчатъ на младитъ?

— Азъ говоря за случан, когато чувствата отъ двѣтъ страни не сж еднакво искрени. Когато се обичатъ, тѣ спадатъ въ друга категория — тамъ никой не може да имъ прѣпятствува. Законътъ изисква да ги оставите свободни. Въпросътъ е за прѣвръщане на енергиитѣ отъ едно състояние въ друго, а не е въпросъ за моми и момци. Напр., срѣщнете нѣкой човѣкъ и мислите, че е добъръ, а въ душата си питаете къмъ него нѣкакво отвращение. Нѣкога обичате нѣкого съ сърцето си, а виждате, че е лошъ. Такова противорѣчие се заражда въ вашитѣ души. Много въпроси има тукъ, които бихъ могълъ да ви обясня, но ще отидемъ въ друга посока. Въ Ветхия Заветъ се казва: „И глупавиятъ, като мълчи, минава за уменъ“. Достатъчно е единъ човѣкъ да стои дълго врѣме тихо, мирно, да не приказва, той ще набере вжтрѣ въ себе си енергия, и ще я запази. Другитѣ заобикватъ тази енергия въ него и искатъ да я използватъ; то е отъ обичъ не къмъ душата му, а къмъ енергията му. Казватъ си: „У този човѣкъ има добъръ потикъ, може да се използва“. Използуване въ свѣта може, но то не бива да става въ едно такова братство, въ християнството. Хората се покварватъ, понеже подплъзватъ душитѣ си. Въ общества, дѣто има използване, Христосъ и Неговото име служатъ само като уловка, докато използватъ човѣка; послѣ отхвърлятъ и Христа, и човѣка. Тсва не се търпи отъ законитѣ на Бѣлото Братство. Всѣки, който озлоби, изневѣри, изнуди своя братъ, се

изключва отъ това братство веднага и не го приематъ, докато въ него не стане корененъ прѣвратъ, докато той не дойде до пълно разкаяние. Законитѣ на Бѣлото Братство сж безпощадни. Прѣстѣпишъ ли единъ, послѣдствията сж много жестоки. Въ свѣта тѣзи закони дѣйствуватъ и отниматъ всичко спечелено незаконно. Когато хората се рѣшатъ да изпълняватъ тѣзи закони, тѣхнитѣ работи веднага се измѣнятъ къмъ добро. Когато българитѣ напуснаха солунския фронтъ и казаха: „Не искаме да се биемъ“, Господъ веднага излѣблагословението си — настана голѣмо плодородие, когато пъкъ, до като се биеха още, нѣмаше такова. Въ Франция, въ Англия сега има голѣма суша, понеже законитѣ, за които ви говорихъ, не одобряватъ тѣхнитѣ дѣйствия. Щомъ воювате, плодородие нѣма да имате. Сила ще имате, контрибуции ще налагате, но хлѣбъ нѣма да имате.

(Бесѣда, държана на 20. августъ 1919 год. срѣда, въ 4 $\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладне).

VI.

ЖИВОТЪ ВЪЧЕНЪ.

„Богъ толкова възлюби свѣта, щото даде своя единороденъ Синъ, за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, а да има животъ въ ченъ“.

Въ този стихъ подъ думата „свѣтъ“ се разбира външната страна на проявлението — това, което е оформено, което има форма, съдържание и смисълъ. Богъ толкова възлюби свѣта, щото даде разумното Слово, своя Синъ, за да спази реалността на нѣщата, да не се развали вътрѣшната хармония. Този стихъ има съотношение къмъ васъ: вие вътрѣ въ себе си сте единъ свѣтъ, който Господъ е възлюбилъ, та праща Словото си, за да не би вашиятъ животъ — вашитѣ мисли, желания и стремежи — да се развалятъ и всичко това да отиде нахалосъ. И когато се говори, че човѣкъ трѣбва да бжде спасенъ, подразбира се, че не бива да се разваля онова, което свѣтлината е създала. Въ стиха се крие велика мисълъ. Ще си послужи съ една аналогия, за да направя мисълта си по-ясна. Допуснете, че двѣ червейчета се срѣщнатъ, допратъ се едно до друго; каква приятностъ може да извика тази имъ срѣща въ съзнанието, което тѣ иматъ? Мислите ли, че тѣ схващатъ живота и отношенията въ него тъй, както вие ги схващате? Не, тѣзи червейчета,

като се срѣщнатъ, побутнатъ се, всѣко си поправи пѣтъ и се разминаватъ; послѣ пакъ се срѣщатъ и разминаватъ. Дойдатъ ли тѣхнитѣ интереси въ стѣлкновение, минаватъ прѣзъ други пѣтища и така се разминаватъ. Когато ме попитате какъ да примирите своитѣ интереси съ интереситѣ на другитѣ, ще ви посвѣтвамъ и вие да хванете разни направления въ граденето на вашитѣ дупки, единъ въ една посока, а другъ въ друга. Подъ „дупка“ разбирамъ вашитѣ кжщи. По отношение на висшия животъ вашитѣ кжщи сж дупки. Материята, въ която сте заровени, която за васъ е толкова приятна, погледната отъ свѣта на ангелитѣ, на по-висшитѣ същества, е такава, каквато е оная на червеитѣ; каквото е положението на червеитѣ въ Земята, такова е и вашето — ровене. Спѣнката, която ви прѣчи, произлиза отъ туй, че вие мислите, какво вашето положение е много по-високо отъ онова на червеитѣ; че вие сте културни хора и т. н. Ако схванете, че вашето положение е като онова на червеитѣ, веднага ще се поправите. Вие сте доволни отъ вашитѣ дупки и мислите, че нѣма нищо по-хубаво въ свѣта. Посѣтете кои и да сж евангелисти, православни, всички ще ви кажатъ, че, като тѣхнитѣ дупки, като тѣхнитѣ вѣрвания нѣма подобни по хубостъ въ свѣта. Всинца сж правовѣрни: и онзи, който не вѣрва въ Бога, обира, само че по единъ начинъ, и онзи, който вѣрва, обира, само че по другъ начинъ, но и двамата обиратъ. Азъ намирамъ само една малка разлика въ дѣйствиата,

въ културата на вѣрующия и на неавѣрующия: грубиятъ, който не вѣрва, ще вземе дърво, ще го стовари върху васъ, ще чули ржката или крзка ви и ще ви обере, а онзи, който вѣрва, нѣма да ви чули нищо, но сѣ пакъ ще ви обере. Обирането е сѣ обиране, макаръ и да не става по единъ и същи начинъ; азъ и въ двата случая се нуждая отъ това, що ми е взего, та какво ще ме ползува дали ме е обралъ вѣрующъ или неавѣрующъ въ Бога? Ще възра- зите: „А! Има разлика“. — Да, единиятъ ми чули ржката, а другиятъ не, но и двамата ме обраха. Не, приложете навсѣкждѣ въ вашитѣ разсуждения Христовото учение. Вие искате да минете за правовѣрни, и, наистина, вие сте по-правовѣрни даже и отъ поповетѣ, но това не ви прѣчи да обирате хората по единъ или другъ начинъ. Тогава, каква разлика ще има между васъ и онѣзи, които не сж правовѣрни или сж неавѣрующии? Разлика би имало, ако вие не само не счупзате ржка на никого и не го оберете, но още кажете: „Господине! Онзи ти чули рж- кта и те обра, но азъ нищо нѣма да ти взема, а ще ти дамъ 10 лева, за да послужатъ за нуж- дитѣ ти“. Това е истинска култура, прогресъ въ културата. Единиятъ е счупилъ ржката и взелъ паритѣ, другиятъ не счупилъ ржката, но вѣлъ паритѣ, а третиятъ казва: „Хайде отъ мене да замине, азъ ще ти дамъ 10 лева и съ нищо нѣма да ти наврѣдя“. Тогава човѣкътъ ще каже: „Ти си най-благороденъ отъ всички“. Точно таква ли е сегашното положение въ об-

ществото? Много дами ходятъ и събиратъ хиляди левове за Господа, оберагъ богатитѣ и послѣ ги раздаватъ на бѣднитѣ, на този 10 лева, на онзи 10 лева и т. н. Ама ще кажете: „Тѣзи богати разбойници обираха паритѣ на бѣднитѣ хора“. Азъ ви прѣдавамъ какъ гледатъ на тази работа отъ горѣ, а не какъ гледа тукѣшното общество. Онѣзи благотворителни дружества, общества сж сдружения отъ разбойници, които казватъ: „Ние не сме толкова лоши човѣци; хайде отъ насъ да замине, нѣ ви 10 лева, за да знаете, че и ние сме културни хора“. Но отъ гледището на християнството това не е култура. Ние сме раздвоени въ нашето съзнание, и отъ това произлизатъ всичкитѣ наши злини. Всѣки отъ насъ си е съсредоточилъ мисълта въ това какъ да се осигури, а съ другитѣ да става каквото ще. И вие проявявате такъвъ интересъ: едни отъ васъ тичатъ, гледатъ да бждатъ тукъ първи, и нѣкой пакъ затова помежду ви имаританица. То е сѣ сжщото положение, каквото е въ свѣта. Нѣкой може да бжде при мене първи, а послѣденъ по схващане на идеитѣ, а другъ да бжде послѣденъ, на опашката, а по схващане на идеитѣ пръвъ. Азъ бихъ прѣдпочелъ да имамъ наоколо си повече опашки, отколкото глави.

Този намекъ, който ви правя, е по отношение на вашето вътрѣшно разположение: ако искате да се възпитате, трѣбва да знаете, че, каквото мислите и чувствувате въ даденъ моментъ, това едновременно засѣга и невидимия свѣтъ. Ще

запитате: „Какъ може всѣка мисль да засѣга невидимия свѣтъ?“ Всѣка ваша лоша мисль се проявява въ висшитѣ полета на астралния свѣтъ като единъ магарешки трънъ, а сѣмената на този магарешки трънъ отъ астралния свѣтъ се култивиратъ тукъ на земята, която е тѣхенъ разсадникъ. Невѣжитѣ жители на астралния свѣтъ се мжчатъ да изкоренятъ този трънъ, а повисшитѣ сжщества казватъ, че слизатъ на земята да освобождаватъ хората отъ тѣзи магарешки тръне и да прѣобразуватъ сърцата имъ. Защо висшитѣ сжщества трѣбва да работятъ за вашия прогресъ? За да ви освободятъ отъ тѣзи магарешки тръне. Известни болести, лоши мисли и желания, които се проявяватъ въ васъ, се прѣдизвикватъ отъ нѣкои млькопитающі животни, и тѣ по сжщия законъ образуватъ за васъ много тръне, които израстватъ и ви създаватъ голѣми страдания. За да се освободите отъ тѣзи страдания, трѣбва да се постараете да смекчите отнoшенията си къмъ животнитѣ. Често умразата на куче може да повлияе тѣй, както умразата на човѣкъ. Има кучета, които съ години мразятъ и си отмъщаватъ. Въ Николаевка, Варненско, нѣкой си Драгни имаше едно малко бѣло кученце, което обикновено никого не лаеше; единъ день минава покрай него единъ господинъ и силно го ритва; кученцето само го погледва и си отминава; обаче, слѣдъ двѣ години, когато този господинъ отива въ сжщата кжща, кученцето веднага го познава, доближава се до него и забива зжбитѣ си въ крака му. То ка-

зало: „Господине! Ти прѣди двѣ години меритна, но трѣбва да знаешъ, че азъ не забравямъ“. Така и вие, когато изнудвате, напр., единъ конь, макаръ той и да не ви отмъсти, но у него могатъ да се породятъ такива лоши желанія и мисли, съ които може да ви отмъсти и да причини зло на вашия домъ. Не смѣтайте, че мислитѣ на животнитѣ сж много слаби, не; тѣ сж много опасни за свѣта. Всичко, което Богъ е създалъ въ свѣта, е чисто и свято, и ние не бива да нарушаваме Божествения редъ на нѣщата. Една муха или пчела, която Богъ е създалъ, стои по-горѣ отъ единъ обикновенъ човѣкъ, роденъ отъ човѣкъ. Писанието казва: „Има хора, родени по плътъ отъ човѣшко сѣме“; но въ този смисълъ една Божествена пчела е много по-интелигентна, отколкото единъ обикновенъ човѣкъ тукъ, на земята. Азъ ви давамъ едно правило за мѣрило, което еднакво трѣбва да засѣга и животни и хора — всички. Най-малкото зло, което направите на едно насекомо, което работи за Бога, единъ день ще се развие въ голѣма форма. Човѣкъ, който може да стѣпчи мравка, може да стѣпчи и човѣкъ. И обратното: човѣкъ, който може да направи пжтъ на мравка, ще направи пжтъ и на човѣка. Видите ли, че нѣкой човѣкъ тѣпчи нѣкоя мравка, а говори, че е културенъ, извадете 75% отъ неговата културностъ и му оставете само 25%, пжкъ билъ той философъ, ученъ, писателъ, свещеникъ, или кой и да е другъ, щомъ той върши това съзнателно. Когато Христосъ е казалъ да въз-

любилъ Господа Бога твоего съ всичкото си сърце, умъ и сила, той е подразбиралъ именно този великъ законъ — да любите всичко. Ако можете да любите най-малкитъ наѣкоми и дръвчета, вие може да обичате и Бога; ако не можете тѣхъ да обичате, не можете да обичате и Бога; защото, ако не обичате малкитъ същества, които виждате, какъ ще обичате Бога, когото не виждате? Не любите това, което ви заобикаля, какъ ще любите далечното? Затова прилагането на Евангелското учение трѣбва да започне отъ малкитъ правила и да върви къмъ голѣмитъ. Голѣмото правило е: да имате обичъ къмъ всичко, което Богъ е създалъ. Не ви говоря за сѣнкитъ на нѣщата, а за реалноститъ. Единъ день ще направимъ екскурзия, да видите, че и растенията сж тъй жизи, както и хората. Едно дърво може да ви бжде тъй признателно, както човѣкъ. Може да направите и сами такъвъ опитъ. Ако минавате прѣзъ нѣкоя гориста мѣстность, дѣто мѣстото е сухо, и намѣрите тамъ нѣкое безплодно дърво, поради сушата на почвата, вземете малко торъ и го наторете, полѣйте го и ще видите, че идната година, като минете покрай сжщото дърво, то има вече плодъ, приготвенъ и за васъ. То казва: „Господине! Ти миналата година ми помогна, сега може да си вземешъ отъ моитъ плодове“. Нѣкой пжтъ и растенията мислятъ: едно дърво може да внуши на човѣка да не се качва горѣ. Вие ще схванете, че духътъ на това дърво е извънъ него и той ви внушава да се не качвате.

Когато растенията не чувствуватъ, това показва, че духътъ имъ е вънъ отъ тѣхъ, сир. отсъствува; когато, обаче, духътъ имъ е въ тѣхъ, тѣ работятъ, растатъ, живѣятъ, даватъ плодъ. Духътъ на растенията обикновено дохожда, когато тѣ цвѣтятъ и завръзватъ плодъ; щомъ прѣцвѣтятъ и плодътъ зрѣе, душата имъ се оттегля и отива горѣ, въ другъ свѣтъ. Прѣдметътъ, по който ви говоря, е отвлѣченъ; но азъ само искамъ да ви покажа да не мислите какво въ растенията нѣма съзнание. Не, въ извѣстни моменти тѣ сжщо иматъ съзнание. Въ Търновско единъ господинъ ималъ въ градината си едно дърво, което цѣли 5—6 години не давало никакъвъ плодъ; единъ день взема брадвата и се готви да го отсѣче; другъ единъ неговъ приятелъ, гледалъ какъ той се тъкмѣлъ да отсѣче дървото и започналъ да го утѣщава да не върши това, но утѣщанията му били напразно: дървото било отсѣчено; какво, обаче, става послѣ? Наскоро слѣдъ отсичане на дървото и двамата умиратъ. Има много подобни примѣри, отъ които се вижда, че дърветата могатъ да си отмъщаватъ за нѣкоя голѣма пакостъ, която сме имъ сторили. Нѣкой пжтъ минавате покрай нѣкое дърво и си откършвате клончета отъ него. Нѣмате право да вършите това. Ако искате да откършите клонче, ще се спрете прѣдъ дървото и ще го попитате: „Мога ли да си отчупя едно клонче?“ Ако не постъпвате така, ще дойде день, когато ще ви сполетятъ голѣми бѣди — ще се намѣри дърво, което ще счупи ржката, която е отсѣкла клончето.

Нашето съзнание още не е добръ развито, затова наведемъ клона на дървото и, хайде, отчупваме си. Не, спри се малко, помоли се, искай разрѣшение да си отчупишъ. Най малко, учтивостъта въ свѣта изисква това. Когато отивате нѣкждѣ, вие запитвате: „Мога ли да влѣза?“ Така трѣбва да постѣпвате и съ дърветата. Ако постѣпвате така, това показва, че вие сте започнали да развивате Божествената любовъ въ себе си — да любите Бога съ всичката си душа, умъ и сърце. Като се научимъ да разбираме въпроситѣ така, тогава ще разберемъ великото Христово учение; ако искате да станете културни, трѣбва да започнете отъ дърветата, отъ растенията. Като минете покрай нѣкое дърво, спрете се подъ неговата сѣнка, помилвайте го малко и кажете: „Колко е хубаво при тебе, подъ твоята сѣнка!“

(Бесѣда, държана на 22. августъ, петъкъ, 8 ч. 45 м. прѣди пладне).

VII.

МЕТОДИ ЗА ЛѢКУВАНЕ

И ОТГОВОРИ НА ЗАПИТВАНЯ ПО ТѢХЪ.

Вие искате да се лѣкувате, затова ще ви дамъ нѣкои методи.

Нѣкой отъ васъ е боленъ отъ неврастения или е духомъ неразположенъ; нека направи една малка разходка до близката градина или гора, да се обърне къмъ изтокъ и да подпре

гърба си на нѣкое дебело дърво, било то брѣстъ, джбъ или боръ, като тури дѣсната си ръка отпрѣдъ на гърдитѣ, а лѣвата отзадъ на гърба; въ едно малко съзерцание да започне да мисли за влиянието на дървото, и нѣма да се минатъ 5, 10, 15 минути или най-много единъ часъ, и неговото настроение ще се измѣни, той ще почерпи извѣстна сила — ще стане обмѣна между неговия магнетизмъ и магнетизма на дървото и ще почувствува извѣстно подобрене. Да иде при това дърво единъ, два или три пѣти, и то ще го излѣкува. Това е природенъ начинъ на лѣкуване. Въ старо врѣме хората така се лѣкуваха. Нѣкой старецъ си вземе тояжката и отива при нѣкое дърво, подпре гърба си на него, а които го гледатъ, си казватъ: „Този старецъ защо ли подпира това дърво?“ Старецътъ не подпира дървото, а дървото него подпира. Старецътъ казва на дървото: „Днесъ хората сж много егоисти — нищо не даватъ, ти можешъ ли ми да малко отъ своята енергия, за да се освѣжа?“

Втори начинъ за лѣкуване: пакъ, ако сте неразположени, страдате отъ неврастения, лѣтно врѣме, когато житото започне да зрѣе, идете въ нѣкое село, поискайте позволение отъ селянитѣ да обиколите нѣколко пѣти нивитѣ, да минете прѣзъ житата; като изходите 1—2 километра, съсредоточете мисълта си въ живота на житото, слѣдъ единъ часъ ще почувствувате голѣмо облекчение. Ако всѣки день можете да правите такива разходки, още по-добрѣ ще бжде: то ще ви държи топло съ мѣсеци.

Друго правило : когато излизате на разходка или екскурзия, избирайте за пиене води, които имат южно изложение, защото изворитѣ на води, поставени въ такова положение, сж пълни съ творческа енергия — сж здравословни. Никога не пийте вода, изложена на сѣверъ, защото енергията имъ е положителна.

Често, като ви пече слънцето, вие казвате, че това ви смуцава. Знаете ли защо не обичате да излагате лицето си на слънцето ? Защото лицето ви отблъсва слънчевата енергия, вслѣдствие на което това ви причинява извѣстна неприятностъ. Космитѣ винаги поглъщатъ слънчевата енергия, а тя трѣбва да се поглъща, за да бждете винаги здрави.

— Иматъ ли значение дрехитѣ, съ които сме облѣчени — бѣли или черни ?

— Иматъ. Дрехитѣ, които носимъ, оказватъ голѣмо влияние върху насъ. Бѣлиятъ цвѣтъ е негативенъ, той върши повече съзидателна работа.

Ще ви дамъ другъ начинъ за саморазвитие, защото вие още не знаете външнитѣ признаци, по които да познавате недостатъцитѣ си. Извѣстни органи у хората сж недоразвити, което се дължи на липса на храна. Да допуснемъ, че има между васъ нѣкой, които сж по-груби ; главата на такива хора надъ ушитѣ е широка ; като се пипнатъ отъ страни по главата, ще забѣлѣжатъ голѣми издадини. Ако главата отпрѣдъ е сплескана, това показва, че е развито милосърдието. Ако е из-

дадена отзадъ, при ушитѣ, такъвъ човѣкъ е грубъ, жестокъ, въ него има грамадна енергия, която търси мѣсто да се прояви. Тази енергия се набира именно въ тѣзи области на главата, и най-малкото побутване, раздраждане на това мѣсто прѣдизвиква електрически искри, и такъвъ човѣкъ скоро избухва и казва: „Господине! Ти ме удари и ми причини голѣма вѣда“. Не, причината за това е токътъ, който се проявява вслѣдствие на докосване до бутона на жицата. Ако вие сте чувствителенъ субектъ, ще се спрете, ще поразгледате човѣка — не бива да се доближавате много до него — и ще се вслушате въ гласа, който ви говори, че тамъ, при ушитѣ му, има събрана енергия, която чака моментъ веднага да избухне, да изкочи навънъ. Всичката енергия на коня е събрана около задницата му, затова, като се доближите до него и го побутнете тамъ, веднага рита. Когато коньтъ рита, той не върши това съ зла умисль, но казва: „Като искашъ енергия, азъ ще ти дамъ, защото я имамъ въ излишѣкъ“. Само че той не знае какъ да ви прѣдаде тази енергия, а вие не знаете какъ да я приѣмате, затова става стълкновение. Азъ прѣпорѣчвамъ на индивиди, главата на които при ушитѣ е развита, да дружатъ съ такива, на които главата на това мѣсто е сплесната; такива хора ще се обичатъ. Човѣкъ, у когото на това мѣсто главата е сплесната, не може да бѣде толкова жестокъ къмъ другитѣ, и има начини за поглъщане на неговата излишна енергия. Тогава хора, у които липсватъ или не сж

развити тѣзи органи, не знаятъ да ритатъ, и тѣ трѣбва да дружатъ съ хора, които могатъ да ритатъ, за да станатъ по-активни. Всѣки трѣбва да знае по-малко да рита; онзи, който не знае никакъ да рита, трѣбва да се научи да рита. Подъ думата „ритане“ азъ разбирамъ работа — който не знае да рита, не знае да работи. Като турите на работа мотиката, лопатата, това не е ли ритане, не е ли задницата на коня? Нѣкои казватъ: „Азъ не ритамъ“; но азъ всѣки день ги виждамъ какъ ритатъ, и то не само напредъ, но и назадъ. Вземете камъкъ и го хвърлите — това е ритане. Ритането не е лошо, но трѣбва да знаете какъ да ритате — какъ да прѣдадете ползотворно енергията, която имате. Злото въ свѣта седи именно въ това, че енергията се прѣдава на неподходящи мѣста, и съ това се причинява врѣла. Та, когато гливата ви е сплесната, не дружете съ хора, които иматъ сжштитѣ слабости, а дружете съ такива, които иматъ развито голѣмо милосърдие и щедростъ. Ако срѣщните нѣкой много щедъръ човѣкъ, не го съвѣгвайте да не дава, а вземете малко енергия отъ неговата, за да се развие и вашето сърце, защото, щомъ го учите да не дава, това показва, че вашата глава е сплесната.

Нѣкои мислятъ, че всички сж религиозни; не сж всички между васъ еднакво религиозни: ако всички бѣхте такива, щѣхте въ единъ моментъ — само като духнете — да оправите България. Когато нѣкои казватъ: „Въ името на Господа Исуса Христа“, това означава да въз-

любишъ Господа съ всичката си душа, съ цѣлия си умъ, съ цѣлото си сърце и съ всичката си сила, защото, като обичате всички хора, Господъ ще ги промѣни веднага. Послѣ, не мислете, че, когато единъ човѣкъ се много моли, дига ржцѣтъ си нагорѣ, е много религиозенъ; не, той е формално религиозенъ. Въ истински религиозния човѣкъ има учтивостъ, скромность и страхопочитание, обаче не като страхопочитанието на нѣкой слуга, който стои прѣдъ господаря си съ скръстени ржцѣ, трепери, страхува се отъ него, но замине ли господарьтъ му, всѣкакъвъ страхъ изчезва, и той хвърля по неговъ адресъ най-недостойни думи — хули, псувни и пр. Не такава религия. У истински религиозния човѣкъ страхопочитанието, напротивъ, се усилява слѣдъ отминаване на господаря му. Нѣмате ли такова разположение, не сте религиозни хора. Религиозното чувство има три функции: почитание къмъ стари, почитание къмъ баща и майка, и любовъ къмъ Бога. Това значи: да обичашъ и почиташъ мѣстото, въ което си роденъ, да обичашъ и почиташъ баща си и майка си, и да любишъ Бога. Всичко това изтича отъ една сила, отъ единъ и сщъ центъръ, който дѣйствува вътрѣ.

Ако искате да развivate милосърдието си, проектирайте ума си въ онзи центъръ на главата, който е 2 см. надъ челото; тогава ще стане прилизъ на кръвта къмъ това мѣсто, и тя ще започне да подхранва съотвѣтните клѣтки, а щомъ започнатъ да се развиватъ тѣзи клѣтки,

тѣ ще прѣдизвикатъ и възприематъ вибрациитѣ на невидимия свѣтъ, и вие ще започнете да ставате милосърдни по интуиция.

Искате да станете музикални, да разбирате музиката, проектирайте ума си къмъ дѣтѣ страни на този рѣбъ, надъ краищата на вѣждитѣ. Като продължавате около година тѣзи олоти, ще обикнете музиката, и ще се зароди въ васъ желание да пѣте. Нѣкои мислятъ, че музиката е отвѣнъ. Не, тя е вѣтрѣ. Господъ казва: „Азъ съмъ посадилъ сѣменцата, ти ще ги поливаашъ, и музиката ще дойде“.

Нѣкои се оплакватъ отъ слаба вѣра. У които вѣрата е силно развита, това мѣсто, което е надъ областта на музиката, е подигнато. Когато и тѣзи центрове сж силно развити, главата е широка. Тѣй че, когато мислите, че вѣрата ви е слаба, постоянно проектирайте ума си нагорѣ къмъ посочения центъръ, почнете да го поливате и обработвате, и постепенно ще се създаде онова разположение къмъ вѣрата, което е скрито въ васъ. На вѣрата се дължи ясновидството, интуицията и други способности, около 12. Единствено безкористно чувство е вѣрата. Тя нѣма никакво практическо приложение на земята. Вѣрвате, че нѣкой човѣкъ е добъръ; може да не е такъвъ, обаче, знаете, че, ако вѣрвате въ това, този човѣкъ въ бъдеще ще бѣде добъръ. Който има вѣра, той развива кесията си, той е безкористенъ, щедъръ а това му донася богатство, а онзи, който нѣма вѣра, завива кесията си. Въ ущърбъ на вѣрата се развива друго чув-

ство, което поглъща енергията, и слиза между астралния, етерния и физическия свѣтовѣ. Споредъ съврѣменнитѣ окултни науки, трѣбва да знаемъ дѣ на главата ни се намира астралния свѣтъ. Най-горѣ на главата е раятъ, причинния свѣтъ, къмъ срѣдата на главата отпрѣдъ — менталния свѣтъ, а долу, отзадъ на главата — низшата област, астралния свѣтъ. Ще проектирате постоянно ума си нагорѣ. Христосъ казва: „Ако имавте вѣра колкото едно синапово зърно, планини щѣхте да помѣствате“. Защо сравнява вѣрата съ синаповото зърно? — Защото само онази вѣра лѣкува, която прави пришки, като синаповото зърно. Когато давате нѣкому, правите пришки на себе си, на кисията си, навсѣкждѣ. Кесията ви е вжтрѣ въ васъ, затова я извадете вънъ. Като казва Христосъ да имате вѣра като синаповото зърно, то значи тази вѣра да стане активна, да има ефектъ, да изважда всичко навънъ. Когато искаме да имаме това - онова, то не се дължи на вѣрата. Понеже вѣрата принадлежи на активния свѣтъ, тя е Божествено чувство, и затова тя не може да бѣде никога пасивна. Когато ~~не~~ е развита, тя е пасивна. Плодоветѣ на вѣрата зрѣять горѣ, въ причинния свѣтъ, и тя винаги казва: „Богъ е добъръ за насъ“. Плодоветѣ на вѣрата не зрѣять нито въ менталното поле, нито въ астралното, а само въ причинния свѣтъ. А кои сж плодоветѣ ѳ? Безкористието. Безкористни ли сте, имате вече единъ малъкъ плодъ въ причинния свѣтъ.

— Желанието да станемъ духовни безкористно ли е?

— Вие имате желание да станете духовни хора, за да се проявите; обаче, за да станете духовни, първо, трѣбва да развиете духовното си чувство, сир. любовъ къмъ Бога, почитание къмъ ближнитѣ си, и послѣ безкористна вѣра. У духовния човѣкъ трѣбва да има любовъ къмъ Бога и къмъ всички същества, били тѣ най-малкитѣ, а също да има развити милосърдие, вѣра, надежда и съвѣсть, центроветѣ на които сж въ причинния свѣтъ. Хора, у които тѣзи центрове не сж развити, нѣматъ понятие за право, за съвѣсть. Човѣкъ, у когото органиѣ на съвѣстьта нѣматъ коренитѣ си въ причинния свѣтъ, е човѣкъ безплоденъ, човѣкъ безсъвѣстенъ. Отъ това гледище ние разглеждаме нѣщата малко по-другояче. Както се развива тази философия въ теософията, тя прѣдставя езотеричната, вжтрѣшната страна на това учение, и не е за вашитѣ умове. Дѣже и писателитѣ, които пишатъ теософски книги, не разбиратъ както трѣбва теософията, и нѣматъ методи на приложение. За да се пишатъ такива книги, се изисква голѣма напрѣдналостъ — умътъ и сърцето да бждатъ тѣй развити, че да схващатъ нѣщата и отъ най-малко загатване.

Физическиятъ свѣтъ съставя почвата на живота, астралниятъ — водата на Божествения свѣтъ, а менталниятъ — атмосферата, въздуха на този Божественъ свѣтъ. Причинниятъ свѣтъ се прѣдставя отъ свѣтлината и топлината, които

пъкъ сж причина на цѣлата растителностъ на земята; астралниятъ свѣтъ съставя моретата и океанитѣ, а етерното тѣло — малкитѣ и голѣмитѣ рѣки, които сж проектирани въ физическия свѣтъ. Етерниятъ свѣтъ е, който свързва астралния съ физическия свѣтъ. Етерното тѣло е така свързано съ физическото, че прѣзъ неговитѣ канали се прѣдава енергията и се оплодотворява земята. Това не е само едно философско учение, а дѣйствително обяснение на въпроса.

— Какъ ще се съсредоточимъ — какъ ще изолираме извѣстенъ центъръ, за да проектираме мисълта си къмъ други центъръ?

— Когато ви казвамъ да проектирате мисълта си, то значи да се съсредоточите. Затова, първо ще се помолите на Господа, да ви помогне какъ да проектирате мисълта си. Като мислите постоянно върху единъ органъ, ще започнете да чувствувате нѣкаква промѣна — едно силно чувство на вѣра, и тамъ, дѣто почувствувате напрежението, тамъ е мѣстото на този органъ. Когато нѣкой ви обиди силно, вие почувствувате едно напрежение, стѣгане отзадъ къмъ върха на главата.

Така ще развивате и милосърдието, музикалното чувство, вѣрата, религиозното чувство, което е въ срѣдата на главата, но за това трѣбва да работите дълго врѣме. Въ всѣки животъ ние прѣсъздаваме органитѣ си, но главното — постоянно работимъ надъ тѣхъ. Тѣ не се разрушаватъ, нищо не се разрушава. Вѣрата не се разрушава, а се носи и се постоянно развива.

— Може ли да обърнемъ внимание на всички центрове?

— Ако въ единъ животъ успѣете да развиете 2—3 органа, вѣрата, съвѣстѣта — много сте извършили. То е много дълга школа. Като постоянно проектирате ума си къмъ единъ отъ тѣзи центрове, ще може да развиете органитѣ си. Вие не може да развиете органитѣ на горната частъ на главата си, защото мисълѣта ви е проектирана къмъ долната частъ на главата, дѣто нахлува всичката кръвъ, храни тѣзи клѣтки, а до горнитѣ не достига, вслѣдствие на което тѣзи органи закъсняватъ. Човѣкъ, у когото едни чувства сж развити за смѣтка на другитѣ, трѣбва да дружи съ такива хора, отъ които може да се допълни. Ако търсите религиозни хора, търсете ги изъ свѣта, а не въ църквитѣ. Като ги намѣрите, пазете ги като зѣницата на окото си: тѣ ще ви прѣдадатъ енергията си, и вие ще почувствувате това, което трѣбва да почувствувате. Като говоря върху тѣзи нѣща, като посочвамъ на нѣкои отъ васъ, кои органи сж развити и тои не, не казвайте: „А, знаемъ го ние него — той нѣма развити тѣзи или онѣзи чувства“. Другъ пъкъ ще каже за васъ сжщото. Никога не трѣбва да търсите у хората недоразвититѣ нѣща, защото съ това вие вървите по обратенъ пътъ, прѣчтите на себе си. Господъ знае у кого какво има, затова не се подигравайте съ вашитѣ души. Като срѣщнете брата си, кажете му истината: — „Братко имашъ едно петно около 1 см., едва се забѣлѣзва, дай да го изтрия“; не

казвайте, че петното е много голѣмо и много тъмно ; констатирайте нѣщата тъй, както си сж, винаги говорете истината, ни повече, ни по-малко. Ако има сламка въ око̀то, сламка кажете, не я правете греда. Трѣбва у васъ да се раземятъ благородни отношения и почитание къмъ хората, които да ви потикватъ къмъ благородното и възвишеното въ свѣта. Мислете за хората че сж добри, и тѣ ще бждатъ добри. Дяволътъ, кога ви срѣщне, казва : „Ти си такъвъ, онакъвъ, нѣмашъ вѣра, нѣмашъ милосърдие и т. н.“, а всичко това ви се отразява злѣ. Господъ не мисли тъй за васъ.

— Религиозното чувство безъ вѣра какво може да ползува ? — Какво съотношение има ?

— Голѣмо. Между религиозното чувство и вѣрата има съотношение, съотношение има и между всички причинни чувства. Причиннигѣ чувства когато слизатъ въ умствения свѣтъ, възприематъ извѣстни форми. Всѣка сила се обуславя отъ извѣстна форма, а пъкъ всѣка форма въ своигѣ дѣйствия се обуславя отъ вжтрѣшната сила, вложена въ нея. Астралниятъ свѣтъ дава горивото, съ което ще се оформи всѣка сила, етерниятъ свѣтъ дава пжтя, а физическиятъ показва мѣстото въ свѣта, дѣто трѣбва да падие силата и какъвъ резултатъ ще трѣбва да произведе ; тъй че, физическиятъ свѣтъ е почва само на резултата. Човѣкъ трѣбва силно да раземе не само религиозното си чувство, но и вѣрата, надеждата, съвѣстѣта, разума и милосърдието. Туй, което ние наричаме разумъ, то съставя

само една област. Подъ „причиненъ свѣтъ“ подразбирамъ сжщността на нѣщата. Когато говоримъ за разума, и той е връзка между причинния свѣтъ и висшия менталенъ свѣтъ. Той опрѣдѣля съотношенията на причинитѣ, които влизатъ въ менталното поле. Когато искате да развиете извѣстни органи, не трѣбва да се заемете едновременно съ всички, но послѣдователно, единъ слѣдъ другъ. Когато почувствувате любовъ къмъ Бога, ще развивате това чувство. Щомъ проектирате ума си въ духовния свѣтъ, и искате тамъ да живѣете, ще развивате вѣрата. Искате ли да стигнете ангелитѣ, започнете да развивате въображението си. Въображението може да се развива само съ силата на вѣрата.

— Може ли да се ползуваме отъ книгата „Мислителната сила“ ?

— Можете. Само че тия книги не сж ясно изложени.

— Бива ли, позволено ли е да се кжсатъ цвѣтя, когато цвѣтятъ ?

— Позволено е по нѣкой пжтъ да се кжсатъ.

— Когато то не се дива ?

— Не бива да го кжсате.

— Като се кжса цвѣтъ, не се ли кжса животъ ?

— Не.

— Моля, дайте една кратка дефиниция за разума.

— За втора бесѣда.

Ако имате екзема, ако ви падатъ коситѣ, ако имате ревматизъмъ въ ставитѣ си или пъкъ нѣкакви подутини въ корема си, ако сте богатъ, направете си нѣкаква веранда, тераса, изложена къмъ слънцето и оградена съ стъкла, хвърлете ризата си до пояса, легнете на единъ креватъ съ главата на сѣверъ, а краката на югъ, изложете гърдитѣ си на слънцето, като пазите главата си отъ него и стойте така $\frac{1}{2}$ ч., послѣ $\frac{1}{4}$ ч. гърба, $\frac{1}{2}$ ч. пакъ гърдитѣ, $\frac{1}{2}$ ч. гърба и т. н., докато се изпотите. Ако направите 20—30 — 40 такива бани, всичко ще ви мине — и екзема, и ревматизъмъ ще изчезне. Като се подобри веднѣжъ стомашната ви система, храносмилането ще почне да става правилно, и кръвта ви ще започне да функционира правилно.

— Ако сж болни ржцѣтѣ, краката?

— Може да излагате на слънце цѣлото си тѣло.

— Прѣзъ кой часъ на деня?

— Сутринъ отъ 8—10 ч. Ако тѣзи бани произведагъ ефектъ върху гръбначния стълбъ, мозъка, дробовѣтѣ ви, вие ще почувствавате ефекта и върху цѣлото си тѣло. Всичко зависи отъ мозъка: той е като батерия; щомъ тази батерия започне да възприема, щомъ пълненето ѝ съ слънчева енергия става правилно, тя послѣ я разпраща къмъ всичкитѣ удове на тѣлото, и тази енергия, това електричество започва да лѣкува.

— Страхътъ отъ слънчевъ ударъ?

— Слънчевият ударъ зависи отъ утайкиѣ вътрѣ въ мозъка. При слънчевия ударъ етерното тѣло излиза навънъ, а физическото тѣло остава безъ съединение.

— Защо да си пазимъ главата отъ слънцето?

— Глазата не трѣбва да се излага много на слънцето, защото мозъкътъ ще привлѣче слънчевата енергия изведнѣжъ и не ще успѣе да я разпрати по останалитѣ части на тѣлото.

— Нѣкои прѣпорѣчватъ да се покрива главата съ зеленина.

— Да.

— Прѣзъ кой мѣсецъ на годината да се правятъ слънчевитѣ бани?

— Добрѣ е да се правятъ прѣзъ май, юний, юлий и августъ. Когато се лѣкувате, добрѣ е да правите това по нѣколцина заедно. Може да направите това заедно по десетъ души въ група, дори съжитѣ тѣзи групи които сте избрали, за да видите, дали можете да се лѣкувате чрѣзъ вѣра. Ако нѣкой отъ васъ е боленъ, опитайте, дали бихте могли да съсредоточите мисълта си къмъ него, да го излѣкувате. Лѣкуването не трѣбва да върви безразборно, а всѣкога по закона — ако лѣввата група не успѣе да го излѣкува, тогава втората и т. н. Когато лѣкувате, резултатътъ ще бѣде споредъ силата на вѣрата. Ако човѣкътъ, когото ще лѣкувате, не е свързанъ съ причинния свѣтъ; не може да го лѣкувате по духовенъ начинъ. За това Христосъ казва: „Ще ти бѣде споредъ вѣрата.“ А това значи: ако си израсналъ въ причинния свѣтъ, ще може да те

лѣкувамъ съ вѣра, иначе не може, защото не се дава святото на прасетата.

— Ами дѣцата, които нѣматъ никаква вѣра?

— Дѣца, които нѣматъ никаква вѣра, се лѣкуватъ отъ родителитѣ имъ съ тѣхния магнетизъмъ — майката ще лѣкува дъщеря си, а бащата — сина си.

— Ако бащата е невѣрующъ, а майката вѣрующа, ще се получи ли същиятъ резултатъ?

— Стига да има магнетизъмъ онзи, който лѣкува.

— Нали всички го иматъ?

— Не.

— Какъ може да познаемъ дали имаме магнетизъмъ?

— Разположени ли сте, имате магнетизъмъ, неразположени ли сте, енервирани ли сте, нѣмате такъвъ. Магнетизмътъ дава разположенето.

— Въ обикновената медицина противъ треска даватъ хининъ, противъ главоболие — аспирина и т. н., които цѣрове, вѣрватъ или не, помагатъ, даватъ извѣстни резултати. Има ли при лѣкуването, въ духовния свѣтъ, нѣкакъвъ положителенъ методъ и ефикасни сръдства?

— Това лѣкуване, което ви прѣпоръчвамъ, е сто пѣти по-ефикасно.

— Прѣди малко казахте, че може да има резултатъ, ако има свѣрка при лѣкуването.

— Да, иначе не може да се дадатъ на болния елементитѣ отъ причинния свѣтъ. Когато медицински лѣкарь разтрива крака на човѣка

1—2 години и едва тогава има малък резултатъ, въ причинния свѣтъ чрѣзъ вѣрата болниятъ може да бжде излѣкуванъ моментално — ще му се каже: „Стани, ходи!“, и ще се свърши.

— Които не сж свързани съ причинния свѣтъ, може ли да прибѣгваатъ къмъ лѣкаръ?

— Всички, които сж свързани съ тази школа, които прилагате новото учение, нѣматъ нужда отъ лѣкаръ. Само онѣзи, които не признаватъ туй учение, иматъ нужда отъ лѣкаръ, а не вие. Лѣкаритѣ сж за свѣта, а не за васъ. Забѣлѣзалъ съмъ, че нѣкои фиксиратъ мисълта си къмъ нѣщо, напр. че сж болни, че иматъ нужда отъ лѣкаръ, и не минава много врѣме, създава си условия за лѣкаръ. Ако кажете: „Нѣмамъ нужда отъ лѣкаръ“ — положителнитѣ и отрицателнитѣ явления създаватъ резултатъ — вие именно не създавате причина, за да имате нужда отъ лѣкаръ. Но не казвайте: „Нѣмамъ нужда отъ лѣкаръ“, а казвайте: „Азъ имамъ нужда всѣкога отъ Бога“ и тогава ще имате Бога като лѣкаръ. Лѣкарътъ е вжтрѣ въ насъ — Богъ. Щомъ кажете: „Нѣмамъ нужда отъ лѣкаръ“, то е вече възгордѣване. Господъ ще ви каже: „Азъ ще те застава да видишъ, че имашъ нужда отъ менъ, за да се сломи твоята гордостъ.“ И лѣкаря, ако има Божественото изкуство, мога да го оставя да ме лѣкува, но, ако нѣма туй изкуство, да ме масажира и осакати — това нѣма да му позволя никога.

— Когато отиваме да лѣкуваме боленъ и влизаме въ контактъ съ него, не взимаме ли частъ отъ неговата болестъ върху себе си?

— За туй не мислете. Най-първо ще се запитате: „Трѣбва ли азъ да го лѣкувамъ?“ И ако трѣбва да го лѣкувате, не трѣбва да отстъпвате прѣдъ никакви послѣдствия. Ще си кажете: „Какъто и да бѣде резултатътъ, за менъ е безразлично.“ Трѣбва ли да лѣкувамъ — то е важниятъ въпросъ. Ако трѣбва, ще почна да лѣкувамъ, и ще науча какъ — ще изуча методитъ.

— Какъ ще познаемъ трѣбва ли да лѣкуваме?

— Щомъ обичате човѣка, ще трѣбва да го лѣкувате.

— Въ старо врѣме сж лѣкували чрѣзъ минералнитъ извори, и който прѣвъ е влизалъ, бивалъ е изцѣляванъ; дали това не иска да покаже, че и сега, който прѣвъ влѣзе, ще получи изцѣление? Дали има истина въ тази приказка?

— Има. Топлитъ извори не сж туку-тъй създадени — тѣ иматъ своето прѣдназначение.

— Първото влизане въ водата дали ще има ефектъ? Защото нѣкои вѣрующі брѣтя се кжпятъ цѣла година, и все пакъ не добиватъ изцѣление.

— Стига иззорътъ да е посѣщаванъ огъ такъвъ ангелъ, ще има резултатъ. При такива случаи лѣкува главно вѣрата.

— Кога ще се еманципиратъ женитъ?

— Женитъ и мъжетъ ще се еманципиратъ, когато намѣрятъ вжтрѣшната връзка между любовта и мъдростта.

— Какво е бракътъ?

— Бракътъ е обратенъ процесъ. Когато мъжете и жените намѣрятъ вътрѣшната връзка между любовта и мъдростта, ще има бракъ.

— Какви срѣдства за поминѣкъ ни сѣ нужни и какви занятия трѣбва да упражняваме?

— Да знаете да ритате и напрѣдъ и назадъ. Но, като ритате, енергията, която излиза отъ васъ, трѣбва да лѣкува хората. Всѣко занятие безразлично, съ което бихте били повече полезни, отколкото вредни, на вашитѣ ближни, дръжте го и не се бойте. Онѣзи отъ васъ, които искатъ да лѣкуватъ, да не ставатъ кръчмари и касapi.

— На скотовѣдството какъ гледате?

— Новото учение не позволява да използвате никакво същество за ваша полза. Може да го използвате, но само за да дадете потикъ на неговата еволюция. Една крава може да се използва само за да се повдигне въ своето развитие. Тя е изпратена също да страда, да се пожертвува, сир. да научи закона на щедростта. Като гледамъ какъ кравата дава доброволно млѣкото си, питамъ се: „Изпълнявамъ ли, като нея, тъй добръ и азъ своето занятие?“ Ако една кравъ, която постоянно ни дава толкова блага, не роптае, имаме ли право ние да роптаемъ? Защо да не отдадемъ Богу, своя умъ, сърце и воля тъй доброволно, както кравата дава млѣкото си? И тъй, всѣко занятие, което принася повече полза, отколкото вреда на другитѣ, може да упражнявате, и напротивъ, всѣко занятие, която принася повече вреда, отколкото

полза, не ви е позволено да го практикувате. Занятие, което дава 75% полза, а 25% връда, може да се упражнява, но, ако дава само 25% полза, а 75% връда — не бива. Принципно разрешавамъ въпроса.

— Кое отъ политическитѣ течения работи въ съгласие съ Божествения планъ?

— Всички течения работятъ въ името на Бога, но не всички работятъ въ съгласие съ Него. Ако измѣните въпроса си, ще измѣня и азъ отговора.

— Какви трѣбва да бждатъ нашитѣ отношения къмъ сега съществуващитѣ политически течения и трѣбва ли да ги поддържаеме?

— Всѣко политическо течение, което дава въ резултатъ 75% за повдигане на обществото и народа, трѣбва да се поддържа, защото е Божествено. Тъй че, всичкитѣ лѣви течения въ общества, и въ политическия, и въ културния, и въ духовния животъ работятъ въ съгласие съ Божествения планъ. Всички сегашни лѣви течения работятъ въ съгласие съ този планъ, а дѣснитѣ — противъ Него. Ако единъ социалистъ проповѣдва лѣво течение съ цѣль да заблугатѣ, той е дѣсенъ; той има само надписъ на лѣвото течение, а прилага методитѣ на дѣсното. Прѣди всичко, всѣки човѣкъ, отъ каквото и да е течение, който схваща идеално живота, работи винаги въ съгласие съ Божествения планъ. Сегашнитѣ лѣви течения трѣбва да се стремятъ да подобрятъ положението на страдащото човѣчество, сир., неговото морално състояние. Не

да подобрятъ жилищата, защото, щомъ се по-добри моралното състояние на хората, въпросътъ за жилищата ще се разрѣши самъ по себе си. Всички проповѣдници и свещеници казватъ: „Като оидете на онзи свѣтъ, тогава ще ви бжде добръ“. Кой е онзи свѣтъ? Той е лѣвиятъ свѣтъ; сега е въ ума ни, а единъ день ще се проектира, реализира на физическото поле въ друга форма.

— Нѣма ли да се изкажете конкретно върху нѣкои лѣви течения, напр., болшевизма и анархизма — кои сж добритѣ и слабитѣ имъ страни?

— Въ окултизма има извѣстни опрѣдѣления, и, който не ги разбира, ще попадне въ грѣшка.

— Едно отъ качествата на лѣвитѣ течения е това, че тѣ не сж народни, а сж общочовѣшки течения; дѣснитѣ сж обществени и народни течения. Забѣлѣжете, всички, които сте отъ лѣвата ми страна, сте лѣви, когато съмъ обърнатъ къмъ изтокъ; но обърна ли се на западъ, лѣвитѣ ставатъ дѣсни, ако, разбира се, вие не измѣните положението си. Подъ думитѣ „лѣвъ“, „лѣво течение“ въ окултизма разбирагъ човѣкъ, който работи изключително за себе лично благо, само за себе си. Разбирайте това въ широкъ смисълъ. Подъ „лѣво течение“ азъ разбирамъ течението на сърцето. Дѣсната страна подразбирамъ мждростта, а лѣвата — любовта. Лѣвото течение не може да се прояви въ лѣвата рѣка. Когато лѣвото течение се проектира чрѣзъ мждростта, тя му даде направление, имаме криво направление, крива посока.

Дѣсното течение е спрѣмо любовта, а лѣвото — спрѣмо мъдростта. Това може да ви се види схоластично или, както го наричатъ, извѣртване на истината. Когато единъ човѣкъ се е заелъ да проучва мъдростта, а сжщеврѣменно вързи въ течението на любовта, той е лѣвъ и не може да изучи мъдростта; той непрѣмѣнно ще изпадне въ стълкновение съ нея. Мъдростта, за да ви направи мъкари, ви причинява много страдания, а любовта ви дава всички блага, за да ви направи добри. Мъдростта казва: „Азъ живѣя надѣсно, но дѣйствувамъ налѣво, за това ще вървишъ въ друга посока“. Мъдростта прѣдизвиква всички страдания, а любовта докарва всички добрини и радости.

— Какво трѣбва да бжде нашето гледище по сжществуващитѣ течения, които работятъ за прѣустройството на общества?

— Ако лѣвитѣ течения служатъ на любовта, тѣ сж дѣсни, а ако служатъ на мъдростта — тѣ сж лѣви. Но, ако тѣзи нови течения идатъ да създадатъ нови форми, тѣ ще причинятъ много страдания.

— Какви отношения трѣбва да имаме къмъ политическитѣ партии — трѣбва ли да взимаме участие въ тѣхъ; да бждемъ тѣхни членове или не трѣбва?

— Не може да бждете членове на никакви партии. Мжжъ, който е свързанъ съ една възвишена жена, нѣма право да се свързва съ друга жена. Той може да има общение съ тази жена, колкото да се разговаря съ нея, да ѝ ус-

лужва, да ѝ помага, да ѝ прави добрини, но да има връзки съ нея, нѣма право.

— Безъ да имаме връзки съ нѣкоя партия, може ли да гласуваме?

— Това е услуга, може да гласувате.

— Нали трѣбва да имаме гледище, кои партии съдѣйствуватъ на Божествения планъ за въдворяване по-скоро на Божественъ редъ на нѣщата?

— Засега и двѣтѣ течения, и лѣвото и дѣсното, дѣйствувагъ въ съгласие съ Божествения планъ, но тѣ не може да съградятъ свѣта — ние ще го съградимъ: дѣснитѣ държатъ главата, лѣвитѣ — краката, а ние ще извършимъ операцията.

— Ако отрѣжемъ главата нѣкому, ние не сме отъ новото течение. Ние не сме нито лѣви, нито дѣсни по отношение на тѣхъ, а по отношение на Божествения планъ сме дѣсни. Дѣсни сме въ това отношение, че искаме да дадемъ мѣсто на любовта — тя да оправи свѣта. Щомъ пуснемъ любовта, тя веднага ще го оправи. Не трѣбва да вземаме страната нито на еднитѣ, нито на другитѣ. Това, което твърдя, обосновавамъ на единъ естественъ законъ. Ще ви обясня какъ стои този въпросъ. Допуснете, че влизаме въ една градина съ разни цвѣтя и зеленчуци, които сж клюмнали — повѣхнали; виждамъ вънъ, край градината, рѣка и казвамъ, че, ако се прокара водата ѝ да тече полека върху всички цвѣтя и зеленчуци, нѣма да се минатъ 5—6 часа, и всичко ще се освѣжи. Ние, съврѣменнитѣ хора,

се за любовъ говоримъ, но страдаме отъ липса на любовъ, нѣмаме я въ себе си — нѣмаме вадичка съ вода. Нашата любовъ е съвсѣмъ друга, различна отъ любовта, за която говоря. Изпиемъ 1—2 чашки разхладено винце, развеселимъ се, но туй е изкуствена проява на любовъ у насъ.

— Може ли човѣкъ, духовно развитъ, да се нагърби да управлява единъ народъ?

— Човѣкъ духовно развитъ, у когото има любовъ, може да управлява единъ народъ.

— Съ какви закони ще си служи? Трѣбва ли да прѣмахне сегашнитѣ?

— Разбира се, той ще прѣмахне сегашнитѣ, и, ако е уменъ, ще може да управлява. Но този човѣкъ всѣкога ще бѣде единъ колективенъ човѣкъ, сир., ще прѣдставлява не единица, а цѣло общество отъ хора, високо просвѣтени. Единъ отъ тѣхъ ще изпъкне като водителъ, а останалитѣ ще му бѣдатъ помощници.

— Това управление монархическо ли ще бѣде? Теократическо ли?

— Да не ви спъва тази мисълъ. Пакъ ще си послужи съ примѣръ. Прѣдставете си голѣмо колело, което има, да кажемъ, 5,000 жбци, скачено съ друго жбчесто колело така, че жбцитѣ на едното влизатъ въ междинитѣ на другото колело и се докарватъ взаимно въ движение; единиятъ жбецъ е достатъченъ, за да подкара цѣлото колело; всички останали жбци му помагатъ, но и всѣки жбецъ отдѣлно управлява. Такъвъ е законътъ и при хората. Единъ царъ управлява, напр., 20 години, умира, послѣ,

вмѣсто него, дожда синъ му, който е единъ отъ жбцигѣ на колелото. А онзи, който ще оправѣ свѣта, е вѣнка отъ колелетата и трѣбва да бѣде вѣнъ отъ свѣта. Вие не можете да извадите единъ човѣкъ, който е погнзлъ въ тинята, ако не сте извѣнъ тинята. Ако отидете при него, и той и вие ще погннете. Каква е, тогава, ползата за него, че сте влѣзли да го спасявате? Нѣмате опорна точка. Вие трѣбва да сте извѣнъ условията, при които той живѣе.

— Въ една бесѣда бѣхте казали: „Ако ми дадете едно село, ще туря такива образцови закони, които ще оправятъ хората“; какъ може да се приложи това?

— Намѣрете село.

— Ние го намѣрихме — България.

— Мжно го даватъ (обажда се другъ).

— Когато го дадатъ.

— Да го вземемъ насила!

— Законитѣ, по които се ржководимъ, не позволяватъ насилие. Може да учите хората, но никога не бива да си позволявате насилие надъ тѣхъ.

Ние може да проповѣдваме на хората, може да ги учимъ, но не може и не бива да употребяваме тѣхнитѣ методи. Ако злоупотребяваме съ тѣхъ, ние ще приличаме на тѣхъ, а съ тѣзи методи свѣтътъ нѣма да се повдигне нито съ единъ прѣстъ нагорѣ.

— Нали искаха да направятъ Христа царъ?

— Искаха да го направятъ царъ, но той се отказа, защото нѣмираще, че тѣхното учение е

старо. Той каза: „Моето царство не е отъ този сѣтъ“, което значи, че не е съ тѣзи разбирания и поредки.

— Какъ може да се засили плодородието?

— Ако имате кокошка, не я дръжте много гладна, но и много не я хранете; ако имате нива, не я торете много, но и слаба и: я оставяйте; само така ще засилите нейното плодородие.

— Има ли окултни закони, по които да удвояваме или утрояваме количеството на плодотворѣ? Това бѣше смисълътъ на въпроса.

— Като обичате дърветата или нивитѣ си. Има и други методи, които съвременнитѣ хора употребяватъ, но тѣ сж насилия. Потенциалната енергия, която е складирана въ земята, тѣ я напълно използватъ, а трѣбва постоянно да се събира тази енергия отъ слънцето, защото плодородието зависи именно отъ тази енергия. Кинетическа енергия има много — тя е въ изобилие. Да допуснемъ, че имате кинетическа енергия — имате 100 дървета ябълки, насадени нагъсто — но нѣма потенциална енергия, която да мине въ тѣхъ; тѣзи дървета нѣма да дадатъ плодъ, защото е изчерпана тази енергия.

— Затова ли нѣкои дървета раждатъ прѣзъ година?

— Чакатъ да се набере такава енергия, понеже е изчерпана. Че става изчерпване на потенциалната енергия, това виждате отъ слѣдния примѣръ: да допуснемъ, че нѣкой сказчикъ държи сказка около два часа време; въ време

на сказката той е изразходвалъ своята потенциална енергия, и тъкмо слиза отъ трибуната уморенъ, дойде нѣкой и му иска обяснение по нѣкои отъ разгледанитѣ въпроси; започва да се енервира, да се мръщи, недоволенъ е — защо? -- Не защото нѣма желание да ви обясни това, но нѣма какво да ви даде, нѣма материялъ, за да изрази мисълта си въ добра форма, и започва да работи съ обратни материи. Понѣкога човѣкъ може да говори и 10 часа, безъ да се умори — защо? — защото той черпи отъ потенциалната енергия на другитѣ хора. Но какъ трѣбва да се постѣпва въ този случай? Азъ ще хвана нѣкого и ще го запитамъ: „Готовъ ли си да ми дадешъ отъ потенциалната енергия, която имашъ въ излишѣкъ?“ Ако ми даде, ще започна да въртя своето колело. Но онзи, отъ когото съмъ заелъ, ще почне да се енервира. Това трѣбва да се прави съ позволение, а сегашнитѣ хора взиматъ безъ позволение, и слѣдъ това се явява неразположение и умраза. Освѣтъ това, трѣбва да искате само опрѣдѣлено количество отъ тази енергия, излишната, а не всичката. Трѣбва да сме искрени въ всичкитѣ си дѣйствия. Хората отъ новото учение трѣбватъ да иматъ много възвишенъ моралъ и да искатъ всичко съ позволение, защото има невидими кражби въ свѣта. Ако бѣхъ въ нѣкоя гора, азъ ще мога да ви говоря повече време, по продължително, безъ да се уморя — защо? — защото растенията и дърветата ме разбиратъ и отъ тѣхъ мога да си взема повече потенциална енергия.

Ще се поспра при едно дърво, ще взема малко енергия отъ него, ще отида при друго и отъ него ще взема, и така ще набавя своята, която съмъ изгубилъ. Тукъ има малко дървета, и може нѣкое да изсъхне. Затова Христосъ се отдалечавалъ да се моли винаги въ гората, при маслиненитъ дървета, което не е било туку-тъй — отъ тамъ той е почерпвалъ много, защото хората постоянно сж го изчерпвали. Дърветата сж го разбирали и сж му казвали: „Не се бой, ние сме живѣли по дълго врѣме отъ тебе, познаваме хората и затова ще ти помогнемъ“.

— Какъ да се боримъ съ болеститѣ по растенията?

— Болеститѣ по растенията, това сж ларви, които сега излизатъ отъ земята, понеже намиратъ почва за вирѣяне, условия за изкачване по растенията. Понеже отъ хората излизатъ лоши изпарения, тѣ отиватъ по растенията, поглъщатъ се отъ тѣхъ, като натрупватъ върху имъ лоша материя, а тази лоша материя извиква прѣвитѣ, и тѣ я поглъщатъ. Ако ние промѣнимъ нашитѣ мисли и желания, ако прѣстанемъ да изхвърляме нечистотии, ще изчезнатъ и болеститѣ по растенията. Ако отидемъ десетина души на нѣкое лозе, което страда отъ филоксера или перноспора, и разнесемъ въ атмосферата само добри мисли и желания, болестъта ще изчезне. Тѣй че, всички лоши мисли и желания, нечистиятъ животъ на хората, изпаренията сж органи, които, като излизатъ отъ хората, прѣварятъ растенията. Изпаренията сж отровни, и растенията не

могатъ да ги прѣработятъ, и поради това се създаватъ живи микроби, чиито интереси сж противни на онѣзи на растенията.

— Ами гжсеницитѣ?

— Гжсеницитѣ не сж паразити и тѣ иматъ право да се ползватъ отъ растенията.

— И ги изсушаватъ понѣкога.

— Какво трѣбва да бжде бждещето възпитание на дѣцата?

— На майкитѣ и на дѣцата трѣбва да се дадатъ добри условия; дѣцата, докато сж още малки, трѣбва да живѣятъ при най-добри условия. Кои сж добритѣ условия? Да храните дѣцата съ плодове. Ако дѣтето е малокръвно, дайте му повече круши; ако е грубичко по характеръ, хранете го съ ябълки; ако му липсватъ благородни чувства, хранете го съ череши, които едновременно урегулирватъ стомаха; динитѣ, дрѣнцитѣ, тиквитѣ сжщо урегулирватъ стомаха.

— Варени или сурови?

— Сурови. Плодоветѣ изобщо развиватъ благородни чувства. Като се хранятъ дѣцата само съ плодове, друга храна не имъ трѣбва — тя ще имъ даде най-доброто възпитание. Само че не трѣбва да прѣяждатъ, да прѣтоварватъ стомаха си. Ако бихъ ималъ дѣте, щѣхъ да взема една червена ябълка и ще му дамъ, първо, да я разгледа нѣколко минути, за да се породи въ него чувството на благодарностъ и любовъ, да произведе нѣкакъвъ ефектъ у него, безъ да му говоря азъ какво и да е за нея, и слѣдъ това ще му кажа да я изяде. Съ сливитѣ и черешитѣ

— сжщо. Ако ме попитате: защо Господъ създаде плодоветѣ, ще ви отговоря: за да възпита своитѣ дѣца.

— Да се дава ли млѣко на дѣцата?

— Слѣдъ седмата годишна възраст може да имъ давате млѣко отъ животни. Майчиното млѣко е отъ голѣмо значение за дѣтето. Когато дѣтето се допира до гърдитѣ на майка си, върху него оказва влияние не само млѣкото, което то поглъща, но и магнетичната сила, която изтича ту отъ лѣвата, ту отъ дѣсната грѣдь на майката. Друга жена ако го храни, не ще произведе сжщия ефектъ. Отъ майката излиза сила, която облагородява дѣтето. Когато майката кърми дѣтето си, тя трѣбва да има най-добро разположение, да не се гнѣви. Мжжетѣ не обръщатъ никакво внимание върху разположението на майката прѣзъ този периодъ. Когато жената е брѣменна, трѣбва да бжде заобиколена съ най-хубави образи, за да бжде въ добро разположение на духа. Туй нѣщо старитѣ гърци сж го знаели и сж създавали изкуствено такава обстановка на брѣменната. Когато жената е брѣменна, мжжѣтъ трѣбва да бжде съ нея въ отношения добри и да е винаги справедливъ. Най-малка сѣнка отъ неразположение у мжжа се отразява и върху дѣтето. Въ този периодъ мжжѣтъ трѣбва да бжде за жената идеалъ, да вижда тя въ него най-хубави качества, защото, породи ли се най-малкото съмнѣние въ нея, то се отразява злѣ върху дѣтето.

— Като зачене, тя не трѣбва да бѣде недоволна отъ него, че я направилъ нещастна, защото и дѣтето ще бѣде нещастно — и нему ще се отрази нейното състояние. Възпитанието на дѣтето трѣбва да се засегне много издълбоко. Ние сме изопачили дѣйствиата на природата и се мъчимъ съ невѣжество да изправимъ грѣшките си. Така не може. Днесъ вече само Господъ може да ни обърне и възпита. Христосъ е съзналъ това и е казалъ: „Ако не се родите изново, не може да влѣзете въ Царството Божие“, което ще рече: не може да се възпитате. Възпитанието подразбира, че трѣбва да се родимъ отъ Духа, и само тогава ще можемъ да възпитаваме другитѣ.

— Какви начини има за бързо развитие на ума, сърцето и волята?

— Такива начини нѣма.

— Какви методи има за освобождение отъ лоша карма?

— Да си платишъ борча. Този въпросъ евангелиститѣ го разрѣшаватъ така: повѣрвай въ Господа Исуса Христа и ще бѣдешъ спасенъ ти и домътъ ти. Азъ казвамъ: повѣрвай въ Господа Исуса Христа и твоята карма ще бѣде ликвидирана. Този стихъ за повѣрването има отношение къмъ спасението само въ този смисълъ, че Христосъ само те връща отъ една посока въ друга, но не ти изплаща кармата. Падналъ си долу, хваща те и те избавя, изважда те отъ потъване, но съ това изваждане ти не си станалъ изведнѣжъ благороденъ, а си оставащъ

сжиятъ човѣкъ. За да станешъ благороденъ, трѣбва да работишъ върху себе си. Само чрътъ работа и страдания може да изплатишъ кармата си. Най-добри и най-бързи методи за ликвидиране на кармата сж безкористието и самопожертвуването; по-бързи отъ тѣхъ нѣма.

— Какви начини има за обръщане умразата въ любовь?

— На този въпросъ се отговори вчера.

— Какво е влиянието на разнитѣ видове храна върху характера и темперамента?

— Това е обширенъ въпросъ, който ще оставимъ за други пжтъ.

— Какви сж начинитѣ, съ които може да се ограждаме отъ лоши духове и влияния.

— Вие мислите, че лошитѣ духове сж по-силни отъ васъ. Не мислете така, а знайте, че вие сте по-силни отъ тѣхъ, само че не ги дразнете съ нищо. Когато минава лошъ духъ, не му се изпрѣчвайте на пжтя, сторете му мѣсто, оставете го свободно да си върви. Не го викайте, не приказвайте съ него, не разсждавайте, не спорете. Дайте пжтъ на злото да си върви. Отъ лошитѣ духове човѣкъ не може нищо да научи. Вие сте имъ като прѣпятствие на пжтя, затова искатъ да ви прѣмахнатъ. Не заставайте на пжтя имъ — и нищо повече.

— Ако тѣ дойдатъ на нашия пжтъ?

— Отбийте се.

— Ако дойдатъ такива духове въ нѣкоя кжща и постоянно безпокоятъ обитателитѣ, какво ще трѣбва да се прави?

— Напуснете кжщата — кжщата е тѣхна.

— Ако и въ другата кжща дойде нѣкой отъ тѣхъ?

— Като върви сѣ по диритѣ ви, това показва, че има кармическа причина. Може да е нѣкой духъ, който иска да се прѣроди чрѣзъ васъ, а вие не му давате възможность. Той ще ви прѣслѣдва по цѣлия свѣтъ, и прѣзъ цѣлъ животъ докато си изплатите кармата.

— Отъ дѣ се е взела въ рая змията, която измами Ева, щомъ се знае, че раятъ е мѣсто на блаженство?

— Змията е човѣшкиятъ умъ. Забѣлѣжете, че змията дойде въ рая слѣдъ създаването на Ева.

— Защо не дойде по-рано?

— Зщото Адамъ имаше умъ, а Ева нѣмаше такъвъ, и змията ѝ каза: „Азъ ще се намѣстя въ тебе, защото въ тебе има сърце, а въ мене — умъ, койго ти търсишъ, и така заедно ще вършимъ работа въ живота“. „Ами какъ ще влѣзешъ въ мене?“ попитала Ева. — „Като ядешъ отъ този плодъ“.

— Нали Ева бѣше създадена отъ реброто на Адама?

— Наистина, жената бѣше направена отъ реброто на Адама, и той ѝ даваше всичко, но не и своя умъ. Той бѣше благородень и разуменъ и знаеше каква сила е умътъ, но не ѝ го даваше, защото се опасяваше. Като остана Ева безъ него, дойде змията и ѝ прѣдложи ума си, койго Ева искаше отъ Адама, и ѝ рече: „Азъ

съмъ, когото търсишъ“. Адамъ и Ева не прѣдставятъ нѣщо цѣло. Отношенията на Адама къмъ Бога бѣха такива, каквито — отношенията на Ева къмъ Адамъ. Адамъ не искаше повече да се разговаря съ Бога, дотегнаха му разговоритѣ съ Бога, и той се отказва отъ Него. Господъ тогава му рече: „Ти се отказа отъ мене, но и тази, която искашъ, ще се откаже отъ тебе“; и наистина, Ева се отказа отъ Адама. Затова въ сегашнитѣ врѣмена всички жени се отказватъ отъ мъжетѣ си. Когато мъжетѣ поправятъ отношенията си къмъ Бога, тогава и женитѣ ще поправятъ своитѣ къмъ мъжетѣ. Щомъ Адамъ пожела да се индивидуализира, да се почувствува свободенъ, тогава и Ева поиска да се освободи. Тѣй стои въпросътъ. По-ясно по него не може да се говори, защото, който е слабъ, ще се съблазни.

— Осждителни ли сж неволнитѣ убийства на животни и растения? Може ли да се убиватъ врѣднитѣ животни?

— Въшката, която е паразитъ и която вие сте създали, можете да я убиете, да я натиснете съ нокътя, ако ви прави лошо. Всичкиѣ паразити сж черупки.

— Кои животни сж черупки и кои сж безсмъртни?

— Мишките, зайцитѣ и всички гризачи спадатъ къмъ животнитѣ, които се стремятъ къмъ паразитство. Ще ме попитате: защо растатъ тѣй бърже горнитѣ зѣби на гризачитѣ, защо заднитѣ крака на заяка сж по-дълги? Ще ми отговорятъ нѣкои, че заднитѣ крака на зайцитѣ сж по-дълги,

за да бѣгатъ по-лесно нагорѣ. Ами, като се търкалятъ надолу, лесно ли имъ е съ тѣзи крака? На всички страхливи хора краката сж дълги, защото сж користолюбиви. Зайцитѣ сж страхливи, и, за да видятъ резултата отъ своето користолюбие, хрѣткитѣ ги гонятъ и казватъ: „Обичате користолюбието — защо го обичате?“ И това ще се продължава дотогава, докогато зайцитѣ дойдатъ въ съзнание. Затова нѣкои хора сж користолюбиви, за да бждатъ гонени и да видятъ сладоститѣ на своето учение. Користолюбието е родено отъ страха. Господъ дава възможность на користолюбцитѣ да изпитагъ страха, като пуца тѣхнитѣ врагове да ги гонягъ.

— Освѣтъ паразититѣ, има ли и други животни, които е дозволено да се убиватъ, безъ да се създача карма?

— Всичко, което хората сж създали, е черупки и може да се унищожи.

— Ако нѣкоя змия дойде и ухапе нѣкое отъ нашитѣ дѣца, трѣбва ли да я убиемъ?

— Зииитѣ не хапятъ хората отъ новото учение. Не трѣбва да се убиватъ. Тѣ сами ще си отминатъ, безъ да ги убивате. Дървеницитѣ и въшкитѣ, които сж създадени отъ колективния човѣкъ, може да се убиватъ. Ще кажете: защо Господъ проклѣ змията? Господъ, наистина, проклѣ змията така: „Проклетъ е свѣтътъ поради тебе“, но то значи: проклетъ е дѣто те е родилъ съ такива желания, стремежи и наклонности. Тѣй че, ако нѣкое врѣдно животно не ни напада, ние нѣмаме право да го убиваме.

— Ако нѣкое отъ хищнитѣ животни, като бѣсно куче, вѣлкѣ или друго нѣкое животно нападне и станатъ жертва много дѣца, не трѣбвали да му теглимъ куршумъ и да избавимъ другитѣ?

— Това сж второстепенни въпроси. Изобщо трѣбва да знаете, че всичко човѣшко ще трѣбва да изчезне, и ще остане Божественото.

— Какъ да се наричаме?

— Ученици на Бѣлото братство. Всички религии сж методи на Всемирното Бѣло братство. Съ тѣхъ то иска да сближи народитѣ. Пратеницитѣ негови създаватъ и ръководятъ религиитѣ.

— А философитѣ и проповѣдниците на безбожието?

— Тѣ сж членове на черното братство. Двѣ братства се борятъ, кое отъ тѣхъ да завладѣе свѣта — човѣчеството. Спиритизмътъ и теософията сж методи на Бѣлото братство; тѣ подготвягъ пѣтя му.

— А онѣзи религиозни учения, които не сж успѣли?

— Тѣ сж опити — въведение. Организирането на свѣта се дължи на Бѣлото братство. Провинили се нѣкой, поставенъ да работи, отклони ли се отъ пѣтя, който това братство му посочва, то го праща нѣкъдѣ, отдѣто да бжде безопасенъ за хората, както, напр., прати на о. Св. Елена Наполеона, който искаше да поѣмахне феодализма и да даде права насока на църквата, обаче не устоя докрай, и затова падна.

— За Бѣлото братство апостолъ Павелъ загатва въ посланието си къмъ евреитѣ—гл. 12, а какво става съ послушнитѣ и непослушнитѣ, говори се у Йова — пакъ гл. 12. Въ архивитѣ на Бѣлото братство се пазятъ всички тайни и всичко добро — нѣма нищо пропуснато. Ржководителитѣ на това братство сж горѣ — тамъ се посветяватъ, а долу работятъ. Всички светии сж негови членове и дѣйствуватъ отъ Божие име, чийто Духъ се проявява въ разни врѣмена и въ различни методи — религии, учения и т. н. (Дадени на 22. августъ 1919 г., петъкъ, 2 ч. слѣдъ пладне)

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ)

Когато се опирате на дърветата, съ цѣлъ да се лѣкувате, добрѣ е да стоите отъ 5—30 минути облежнати съ гърба си, а главата ви да бжде малко наклонена. Когато стоите на камъкъ, трѣбва да стсите около 1—2 часа. Хубави мѣста за лѣкуване сж камениститѣ, защото, като стсите върху камънитѣ, намагнитизирвате се. Такива камъни има, напр., въ Арбанаси. Тѣ не трѣбва да сж ржбести, защото прѣзъ ржбоветѣ имъ ще изтичатъ магнитнитѣ сили. Камънитѣ сж особено лѣковити прѣзъ септемврий. Червенитѣ коне сжщо иматъ много магнетизъмъ, затова язденето върху тѣхъ е добро.

Когато се правятъ слънчеви бани, добрѣ е да сте облѣчени въ бѣли или яснозелени дрехи — тѣзи цвѣтове сж хубави. Важно е изпотяването. Ако сте на открито мѣсто, завийте се съ

тънка мушама. Когато се лѣкувате по този начинъ, трѣбва да съсредоточите мисълта си да се излѣкувате напрасно отъ природата.

Ако стане нужда да викате лѣкаръ, не викайте такъвъ, който да не е въ хармония съ вашитѣ сили. Инжекциитѣ, които правятъ лѣкаритѣ, не сж толкова полезни.

Ако ви дойде нѣкоя болестъ — тя е за изпитание; — затова, макаръ и да страдате, издръжте си я, за да калите характера си. Страдание отъ болестъ е въ реда на нѣщата. Не издръжките ли болестъта, ще ви дойде друго страдание.

— Какви трѣбва да бждатъ отношенията помежду ни и къмъ по-слабитѣ икономически?

— Защо не ни е възможно днѣсъ да реализираме комуната?

— На тѣзи два въпроса нѣма да ви отговоря, защото не искате да ги разрѣшите.

— Какво би трѣбвало да направи единъ баща или майка, когато видятъ, че тѣхнитѣ сино е или дъщери иматъ нѣкои пороци, напр., крадатъ, играятъ на комаръ и др.? Дали не се дължатъ тѣзи пороци на обсебване?

Този въпросъ е трудно да се разрѣши, нали, защото майкитѣ и бацитѣ търсятъ по-лесенъ методъ да поправятъ дѣцата си. Въ такъвъ случай, отъ чисто окултно гледище, за да се излѣкува вашиятъ синъ или дъщеря, ще имъ дойде нѣкоя сериозна болестъ, въ която животътъ имъ ще дойде на косъмъ. Родителитѣ още при първото заболѣване ще се уплашатъ, ще започнатъ

да се молят да не умре дѣтето, но съ това всичко пропада. Трѣбва у сина или дъщерята да дойде единъ краенъ процесъ, който да внесе нѣкаква прѣмѣна, нѣкакво физическо или морално сътресение. Тѣй че, разболѣе ли се вашиятъ синъ, не се плашете и не бързайте да го излѣкувате. а го оставете, докато организъмътъ му се изтощи. А родителитѣ, съ силното си желание да се подобри, го спиратъ на срѣдата на неговото лѣкуване. Вие спирате болестята съ лѣкарства, и болниятъ физически се излѣкува, но духовно не.

— Зная единъ случай (обажда се една сестра), дѣто синътъ на едно сѣмейство заболѣ много сериозно, и лѣкарътъ се произнесе, че нѣма да оздравѣе, затова го причестиха. Но съ силни молитви той оздравѣ, защото обѣща, че, като оздравѣе, ще бѣде послушенъ, ще има вѣра въ Бога и т. н. Като оздравѣ, обаче, забрави обѣщанието си: започна да нагрубява родителитѣ си и дори казваше на баща си: „Ти си магаре, защото не можа да ме излѣкувашъ“.

— Той, разбира се, не се излѣкувалъ духовно, не почерпилъ урокъ отъ дошлото страдание.

— Нѣма ли окултенъ методъ, по който да свързватъ онзи, който го обсебва?

— Имз. Ще трѣбва да го хипнотизирате 1—2 пѣти и да му внушите.

— Но съ това нѣма ли да се спре неговата карма?

— Това е именно,

— Когато дойде болестъта, тя дохажда по желанието на родителитѣ или по други нѣкои причини ?

— Не, по закони, които стимулиратъ неговата карма. Има много начини, но не е позволено да се казватъ. Тѣ сж свети нѣща, и нарушителите ги, тѣ ще ви се отразятъ злѣ. Единствениятъ методъ, когато синъ ви краде, обира, продава, създава ви главоболия, или когато дъщеря ви води безпжтенъ животъ, е слѣдниятъ: поровете се въ вашия миналъ животъ, вижте какво сте съгрѣшили прѣдъ Бога, направете прѣдъ него такава изповѣдь, че да не остане никаква скрита мисль въ васъ. Щомъ синъ ви краде и пакости, ще обѣщавате, че ще изплатите всички материални щети, които ще направи, като помогнете на бѣдникѣ. Може да ви струва това 20—30 хиляди лева, обѣщайте да ги дадете: инакъ, и паритѣ ще похарчите, и пакостъта ще прѣтърпите — въ бждеще пакъ ще краде и ще краде повече.

— За да краде и обезчестява, дължи се на обсебване; нѣма ли нѣкоя висша сила, да тури виновника на мѣстото му ?

— Бащата и майката трѣбва да иматъ тази сила, че да могатъ да освободятъ сина или дъщеря си отъ онзи, който ги обсебва. Ако имаше добро общество, то щѣше да имъ въздѣйствува, но при сегашнитѣ порядки това не е лесно.

— Ако откажатъ родителитѣ да плащатъ ?

— Въ бждеще синътъ ще краде повече.

— Когато при нѣкой сеансъ единъ отъ при-
сѣдствующитѣ е обсебенъ и започне да лудува,
и има даже опасностъ за живота му, кой е най-
лекиятъ методъ да се освободи човѣкътъ?

— Молитва и обратни паси.

— Кой е най-лесниятъ и безопасенъ способъ,
който би могълъ да употрѣби единъ духовенъ
човѣкъ, за да влѣзе въ свръзка съ духовния
миръ и да получи отъ тамъ нѣкакво откровение
или съобщение?

— Чисто сърце. За да постигне човѣкъ чи-
стота на сърцето, най-първо трѣбва да бжде
чръзмърно търпѣливъ, милостивъ, да има тол-
кова непоколебима вѣра, щото никаква неща-
стие, никакви страдания да не може да го раз-
колебаватъ; да бжде еднакво справедливъ къмъ
себе си и къмъ другитѣ, да бжде безкористенъ
и самоотверженъ.

— Тѣзи сж качества, които трѣбва да при-
тежава всѣки, обаче ние искаме да знаемъ
способи.

— Когато успѣете на концентрирате ума си
и да се повдигнете — ето способитѣ.

— Какъвъ е смисълътъ и съдържанието на
кръсти, на кръщението, на вѣнчанието, на палене-
то свѣщи и кандила — изобщо, на религиознитѣ
символи и обряди, ако може да ни кажете?

— При вѣнчаването най-важни нѣща сж
пръстѣтъ и вѣнецътъ. Изобщо тѣ нѣматъ ни-
какво практическо приложение; тѣ сж чисто ми-
стически и нѣма нищо да ви ползуватъ.

— Какъ ще се познае човѣкъ, който лъже?

— По очитѣ ще го познаете: има извѣстни признаци, безпогрѣшни, по които не може да се излъжете. Има ли ги нѣкой човѣкъ, нѣма съмнѣние, че лъже, нѣма ли ги — ще се резервирате. Ако ви обясня признацитѣ, ще почнете всички хора да подозирате. Тази материя е деликатна. За оногова, когото подозирате, може да се помолите и, ако има прѣстѣпления у него, той ще се прѣвърне на нѣкое животно. Ако знаете да тълкувате тѣзи емблеми, ще имате напълно разрѣшенъ въпроса. Невидимиятъ свѣтъ е много внимателенъ и по нѣкой път не иска да извади налице прѣстѣпленията на хората, държи ги затворени. Безопасно е за онѣзи, които се освобождаватъ, а опасно за другитѣ.

— Много пъти нѣкои ваши постѣпки, които вие считате за грѣхове, въ духовния свѣтъ не сѣ грѣхове, а добродѣтели, и това, което вие не считате за грѣхъ, въ духовния свѣтъ го иматъ за грѣхъ. Напр., момъкъ цѣлуе мома, тукъ го считате за грѣхъ, но въ духовния свѣтъ го смѣтатъ за добродѣтель: тази мома щѣше да се разврати, и момъкътъ, като я цѣлува, става нейнъ идеалъ и съ това я спасява.

— Въ духовния свѣтъ сѣ важни мотивитѣ на дѣйствиата.

— Напр., нѣкой ви открадне пари, това въ духовния свѣтъ се счита за добро, а нѣкога, като ви дадатъ пари, това може да се счита за зло — въ зависимостъ отъ резултата на сторената постѣпка. Но има извѣстни прѣстѣпления, за които и въ духовния свѣтъ нѣма прошка. То

сж моралнитѣ прѣстѣпления. Морално прѣстѣпление е, ако убѣдите нѣкого, че нѣма Богъ; съ това вие потопявате душата му въ мръкъ, отъ който не може да излѣзе, лишавате го отъ най-великото благо въ живота. Когато покаварите сърцето, волята и ума на човѣка, това сж сжщо морални прѣстѣпления. Въ духовния свѣтъ наказватъ много строго за такива прѣстѣпления. Противъ тѣхъ сж говорили и еврейскитѣ пророци.

Отъ 9/22. септемврий да се прилага законъ за десетъка. Въ прилагането на този законъ вие ще калите вашето сърце, умъ и воля. Какви ще бждатъ резултатитѣ отъ прилагането на този законъ, това ще видите слѣдъ хиляди години.

Отъ наше гледище Св. Богородица е любовъ, Христосъ мждрость, а религията — тсва сме ние. Христосъ е Божествената мждрость, която се проявява чрѣзъ любовта. Религията е връзката. Любовта и мждростъта се съединяватъ, за да ни създадатъ. Иисусъ, като дойде на земята, взе формата на човѣкъ, за да покаже, че любовта ражда хората. Мжжегѣ трѣбва да любятъ женитѣ си по Бога, а женитѣ да ги почитатъ по Бога. Жени или мжже, които нѣматъ никаква любовъ и мждрость, не сж религиозни, Въ Бѣлото братство женитѣ и мжжегѣ сж равни. Когато мжжътъ замѣства жената, той е жена и обратно.

Онѣзи велики народи, които сега разрѣшаватъ възни въпроси, ако не се подчинятъ на Божията воля, ще станатъ по-малки отъ българския народъ — ще бждатъ наказани.

Важно е сега моралното падане и подигане на човѣка. Онѣзи, които паднатъ морално, ще останатъ за хиляди-хиляди години назадъ. Всичко, което става сега, става по Божията воля. Болшевицитѣ вършатъ оноза, което е прѣдсказано — ни повече, ни помалко.

Ако българскиятъ народъ ви приеме като добръ дошли у него, всичко ще му върви на добръ, но, ако не ви приеме, на злѣ ще му върви; ако той приеме учението, което му носите, Господъ ще го благослови; ако не го приеме, ще бжде наказанъ. Ако ви приеме, нѣма да плаща контрибуция, но, ако не ви приеме, контрибуция ще плаща.

(Чадени на 22. августъ 1919 г., петъкъ, въ 4 ч. и 30 м слѣдъ пладне)

VIII.

ПРАВИЛНОТО РАЗБИРАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИЯ, ОБЩЕСТВЕНИЯ И ДУХОВНИЯ ЖИВОТЪ.

Говоря ви за индивидуалния, общественя и духовния животъ на човѣка, не и за политическия, защото той е външна дреха и защото, като разберете тритѣ първи вида животъ, вие ще разберете и политическия. Жена, която ражда дѣца, знае какъ да си приготви пеленитѣ, какъ да ги ушие. Азъ уподобявамъ политическия животъ на пелени. Вложете въ душата си слѣдната мисль: планътъ на вашия сегашенъ животъ е прѣдвидѣнъ още прѣди 250 милиарди години, и

тоя планъ вие не може да го измѣните. Той ще се измѣни самъ по себе си въ слѣдното ви слизане на земята. Всички ваши съвѣртименни нещастиа, несполуки и неразбирания се състоятъ въ това, че вие си правите сѣ нови планове за живота. Прѣстанете да правите това.

Схемага на сегашния ви планъ на животъ седи въ добродѣтелята, която ще се прояви чрѣзъ вашия физически животъ — вашето тѣло. Послѣдното ще развие всички сили, всички елементи, всички възможности, които ще дадатъ форма на човѣшкия духъ, форма на неговитѣ прояви — добродѣтелята. И тъй, добродѣтелята прѣдставя земята въ нейното твърдо състояние. Въ духовния свѣтъ подъ „твърдо състояние“ се подразбира всѣкога резултатътъ, добритѣ послѣдствия.

Правдата прѣдставя водата на земята: какъто е водата по отношение на твърдата почва, такова е отношението на правдата къмъ човѣшкия животъ, защото тя е, която смекчава твърдитѣ тѣла. Хора, които сж се озлобили, втвърдили сж се, защото нѣматъ правда, а онѣзи, които сж станали меки, иматъ правда. Жена или мжжъ, които иматъ правда, които иматъ праза, се смекчаватъ. Дайте на единъ човѣкъ право, не въображаемото, а сжщественото, което той иска, което му се пада, и той ще омекне. Сжщото нѣщо е и съ растенията: сжщественото за тѣхъ е водицата. Когато се озлобите единъ спрѣмо другъ и станете твърди, това тълкувамъ съ липса на влага у васъ — на правда. Отдѣ

ще намѣрите тази влага — тази правда? Ще я вземете отвънъ, отъ извора, и ще я налѣете въ вашата саксия. Тази влага се налива прѣзъ ушитѣ по 1—2—3 капчици и отъ тамъ влиза въ мозъка. Като нлѣятъ тази влага въ ушитѣ на жената и ѱ кажатъ: „Слушай, отстъпвай на мъжа си!“ жената отива при мъжа си и му казва: „Моля ти се, извини ме“, и съ това тя му налива прѣзъ ушитѣ отъ сжизната влага. Мъжътъ казва: „А, ти налѣ и менъ вода въ ушитѣ“, и ѱ прощава. Най-добриятъ методъ е, да отдаване на всѣки човѣкъ правото, което му се пала, защото, както водата е необходима за растенията, за организираниѣ сжщества, тъй и правдата е необходима за нашитѣ умове, души и сърца. Безъ нея растежъ не може да има. Всѣки, който иска да еволюира правилно, непрѣмѣнно трѣбва да влага правда въ себе си, въ другитѣ, а тѣ — въ него. Който не върши това, той е голѣмъ прѣстжпникъ. Схващате ли ме ясно? Когато трѣбва да кажете правдата, истината, кажете я, макаръ и земята да се обърне съ главата надолу, дори когато това ви коштува и живота. Нема, ако се запали кжщата на нѣкого, вие ще я оставите да гори, и нѣма да я заливате съ вода, докато не получите разрѣшение отъ господаря и да гасите? Ще заливате и безъ позволение; защото, ако не сторите това въ дадения моментъ, цѣлата кжща ще изгори. Много пжти се питате: „Какво ще кажатъ хората, ако кажа истината“? Каквото и да кажатъ хората, заливайте кжщата съ котли вода, и я

гасете. Принципъ, който нѣма никакво изключение, е този : поливайте, и свършена работа. Запивайте съ вода всѣка кѣща, която гори ; поливай съ вода всѣко сухо цѣѣте ; отдавай право на всѣки обиденъ, оскѣрбенъ човѣкъ. Но какво ще каже свѣтътъ ? Каквото и да каже свѣтътъ, не мислете за послѣдствията, защото вие страдате отъ това, че сѣ искате да угаждате на хората, на свѣта. Кажете : „Отсега нататѣкъ искамъ да угодя на Бога“.

Та, отсега нататѣкъ искамъ да поливате хората съ вода, защото всѣки отъ васъ е едно цѣѣте. Въ висшия свѣтъ вие сте саксии цѣѣтя, растения, а мислитѣ ви въ духовния свѣтъ сж рози, каранфилчета, сливи, ябълки, круши и други плодове. Въ свѣта сжествува само едно право — Божественото, а не човѣшкото. Само съ това право ще обърнемъ свѣта, ще го тикнемъ въ пѣсоката, въ която трѣбза да върви. Нѣма никаква сила въ свѣта, която може да се противопостави на този Божественъ пѣтъ, на тази Божествена правда. Цѣлото пространство, цѣлото небе и всичката земя сж заобиколени съ хиляди и милиарди сжщества, които идатъ съ своитѣ оржжия, да направятъ всичко на пухъ и прѣхъ. Това е прѣдвидѣно. Отъ това, което виждате сега въ свѣта, нѣма да остане нито поменъ, даже и архизитѣ ще излезнатъ. Въ бждеще ще останатъ само картини отъ сегашното. Отъ стария свѣтъ нѣма да остане нищо въ новия, сир. нищо старо нѣма да влѣзе въ новия свѣтъ. Като слушате това, вие ще се изплашите.

Христосъ казваше на ученицитѣ си: „За да влѣзете въ Царството Божие, вие трѣбва да се родите изново“. И когато Никодимъ запита: „Може ли старъ човѣкъ да влѣзе въ утробата на майка си и да се роди изново“? Христосъ му отговори, че старъ човѣкъ не може да влѣзе въ утробата на Божествената си майка, докато не стане малко дѣте; че стариятъ човѣкъ, стариятъ свѣтъ трѣбва да си замине и че онзи, който иска да влѣзе въ Царството Божие, който иска да служи на Бога, който иска да го люби, трѣбва да стане като малко дѣте; че Царството Божие е за малкитѣ дѣца. Това е великото спасение, великото новорождение за всички.

Любовта е центръ на човѣшкия духъ, изворъ на живота. Да любимъ, значи да сме на мѣрили онзи изворъ, който постоянно извира отъ насъ. Коя бѣше онази жена при извора? Самарянката. Христосъ ѝ каза: „Азъ ще ти дамъ жива вода“, новъ животъ, който ще извира, чийто изворъ изтича само отъ любовта. Следователно, ние трѣбва да възприемемъ любовта, или да отпушимъ старитѣ извори, които сме запушили, иначе ще умремъ отъ жажда. Трѣбва да прѣвърнемъ старитѣ извори въ нови, сир., отъ душитѣ ни трѣбва да извиратъ извори на любовта. Любовта е свѣтъ, безъ който Духътъ не може да живѣе. Ако ме питате, що е любовъ, азъ я опрѣдѣлямъ така: любовта е свѣтъ, дѣто живѣе Божествениятъ Духъ. Най-великиятъ, най-възвишениятъ свѣтъ, който знаятъ старитѣ мъдречи: Христосъ, е любовта. И когато каз-

ватъ, че Богъ е любовъ, подразбирамъ сжщината, отъ която произлиза всичко. Отъ извора на любовта милиони години ще произлизатъ всички свѣтове.

Друга добродѣтель е мъдростъта. Мъдростъта означава свѣта на вѣчнитѣ Божествени форми, изгъкани отъ любовта. Когато говоря за любовта, подразбирамъ любовъ, която означава сжщината, сир., самия животъ. Нѣкои наричатъ любовта душа или духъ, но и въ единия и въ другия случай тя е сжщината на човѣшкя животъ. Въ това разграничение мъдростъта прѣдставя формитѣ на хармонията, на музиката и на поезията въ свѣта. Музиката принадлежи на мъдростъта, и всичко, което човѣшкото ухо и човѣшкиятъ езикъ могатъ да схванатъ, то е нейно. Поезията е дъщерята, а музиката — синътъ. Затова мъжкиятъ полъ е по-грубъ отъ женския — момчетата по-груби отъ момичетата. Музиката не е тъй нѣжна, не е тъй деликатна, както поезията; никой инструментъ не е тъй нѣженъ, както поезията: сѣ прави известни дрезгавини. И тъй, мъдростъта е свѣтъ, въ който се криватъ отъ незапомнени врѣмена всички нѣща, които Богъ е създалъ, всички нѣща, които възвишенитѣ духове сж създали, и всички нѣща, които ние сме създали на земята; затова този свѣтъ е достояние на насъ. И тъй, мъдростъта съставлява атмосферата, въ която живѣе човѣшкиятъ духъ. Азъ ви говоря върху практическата страна на въпроса, върху психологията

на този въпросъ, а не върху анатомията, нито върху физиологията на менталното поле.

Друга добродѣтель е истината. Тя съставя свѣтлината и топлината на човѣшката душа, и затова я наричатъ свѣтъ на душата. Само въ свѣта на истината може да се намѣри цѣната на всички нѣща. Тамъ се оцѣнява, тамъ се оформува човѣшката карма. Въ този свѣтъ се намиратъ възниктѣ, чрѣзъ които се опредѣля, какъвъ ще е бъдещиятъ човѣшки животъ, какво напразление и какви сили да му се дава и т. н. Отъ тамъ се черпятъ всички възможности. Когато казвамъ, че трѣбва да сте добродѣтелни, схващате ли какви трѣбва да бъдатъ вашитѣ съотношения? Трѣбва да имате почва, на която да стъпите. Когато казвамъ, че трѣбва да сте справедливи, значи трѣбва да имате влага, която е носителка на живота. Когато казвамъ, че трѣбва да сте умни, интелигентни, мждри, значи трѣбва да имате атмосфера, която да прѣнася сѣмената отъ едно мѣсто на друго, и да се поливатъ тѣзи сѣменца, докато израснатъ. Когато говоря за Божествената любовъ, подразбирамъ всички възможности, които сж скрити въ всѣко живо зрънце, всички сили, които сж скрити въ всѣко живо сѣменце, и съ тѣзи възможности и сили да използвате елементитѣ на външния свѣтъ за изграждане на новия животъ. Когато любовта дойде на земята, тя дава възможностъ на всѣко сѣме, на всѣко живо зрънце да расте и да се развива. Понеже истината е свѣтлина и топлина, тя е тѣсно свързана съ любовта и

дава възможност на любовта да развива скритите сили отвътрѣ навънъ. Мъдростъта оформява тѣзи скрити сили и ги туря въ редъ и порядѣкъ. Приложете тѣзи думи въ себе си, до колкото ги схващате. Писанието казва: „Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичките си пжтища“. Защо? Защото нѣма почва. Всѣки трѣбва да има основа, върху която да гради, почва сж добродѣтели. Христосъ казва, че човѣкъ, който нѣма добродѣтели, прилича на онзи, който съградилъ кжщата си на пѣсъчлива почва, сир. почва безъ добродѣтели. А човѣкъ, който има добродѣтели, прилича на онзи, който построилъ кжщата си на канара; здравата почва е мъдростъ. Ако не сте добродѣтелни, животътъ ви ще се събори заедно съ зданието и ще ви затисне отдолу.

Методи за приложение.

Вие се колебаете въ нѣщо, не знаете кой пжтъ въ живота да хванете, не знаете кое учение е право, за да го възприемете: дали православното или евангелското, дали учението на Библията или науката, изобщо въ борба сте. При такива случаи кажете на ума си: азъ искамъ да бжда добродѣтеленъ, и свийте юмрука си. Ако у васъ се роди нѣкакво противорѣчие, то е споръ, който става между интеллигентните духове вътрѣ въ васъ; свийте юмрука си и кажете: „азъ искамъ да бжда добродѣтеленъ“. Поуспокоите се малко, дохажда изново борбата — този споръ; пакъ съийте юмрука си и кажете: „азъ искамъ да бжда добродѣтеленъ“. При всѣко

казване на тѣзи думи — единъ, два, три или повече дни, мѣсеци или години — у васъ ще се прояви една Божествена свѣтлина, умътъ ви ще започне да се разсвѣтлява. Това значи да бъдете добродѣтелни въ Бога. Когато Христосъ казва: „Азъ съмъ пжтътъ“, подразбира се: азъ съмъ добродѣтелята, пжтътъ, по който може да ходишъ въ безопасностъ.

Стекатъ се условията въ живота ви така, че, като започнете нѣкаква работа, не ви върви; започнете друга. Дѣцата ви умиратъ, кжщата ви се събаря, приятелитъ ви гонятъ, и вие се слисате, не знаете какво да правите; стиснете юмрука си и кажете: „азъ искамъ да бъда справедливъ“. Продължавайте така мѣсець, два или година, и ще забѣлѣжите, какъ тѣзи нѣща започватъ да огстжпзатъ. Когато свиете юмрука си, всички мжчноти се побѣждаватъ, и то много лесно. Вие сте стари философи, съмнѣвате се и си казвате: „не знамъ, дали, като свия юмрука си, ще успѣя“. Щомъ търсите правдата, ще успѣете. Мислете, че всички нещастия ви сполетяватъ, защото не сте справедливи. Трѣбва да намѣрите влага, да я поставите на мѣстото, и всичко ще се поправи. Отсега нататкъ искамъ да казвате: „ние искаме да носимъ Божествената правда въ себе си, затова на всѣко растение, на всѣки човѣкъ ще я дадемъ“. Тогава всичко ще бъде изобилно, всички ще се задоволятъ и ще започнатъ да растатъ. Когато срѣщнете нѣкой човѣкъ да ви се оплаква, стиснете ржката си и кажете: „ние ще ви дадемъ

Божествената правда“, и си отминете по пжтя. Попитайте го, вѣрва ли въ това? Ако не вѣрва, нѣма да успѣе въ нищо, но, ако вѣрва, ще му се даде всичко. Той трѣбва самъ да отвори устата си, за да му се налѣе вода; ако зжбитѣ му сж стиснати, отъ дѣ ще му се налѣе вода? Това е алегорично. Ржката, юмрукътъ, които свивате, показва, че вие хващате Господа, който е въ васъ, и правдата, която е вънъ, а това значи, че ще дадете нѣкому правда. Какъ може да дамъ нѣкому правда? Срѣщна нѣкои, който ми се оплаква, че му откраднали хиляда лева, азъ извадя, та му дамъ толкова пари; съ това не възстановявамъ ли Божията правда? Имате ли правда, всѣкога можете да възстановите Божията правда. Обрали нѣкой боленъ човѣкъ, и дохаждатъ да ме питатъ да го лѣкуватъ ли? Ако имате пари въ кесията си, лѣкувайте го, ако нѣмате пари, не може. Този методъ е за васъ, които искате да бъдете ученици, а не за свѣта. Направете тѣзи опити, та идната година, като се срѣщнемъ, ще видя какъвъ е резултатътъ отъ това свиване на юмрука, дали сте го свивали по всички правила. Отварянето на ржката показва, че сме свършили работата, която ни е прѣдстояла, а свиването, че вършимъ работа. Когато дигнемъ нагорѣ ржцѣтъ си и се помолимъ, това означава: „Господи, свършихме вече работата си, дай ни друга работа“.

Другъ методъ: смущава ви нѣкой въпросъ, не можете да го разрѣшите — кажете въ себе си: „азъ искамъ да бъда мждъръ“. Мислете

върху тази дума, свивайте юмрука си и повтаряйте я често. Съ честото повтаряне на тази дума вие ще създадете въ себе си условия, за да се събудят въ васъ известни спящи чувства. Вие не знаете каква сила има всѣка произнесена дума. Прѣзъ тази година азъ ще ви свържа съ всички магнетични сили. Ако прѣзъ годината изговаряте всички думи, които ви казвамъ, вие ще имате отлични резултати. Свържете ли се прѣзъ другата година, вие, и да искате да направите нѣщо, нѣма да успѣете. Често ме питате: „какво да правимъ?“ Свивайте юмрука си и пожелавайте да бъдете мъдри.

По сѣщия начинъ казвайте: „Господи, азъ искамъ да любя“. Нѣкои казватъ: „Господи, изпълни душата ми съ любовъ“. Любовта не иде отвънъ. Свийте юмрука си и кажете: „Господи, азъ искамъ да любя“. Като свивамъ юмрука си, то значи, че азъ искамъ да влѣя въ васъ любовта, та да разберете какво значи тя. Тази година ще свия юмрука си срѣщу всинца ви и по този начинъ ще влѣя въ душитѣ ви това, което никога не сте имали. Това сѣ принципи, върху които нѣма нужда да правите никакви разисквания, никакви философствувания. Приложете ги по който и да е начинъ. Ще ви дамъ нѣкои методи, които да прилагате, когато нѣмате успѣхъ въ работата си, или по-право за уякчаване на всичко казано досега.

За уякчаване на добродѣтельта всѣки отъ васъ прѣзъ тази година ще посади по 10 сѣмки отъ сливи, 10 сѣмки отъ ябълки, 10 сѣмки

отъ череши и 10 сѣмки отъ круши; ще ги на-
торите добръ и ще ги наглеждате. Ако имате
своя градина, ще ги посадите въ нея, ако нѣ-
мате своя, то въ градината на нѣкои ваши по-
знати; но, ако и тамъ не може, то нѣкъдѣ въ
гората. Ако искате, може да ги посадите въ нѣ-
кое сандъче или саксия. По този начинъ ще
проучите условията за посаждане и отглеждане
на плодни дървета. Ако не може да посадите
нѣколко дръвчета, какъ бихте могли да посадите
вашиятъ мисли? Божествениятъ законъ изисква
да сте точни въ най малкитъ нѣща, затова, ако
сте колебливи въ изпълнението имъ, нищо нѣма
да излѣзе. И всѣко нѣщо искамъ да вършите
доброзолно.

За уякване на справедливостта ще
прилагате слѣдния методъ: прѣзъ годината ще
полтете вода на 40 плодни дървета, било въ
вашата градина, било въ градината на ваши
познати, приятели или въ нѣкое лозе, или кж
дѣго и да е другадѣ. При поливане на дърве-
тата ще свивате юмрука си и ще казвате: „азъ
искамъ да бжда справедливъ“. То значи: както
азъ поливамъ дръвчетата, така и Господъ ще
полива слѣдъ мене. Съ това вие поставяте една
солидна основа на вашия животъ, и искамъ да
ви науча да служите първо на растенията, а
послѣ на хората, защото растенията ще ви оцѣ-
нятъ. Човѣкъ, който е готовъ да полива вода
на нѣколко дръвчета, който е готовъ да изми-
нава за тѣхъ по нѣколко километра пжтъ, той ще
е готовъ и на много хора вода да поднесе. Чо-

вѣкъ, който не е готовъ да полѣе на една череша, той не ще донесе никому другому вода. Вѣрниятъ въ малкото е вѣренъ и въ многото. Единъ турчинъ въ Русе, по занятие шивачъ, всѣки день до обѣдъ си шиялъ, а слѣдъ обѣдъ лѣтно врѣме вземалъ двѣ голѣми стомни, напълвалъ ги съ прѣсна студена вода и трѣгвалъ отъ дюкянъ на дюкянъ да черпи хората съ студена вода. Всички го знаели за много добъръ, но си казвали, че е малко халосанъ; въ сжщность той се готвилъ за работа въ живота, а въ бждеще обѣщава да бжде единъ добъръ ученикъ. Който поднесе една чаша вода на нѣкой жеденъ, ще получи голѣми блага на онзи свѣгъ. Като почерпите нѣкого, кажете: „азъ искамъ да бжда справедливъ“. Като се черпите единъ другъ съ вода, ще придобиете учтивость, готовность да си услужвате. Като ходите на екскурзия, носете по-голѣми манерки, за да черпите повече хора. Като прилагате и изпълнявате това правило, въ година врѣме ще бждете неузнаваеми. А днесъ, като седнете на трапезата, и ви помолятъ да донесете нѣкому малко вода, вие негодувате, че ви безпокоятъ. Вие трѣбва да сте толкова внимателни, че да прѣдугаждате, кому се пие вода, и да услужвате съ готовность.

Методъ за уякчаване на истината: прѣзъ цѣлата година да намѣрите най-малко 40 сжщества онеправдани въ нѣщо или находящи се въ нѣкое нещастие и да ги успокоите въ името на истината. Напр: нѣкое дѣте е хвзнало пеперудка или наѣскомо и го измжчва; спрете се и поста-

райте се да убѣдите дѣтето, да не развѣля крилицѣта на пеперудката или да не измѣчаа на-сѣкомото. Влѣзете въ нѣкоя къща, дѣто мж-жѣтъ или жената сж онеправдани, намирагъ се въ безизходно положение, никой не разбира тѣзи огорчени души; спрете се прѣдъ тѣхъ и кажете: „Господи, азъ искамъ да бжда истино-любивъ, сир. да влѣя истината въ тѣзи души“, „Господи, великото благо на живота, тѣй си каз-взлъ въ миналото, тѣй казвашъ и сега — Азъ съмъ истината“; „ние искаме да работимъ и да внесемъ истината, въ нашитѣ души и въ душигѣ на нашитѣ ближни“. Ако постѣпвате така, като ви срѣщна слѣдъ една година, нѣма да ви познае.

(Бесѣда, държана на 23. августъ 1919 г., сѣбота, въ 10 ч. и 30 м. прѣди пладнѣ).

IX.

(Слѣдва втората публична бесѣда „Козмич-ната обичъ“, държана на 24. августъ 1919 г., недѣля, 10 ч. и 30 м. прѣди пладнѣ, въ модер-ния театъръ, гр. Търново).

X.

НАЧИНЪ ЗА СЕБЕКОНТРОЛЪ.

— Бихъ желалъ да зная какво мислите да вършите прѣзъ тази година до идната, по това врѣме.

— Да работимъ за Господа, да се подиг-

немъ духовно, и всичкитѣ ни работи да сж извършени съ мъдрость.

— Това е хубаво. Но искамъ да бждете естествени и да имате ясно понятие за работата. Ако попитате нѣкой ученикъ, какво иска да прави, ще отговори: „искамъ да уча“. Когато ви питатъ, и вие ми отговаряте: „искаме да работимъ за Господа“, вие трѣбва да постъпите като ученика, който, като каже: „искамъ да уча“, като се породи въ него туй желание, търси училище — да започнете работа. Слѣдъ като намѣри и постъпи въ училището, ученикътъ казва ли: „азъ се моля училището да ми даде съзнание да се уча“? Не, като е влѣзълъ вече, той трѣбва да има волята да се учи. Училището може да му нареди прѣдметитѣ, които трѣбва да учи, и да му даде само разяснения върху тѣхъ; воля да учи той трѣбва да има въ себе си. Виждамъ, вие имате желание да вършите волята Божия, но се питате какъ. Ще ви покажа какъ да я вършите.

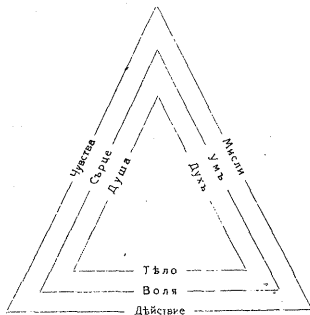
Ще започнете съ геометрията — да се научите да чертаете. Ще си начертаете равно-страненъ тригълникъ, голѣмъ най-много до 50 см., но не по-малкъ отъ 10 см. Вжтрѣ въ него ще начертаете още два по-малки равно-странни тригълника. Голѣмината имъ ще бжде споредъ

странитѣ и полетата:

10 с/м	5 м/м
20 с/м	10 м/м

30 с/м	15 м/м
40 с/м	20 м/м
50 с/м	25 м/м

На странитѣ имъ ще напишете както е тукъ
показано :

Трижгълника ще поставите нѣйдѣ въ стаята или ще го имате въ бѣлѣжникъ у себе и всѣка вечеръ, прѣди лѣгане, ще отбѣлѣзвате по странитѣ му точки съ съотвѣтни краски, като наблюдавате върху мислитѣ, желанията и постѣпкитѣ си, доколко сте запазили равновѣсие, кждѣ сте се отклонили прѣзъ деня, кждѣ куцатѣ, изобщо дали вървите въ пѣтя на правилното развитие. Този трижгълникъ ще бѣде една схема, който ще показва дѣ куцатѣ най-много, дали въ ума, сърцето или волята, дали въ душата, духа или тѣлото, дали въ чувствата, мислитѣ или дѣйствиата. Законътъ е такъвъ: като направите погрѣшка, измѣнявате трижгълника, у васъ нѣма равновѣсие. Тогава ще се постараете да го възстановите. Нѣма да си легнете съ неразположение на духа, но ще гледате да въдворите хармония въ него; инакъ ще съборите онова, що градите. Това, що ви давамъ, е практически методъ за самопознание и изправление.

Сега ще ви дамъ урѣждане съ какви краски да отбѣлѣзвате точицитѣ въ трижгълниците — какъ да ги нашарите, да ги направите по-красиви.

Съ точкици	Ще отбѣлѣзвате:	
Черни	Дисхармония на	{ Чувствата Мислитѣ Дѣйствиата
	Слабостъ на	{ Сърцето Ума Волята
	Упадѣкъ на	Тѣлото
Червени	Подемъ на	{ Чувствата Мислитѣ Дѣйствиата
Зелени	Подемъ на	{ Сърцето Ума Волята
Сини	Подемъ на	{ Душата Духа Тѣлото
Виолстови	Крѣпостъ на	{ Сърцето въ добродѣтель
	Непоколебимостъ и смѣлость	{ Въ истината и вѣрата
	Побѣда надъ	грѣха

Точкицитѣ ще се поставятъ тамъ, дѣто дѣйността и проявата сж най-силни — чернитѣ извънъ тригълниците и ще вървятъ отгорѣ надолѣ, а за основата отдѣсно налѣво; цвѣтнитѣ пъкъ ще вървятъ отдолу нагорѣ, а за основата отлѣво къмъ дѣсно.

Неволнитѣ грѣшки въ чувства, мисли и дѣйствия сж въ подсъзнанието, волнитѣ на сърцето, ума и волята — въ съзнанието, а ония на душата, духа и тѣлото — въ самосъзнанието.

Обяснение. Когато чувствата ви сж въ дисхармония, на странага на трижгълника, дѣто е отбѣлѣзано „чувства“, ще турите горѣ черна точица. Ако мислитѣ ви сж въ дисхармония, ще поставите на страната, дѣто стои „мисли“, горѣ, черна точица. Ако има дисхармония въ дѣйствиета ви, на странага, дѣто е писано „дѣйствие“, ще поставите черна точица, като вървите отлѣво къмъ дѣсно. Ако сърцето ви е неразположено, усѣщате слабостъ, ще поставите черна точица на съотвѣтната страна. Злѣ ли сте разположени, точицитѣ ще слизатъ отгорѣ надолу, добрѣ ли сте разположени — отдолу нагорѣ. Ако цѣлия день сте добрѣ и сте доволни отъ работата си, ще поставите червена точица отдолу нагорѣ. Ако прѣзъ деня сте правили усилия и сте постигнали нѣкакъвъ резултатъ, имате подемъ въ развитието на сърцето си, ще поставите зелена точица. Ако сте направили усилия и сте подигнали душата си въ вѣра и добродѣтель, ще поставите синя точица. Ако сърцето ви е било крѣпко въ добродѣтель, не сте се поддали на изкушение, на грѣхъ, ще поставите на съотвѣтното мѣсто виолетова точица. Сжщото нѣщо ще бжде и за ума и мислитѣ. Ако вашиятъ умъ и вашитѣ мисли сж спомогнали за усилване на вашия животъ, на тѣхнитѣ мѣста ще поставите отвѣтрѣ трижгълника червена точица — да по-

хвалите ума. Ако той ви е спъналъ живота, ще поставите черна точка. Ако видите, че вашиятъ умъ е далъ права посока на вашия животъ, ще поставите зелена точка. Ако умътъ ви право разрѣшава въпроситъ на истината и вѣрата, ще си турите синя точка — има подемъ. Ако сте били смѣли и рѣшителни въ истината и вѣрата, ще поставите виолетова точка. Ако волята ви се застъпва за правъ и добъръ животъ, ще поставите на съотвѣтното мѣсто отлѣво къмъ дѣсно червена точка. Ако тя се застъпва добръ за вашето саморазвитие, ще поставите зелена точка. Ако е твърда и положителна въ истината — синя точка. Ако е непоколебима въ пътя на истината — виолетова точка. Можете ли по тази схема сами да разрѣшите какво ще правите съ духа, душата и тѣлото си? Ще се водите по същия пътъ. Отъ работата си върху този тригълникъ ще може да познаете дѣ сте се отклонили, за да се поправите.

Чернитъ точки ще съберете поотдѣлно въ особенъ бѣлѣжникъ и ще ги умножите съ 2 — число на борба — споредъ съотвѣтната краска, дѣто сж поставени чернитъ точки. Червениятъ, означени съ 4, ще умножите съ $2:4 \times 2 = 8$; зелениятъ, означени съ 3: $3 \times 2 = 6$; синиятъ, означени съ $5:5 \times 2 = 10$; виолетовиятъ, означени съ $7:7 \times 2 = 14$; ще рече, съотвѣтната грѣшка ще поправите съ толкова добри дѣла. Както виждате, ще започнете да боравите съ математиката. Ще намѣрите чернитъ точки, които прѣчатъ на вашия животъ, на вашето развитие,

на вѣрата, на силата ви, и на всички тѣзи числа ще турите минусъ; другитѣ сж плюсъ. Всѣко число, което сте изгубили, ще умножите съ 2. Напр., въ живота имате 4 минусъ — ще го умножите: $4 \times 2 = 8$. Цифрата 8 е законъ на Духа; той ще ви научи да работите. За да можете да изправите една своя погрѣшка съ механическа точностъ, непрѣмѣнно трѣбва да я умножите. Не раздѣляйте, защото дроби не учимъ. Другъ примѣръ: имате слуга при васъ и сте общали да му плащате по 10 лева на день, но му дадете само 5 лева; ако искате да поправите грѣшката си, трѣбва да я умножите съ 2, а именно $2 \times 5 = 10$. Двайтѣ показватъ, че трѣбва да му платите два п.кти повече отъ онова, що сте му задържали, сир. 10 л. Петътѣ лева, които сте му дали, ще отидатъ за лихва. Господъ казва: „Четворно ще му въздамъ“, ще рече, и съ лихвитѣ. Вие не можете да поправите една своя погрѣшка, докато не я умножите. Имате ли да давате нѣкому 3, ще умножите съ 2 и всичко ще се свърши. Чрѣзъ умножение вие поставяте вашия умъ въ дѣйствие и въ работа съ Божествения умъ.

Това, що ви давамъ, е за поправление, а не за наказание, защото наказанието не всѣкога поправя. Въ училищата има установени наказания за поправяне на дѣцата. А вие ще мислите и дѣйствувате по Божествения законъ; умътъ ви ще работи като какъ да ликвидирате грѣшките си. Въ духовния свѣтъ законътъ е такъвъ: послѣдниятъ часъ отъ деня и послѣдниятъ день

отъ годината компенсира, поправя всичко, и обратно. Той дава условията за ликвидирането на кармата. Впрочемъ, този законъ е вѣренъ и въ живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а въ послѣдния да спечелите; той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а въ послѣдния да изгубите. Настоящиятъ день е Божествениятъ, той компенсира, заглажда всичко; той е послѣденъ день за работа. Има дни, които не сж послѣдни. Може да имате дни, но да нѣмате волове и орджия за работа. Та, не отлагайте работата си за другия день — да казвате: „утрѣ ще напраая това—онова“; не, трѣбва да се мисли, че всѣка вечеръ е послѣденъ день отъ живота ви. Ако ви се приспи и не изпълните работата си, ще отбѣлѣзвате въ бѣлѣжника си, че сте били немарливи.

Въ туй себеконтролиране да нѣма какво самоосжждане, да не ставате роби; но, като видите черна точица, умножете я на 2 и се радвайте, че ви се дава случай за работа. Да сждимъ постѣпкитѣ си, значи да се стремимъ да се изправимъ; но да казваме: „моята работа е свършена!“ — това не е изправление, а самоосжждане, което ученикътъ не бива да прави.

Тази работа ще започнете отъ 9. септемврий старъ стилъ. Прѣзъ цѣлата година ще шарите тригълниците и ще си давате отчетъ за всичко помислено, почувствувано и сторено.

(Дадено на 24. августъ, недѣля, 7 ч. сутринята).

XI.

НАРЯДИ.

НАРЯДЪ I.

За 1919/20 г. Начало 21/8. септемврий 1919 г.

Прѣзъ тази година ще имате за нарядъ работа по изучаване на Библията по слѣдния редъ:

Въ една торбичка ще турите надписани бюлетинки съ всички заглавия на книгитѣ отъ Библията: Битие, Изходъ, Левитъ и пр. отъ Стария и Новия Завѣтъ. Ще почнете наряда отъ 21/8. септемврий 1919 г., недѣля. На тази дата ще зръкнете въ торбичката, и която книга отъ Библията извадите, отъ нея ще четете. Изтегленото жребие тургате въ друга торбичка или пликъ. Щомъ изчетете опрѣдѣленитѣ стихове отъ всѣка глава на книгата, ще теглите ново жребие за нова книга и т. н. Почвате да четете по ваше нареждане отъ толкова глави нз день, колкото искате. Най-добрѣ, цѣлата Библия, която има 1189 глави по 66 книги, да разпрѣдѣлите по день; тогава ще имате $94 \text{ дни по } 4 \text{ глави} = 376$ и $271 \text{ дни по } 3 \text{ глави} = 813$, или всичко 1189 глави и отъ всѣка глава по единъ стихъ (10. стихъ). Всѣки за себе си да си състави планъ за четене и го приведе въ изпълнение. Всѣки прочетенъ стихъ ще се вписва текстуално въ специална тетрадка най-късно до вечерята сжщия день. При пътуване, а: Библията не е подъ ръка, за удобство при изпълнение наряда, прѣдварително се изтегля по

жребие книгата, опрѣдѣлягъ се отъ нея стиховетъ, които ще се четатъ прѣзъ днитъ на отсѣствие — пѣтуване — написватъ се въ тетрадата и отъ нея се четатъ всѣки день по реда имъ.

Ставане отъ сънь: всѣки день, найкъсно половинъ часъ прѣди изгрѣвъ слънце, трѣбва да бждете накракъ, готови за работа: омити, облѣчени, тихи, спокойни, съ миръ на духа.

Постни дни ще бждатъ онѣзи дни, въ които нѣмаме разположение да ядемъ. Тѣзи дни могатъ да бждатъ единъ, два и повече въ мѣсеца. Може прѣзъ мѣсеца да нѣма постни дни. Постътъ трѣбва да дойде по разположение, сир да бжде естественъ, да дойде самъ, а не да бжде наложенъ — да се не чувствува нито гладъ, нито апетитъ. Продължителността на поста ще бжде също по разположение. Прѣзъ траянето на всѣки постенъ день или дни ще размишлявате върху една отъ слѣднитъ добродѣтели: прѣзъ врѣме на първия постъ — за милосърдието, прѣзъ втория — за радостта, третия — за търпѣнието, четвъртия за вѣрата, петия — за надеждата, шестия за сърцето, седмия — за волята, осмия — за душата, деветия — за духа, десетия — за чувствата, единадесетия — за Царството Божие и дванадесетия — за Божията любовъ и Божията мъдрость. Ако постнитъ дни надминаватъ 12, тогава ще се повторятъ въ сѣщия редъ отъ първия, втория, третия и т. н. постни дни.

Въ съгласие съ горното, прѣзъ врѣме на постнитъ дни, ще се прочетатъ слѣднитъ бесѣди

отъ „Сила и животъ“ прѣзъ първия постъ — „Ето човѣкътъ“, прѣзъ втория — „Житното зърно“, прѣзъ третия — „Явлението на духа“, прѣзъ четвъртия — „Талантитъ“, прѣзъ петия — „Любовьта“, прѣзъ шестия — „Служенето“, прѣзъ седмия — „Сънищата на Йосифа“, прѣзъ осмия — „Миръ вамъ“, прѣзъ деветия — „Необходимостта да познаемъ Бога“, прѣзъ десетия — „Митаръ и Фарисей“, прѣзъ единадесетия — „Страхътъ“, прѣзъ дванадесетия — „Условия за вѣчния животъ“. Ако се случатъ повече постни дни, тогава ще четете още и: „Приливи и отливи“, „Новото основание“, „Многоцѣнниятъ бисеръ“, „Учителитъ“, „Марта и Мария“ и „Истината“. Ако се случатъ още повече постни дни, направете запитване.

Къмъ настоящето се прилага едно упътване за изпълнението на този нарядъ, въ което е систематизиранъ по седмици и дни всичкия материалъ и дѣйностъ и по изпълнение на наряда.

Настоящиятъ нарядъ се дава за изпълнение на онзи членъ или не членъ, който желае да го изпълнява точно.

УПЪТВАНЕ.

ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НАРЯДА I ПРЕЗЪ 1919/20 г.

Недѣля, 21/8. септемврий 1919 ..

Седмица I. (день I. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь: най-малко 1/2 часъ прѣди изгрѣвъ слънце бждете готови за работа, тихи, спокойни.

2. Почване : размишление, молитви и четиво :

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — да се всели въ насъ и да разработи всичко онова, което ни е прѣподадено.

б) Изказване на мотото-лозинка „Богъ, който е любовъ и мъдростъ, чрѣзъ тази мъдростъ да насади въ нашитѣ души добродѣтеля“.

в) Четиво отъ Библията : прочетете най-малко десетитѣ стихове отъ 4 (3)-тѣ глави отъ оная книга на Библията, която ще ви се падне по жребие ; ако имате разположение, прочетете главитѣ изцѣло и размишлявайте. Прочетенитѣ десети стихове прѣпишете текстуално въ специална тетрадка.

З а б ъ л љ ж к а : Ако главата, отъ която ще четете десетия ѝ стихъ, нѣма десетъ стиха, то десети стихъ ще считате онзи отъ слѣдната глава ; който слѣдъ нумерацията отъ прѣдидущата глава се падне десети по редъ.

3. Завършване на сутринната молитва :

а) Добрата молитва.

б) Обливане за задържане благословението, прѣподадено при годишната срѣща.

4. Ако постите прѣзъ този день, помнете да изпълните (справка въ падения нарядъ) :

а) Размишляване върху дадената и опрѣдѣлената добродѣтель за тоя номеръ постенъ день или дни.

б) Прочитане на съотвѣтната и дадена за тоя нумеръ постенъ день или дни бестѣда отъ „Сила и животъ“.

в) Отбѣлѣзване точно въ специална тетрадка атмосферното състояние прѣзъ постния день или дни: облачно и къмъ коя часть на небосклона, ясно, тихо, вѣтровито, съ посочване насоката и силата на вѣтъра, мъгливо, студено, топло и пр.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ за дѣлата ви прѣзъ деня и отбѣлѣзване дневната точка въ тригълника (четете даденитѣ обяснения върху тригълника).

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата — понеделникъ, вторникъ, срѣда, четвъртъкъ, петъкъ и събота, до 27. септемврий включително, ще изпълнявате съотвѣтното за тия дни само отъ пунктъ 1, п. 2 в, п. 3 — като почнете съ Добрата молитва и завършите съ Господнята молитва, и пунктове 4 и 5.

Недѣля, 28/15. септемврий 1919 г.

Седмица II. (день II. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I, п. 1.

2. Почване : размишление, молитва и четиво :

а) „За вселяване Божествения духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) Изказване на мотото-лозинка отъ седмица I, п. 2 б.

Молитва за идване Царството Божие на земята.

в) Четиво отъ Библията, както седмица I, п. 2в, съ забѣлѣжката.

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливане — както въ седмица I, п. 3б.

4. Ако постишъ прѣзъ този день, изпълни отъ седмицата I, п. 4, букви а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 4. октомврий включително, ще изпълните съотвѣтното за всѣки день само отъ п. 1, п. 2в; п. 3, като започнете съ Добрата молитва и завършите съ Господнята молитва, и п. п. 4 и 5.

1919 г. 21

Недѣля, 5. октомврий/22. септемврий 1919 г.

Седмица III. (день III. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I, п. 1.

2. Почване: размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — както въ седмица I, п. 2а.

б) „За идване Царството Божие на земята“.

За благословение на нашитѣ братя по-духъ, по душа, по умъ, по сърце и по сила.

в) Четиво отъ Библията — както въ седмица I, п. 2 в, съ забѣлѣжката.

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане, както въ седмица I, п. 3 б.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете отъ седмица I, п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ седмица I, п. 5.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата — до 11. октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6 в, седмица I.

28 Недѣля, 12. октомврий/20. септемврий 1919 г.

Седмица IV. (день IV. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I, п. 1.

2. Почване: размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) „За идване Царството Божие на земята“.

За благословение на нашитѣ души и души на всички наши близки и да ни даде Богъ повече просвѣта и свѣтлина.

в) Четиво отъ Библията: — споредъ изясненията на седмица I, п. 2 в, съ забѣлѣжката.

3. Завършване сутринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливане, както въ седмица I, п. 36.

4. Ако постишъ прѣзъ този день, изпълни отъ седмица I, п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 18. октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6, седмица I.

Недѣля, 19/6. октомврий, III

Седмица V, (день V отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I, п. 11:

2. Почване: размишление, молитва и четиво

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) „За идване Царството Божие на земята“.

За благословението на българския народъ, за да дойде Царството Божие въ него.

За обединението на всички християнски народи по лицето на земята.

За благословението на нашитѣ домове и на самитѣ насъ и за благословението домосветѣ на нашитѣ близки и приятели.

За идване Царството Божие въ насъ, въ своята пълнота, въ сърцата ни, въ душиѣ ни, въ умоветѣ ни, въ духа ни и въ волята ни.

Да благоволи Господь да скъса всички връзки, които прѣчатъ на духовното ни повдигане и за служене на Господа.

Да даде Господь здраве, сила и животъ на насъ, на дѣцата ни, на близкитѣ ни, които искатъ да служатъ Господу.

Да се въдвори Царството Божие между насъ и да благослови Господь дѣлото на веригата прѣзъ тази година.

Да благослови Господь слушателитѣ, членоветѣ и ученицитѣ на Бѣлото братство.

Да благослови и насъ съ своята милостъ, за да вършимъ добрата воля Божия всѣкога.

Ние призоваваме Господа на милостъта, Който я е изявилъ.

в) Четиво отъ Библията: — споредъ изясненията въ седмица I п. 2в съ забѣлѣжката.

3. Завършване на утринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане, както въ седмица I п. 3 б.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете отъ седмицата I, п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5. с. ица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 25. октомврий включително, ще изпълнявате съотвѣтното за всѣки день, споредъ както е указано въ седмица I, п. 6.

Недѣля, 26/13 октомврий 1919 г. *211*
Седмица VI. (день VI. огь годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I., п. 1.

2. Почване: размишление, молитва, четиво -

а) „За вселяване на Божествения духъ“ —
както въ седмица I., п. 2а.

б) Върху връзката между законитѣ за само-
пожертвуването и възкръсението съ молба:

За въдзоряване Божествената правда въ
нашитѣ сърца.

За въдворяване Божествената мъдрость въ
нашитѣ умове.

За вселяване Божествената любовь въ на-
шитѣ души.

За постигане истината въ нашитѣ духове.

За осъществяване Божествената добродѣ-
тель въ нашия животъ.

Пропускътъ на това е: „Господи! Изпълни
всичко това споредъ Духа на твоего милосърдие“.

в) Четиво отъ Библията: — споредъ изясне-
нията въ седмица I., п. 2в съ забѣлѣжка.

3. Завършване на утринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливането — както въ седмица I., п. 3б.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете
отъ седмица I., п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ
отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до (1. ноемварий включително, ще изпълните съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6, седмица I.

Недѣля, 2. ноемварий/20. октомварий 1919 г.

Седмица VII. (день VII. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь: както въ седмица I, п. 1.

2. Почване: размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване Божествения духъ“ — както въ седмица I, п. 2а.

б) Размишление върху всичко изложено въ I.—IV. седмица включително въ п. 2б.

в) Четиво отъ Библията — споредъ изясненията въ седмица I, п. 2б, съ забѣлжката.

3. Завършване утринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливането — както въ седмица I п. 3б.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете отъ седмицата I. п. 4, букви а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлжано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 8. ноемварий включително, ще изпълнявате съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6, седмица I.

Добавка — пояснение за другитѣ седмици : за нарядъ за бждещитѣ — слѣдзащитѣ седмици — недѣлнитѣ и другитѣ дни отъ седмицитѣ осма, девета, десета, единадесета, дванадесета и т. н. до 52 включително се повтаря съотвѣтния нарядъ за първа, втора, трета, четвърта, пета, шеста, седма седмици, споредъ както е изложено въ всѣка една — въ нейния нарядъ, сир. въ първата, осмата, петнадесетата и двадесетъ втората седмица и т. н. ще изпълнявате единъ и сжщъ нарядъ ; въ втората, деветата, шестнадесетата, двадесетъ и третата седмици — единъ и сжщъ нарядъ ; въ третата, десетата, седемнадесетата, двадесетъ и четвъртата и тридесетъ и първата и т. н. седмици — тоже единъ и сжщъ нарядъ и пр. За останалитѣ седмици до 53 включително кръгла година.

НАРЯДЪ II.

за 1919/20 г. Начало, недѣля 21/8. септемврий 1919 г.

Прѣзъ тази година ще имате нарядъ работа по изучаване Новия завѣтъ отъ Библията, по слѣдния редъ : цѣлитъ Новъ завѣтъ трѣбва да прочетете въ три мѣсеца единъ пжтъ, или четири пжти прѣзъ цѣлата година. Начало ще е 21/8. септемврий 1919 г., недѣля. Книгитѣ ще се четатъ по редъ, начиная отъ Ев. Матейя ; обаче, за облекчение, вмѣсто цѣлата глава, прочита се отъ нея само десети стихъ при първото четене. Този стихъ се вписва текстуално въ специална

тетрадка още сжщия день. Цѣлиятъ Новъ завѣтъ има 27 книги съ 260 глави; срѣдно на день, за първитѣ три седмици, се падатъ по 3 (2) глави: значи, всѣки день отъ тѣзи три мѣсеци, ще четете 3 (2) глави, десетитѣ стихове, и ще ги вписвате въ тетрадката. Прѣзъ второто тримѣсечие ще четете отъ всѣка глава шеститѣ стихове, и ще се вписватъ въ тетрадката по сжщия начинъ. Прѣзъ третото тримѣсечие ще четете отъ всѣка глава седмитѣ стихове, и ще се вписватъ по сжщия редъ. Прѣзъ четвъртото тримѣсечие ще се четатъ отъ всѣка глава дванадесетитѣ стихове подъ редъ и ще ги вписвате, въ сжщата тетрадка. Ако имате врѣме, ще прочетете, цѣлата глава. Опрѣдѣленитѣ нумера стихове непрѣмѣнно трѣбва да се прочетатъ и впишатъ въ тетрадката. По този начинъ отъ всѣка глава ще изваждате по четири стиха, ще четете и размишлявате по тѣхъ и ще ги вписвате въ тетрадката.

Ставане отъ сънь: всѣки день, най-късно $\frac{1}{2}$ часъ прѣди слънцето трѣбва да бждете на кракъ, готови за работа: омити, облѣчени, тихи, спокойни, съ миръ на духа си.

Постни дни ще сж четвъртиятъ петъкъ отъ всѣки мѣсець съ продължителность, считана отъ четвъртъкъ слѣдъ залѣзъ слънце до петъкъ вечеръта слѣдъ залѣзъ слънце, ако е 24 часа, или до сжбота заранъта слѣдъ изгрѣвъ слънце, ако е 36 часа. Като правило, дължината на поста ще опрѣдѣляте споредъ разположението. Минатъ ли 24 часа, яде ли ви се, яжете; не ви

ли се яде, недѣйте се храни, постете до напълване 36 часа.

Настоящиятъ нарядъ се дава за изпълнение на онзи сподвижникъ, членъ или не членъ, който пожелае да го изпълнява точно.

(Двата наряда сж дадени на 26. августъ, вторникъ, а уплътването — на 28. августъ, четвъртъкъ, 1919 г.).

XII.

БѢСЪДА ПО НАРЯДИТЪ.

Плтища въ живота има много, но единъ е плтътъ къмъ посвещение. Нарядитѣ, които ви давамъ, сж методи въ този плтъ. Трѣбва да схванете вътрѣшния смисълъ на всѣки нарядъ и да го изпълнявате точно. Само тогава ще се съържете съ течението на Бѣлото братство. Въ Божествения свѣтъ ви наричатъ немирни дѣца; искамъ прѣзъ течение на годината да покажете, че вече не сте такива, като всѣки изпълни точно наряда, който ще вземе. Мнозина започватъ съ ревностъ, но спиратъ срѣдъ годината. Онѣзи, които пропуснатъ да изпълнятъ поетия нарядъ, ще бждатъ философи за земята, а простаци за Небето. Такива ще трѣбва да турятъ черна точка въ трижгълника и да я умножатъ съ двѣ. Онѣзи, които изпълнятъ наряда, ще бждатъ герои и ще бждатъ благословени. И великитѣ хора много плти сж имали несполуки, но сж полагали усилия и сж успѣвали. И вие, ако

положите такива усилия, ще научите единъ великъ законъ, който работи за благото на човѣчеството. И въ тази работа, както въ други, трѣбва да си послужите съ три нѣща: чрѣзъ тѣлото ще познаете цѣлата вселена, чрѣзъ волята ще направите цѣлата вселена да работи за васъ, чрѣзъ ума си ще накарате есенциитѣ на цѣлия свѣтъ да работятъ за васъ.

Наряди дадохъ на избранитѣ два — единъ голѣмъ и другъ малкъ: голѣма воденица иска много вода, малка — малко.

— Единъ за едни, другъ за други.

— Всѣко издаване на тайна разваля. Но, щомъ нарядитѣ сж станали на всички извѣстни, всѣки да си избере който ще — първия или втория. Голѣмия дадохъ на първитѣ, като учени, чрѣзъ жребие, Господъ да ги учи и оправи, а малкия дадохъ на глупавитѣ — достатъчно е да прочетатъ четири пѣти Новия завѣтъ. Направихъ това разпрѣдѣление по двѣ съображения: въ обществото да има и глави и опашки — главата показва посоката, по която трѣбва да се движите, а опашката дава сила на движението, тя е човѣшкиятъ интелектъ. Едното, обаче, безъ другото не може. Великиятъ Духъ ще стѣпче главата на онѣзи, които нѣматъ силата за движение — опашката.

При четене на Новия завѣтъ трѣбва да изучите Евангелието основно, тъй, че да дойдете въ свръзка съ Христа, именно: да проникнете какво е искалъ той да каже. Само човѣкъ, който дѣвче, когато яде, се ползува отъ хра-

Ната; сжщото е и съ изпълнението на нарядитѣ, съ чегенето. Защо трѣбва Евангелието да се прочете четири пѣти? Жената, напр., ако го прочете четири пѣти, мжжъ ѝ първата година ще се подобри съ 50%, втората — съ 25%, третата — съ още 25%; ще рече, въ три години вжтрѣ ще се подобри 100%. Но трѣбва да казва: „чета го заради Господа, който жизѣе въ моя мжжъ“. Четенето на Евангелието какво означава? Давашъ храна на мжжа си, който страда отъ нѣмане храна.

Божественото е, когато се чувствувате силни въ изпълнението. Речете ли отъ завистъ: „и ние ще го направимъ“ — това е земно. Всѣкога казвайте: „Господъ направи“; никога не казвайте: „азъ го направихъ“, защото това ще бжде работа на антихриста. Това, което ви се дава, е отъ учителитѣ. Питате се: защо нѣкой е учителъ. Примѣръ. Работите съ едно длѣто, като се изхаби, вие го захвърляте и взимате друго; така и Господъ, споредъ врѣмето и работата, мѣнява учителитѣ. Главниятъ, обаче, Учитель въ свѣта е Единъ. Когато Господъ говори, азъ приемамъ Божественото, който и да ми го каже — учителъ, ангелъ, дѣте или простакъ: Божественитѣ думи за менъ иматъ една и сжща цѣна, отъ когото и да се изговорятъ. Пазете за себе си Божественото; бждете мостъ на Господа, а не на хората. Христосъ казва: „Азъ станахъ пѣтъ, да минатъ другитѣ“. Той казва: „говори!“ и азъ говоря. И вие спрѣмо менъ ще имате сжщото, и отношенията ви единъ

къмъ други ще бждатъ сжщитѣ. Азъ зная какъ да си очистя очитѣ отъ вашия прахъ, но другитѣ какъ ще изчистятъ своя прахъ?

Годинитѣ 1919—1920 сж особени години. Всѣка година, която прѣкарвате, е равна на сто други години; тъй че, ако прѣкарате тази година, както трѣбва, ще отидете напрѣдъ съ сто години, а ако я изгубите, губите сто години, и нѣщо повече, защото послѣ нѣма да намѣрите тѣзи условия, които намирате сега. Като се върнете дома, необходимо е да проявите любовъ и мъдростъ въ всѣко отношение — ще работите чрѣзъ мировата любовъ и козмичната обичъ. Като ги разберете и приложите, ще имате два ключа, съ които ще може да отключвате всичко. Тогава Великиятъ Баща ще каже: „доволенъ съмъ отъ своитѣ дѣца“. Господъ вжтрѣ ли е или вънъ отъ насъ? Той е и вжтрѣ и вънъ — по любовъ е вънъ, по обичъ е вжтрѣ. Любовта е видимото, обичта невидимото; обичта, обаче, е много по-дълбока. Любовта като се самопожертвува, ражда се обичта; когато любовта, умира, обичта възкрѣсва. Нѣкой пжтъ става обратното. Онѣва, което не виждате, но което чувствувате вжтрѣ въ възъ, то е Божията любовъ.

— Родителската обичъ къмъ дѣцата не може ли да се сравни съ Божията обичъ?

— Може да се сравни, обаче трѣбва да бжде истинска. Дъщерята е еднаква съ майка си, но синътъ не е; послѣдниятъ е подобенъ на баща си. Когато нѣкой пжтъ майката обича много дъщеря си, въ послѣдната има нѣщо

мжжко, затова я обича, защото никой не обича подобния на себе си. Ето обяснение и на въпроса: защо се женят хората. Но туй, което трѣбва да се обича у човѣка, то е вътрѣшното, невидимото; то е въ сжщностъ реалното. Да обичашъ тѣлото, плътта, то е лесна работа, илюзия наоколо; важното е: можешъ ли да обичашъ у друго туй, което не виждашъ, но което е сжщинскиятъ човѣкъ — неговата душа?

Сега, пакъ за наряда. Кой който нарядъ иска, него да вземе. Но въ тази работа дайте ми шише непукнато, здраво — не ща такова, което тече. Чешмата тече деня и нощя, но вие не сте чешма. Ако бѣхте поставени въ положението на чешма, можехте да брѣтвите колкото искате, но понеже не сте, трѣбва да мълчите. Ако имате сила да карате машината, и моята сила ще дойде да ви помогне; ако нѣмате или почнете и прѣстанете, и азъ ще кажа: не сте ми потрѣбни. Които поематъ нарядитѣ, повтарямъ, въ работата трѣбва да вложатъ даѣ нѣща: трѣбва да започнатъ съ мировата любовъ и да стигнатъ до козмичната обичъ. Влѣзатъ ли въ послѣдната, ще намѣрятъ безсмъртието — ще намѣрятъ Христа. Когато Христосъ казва: „който чуе гласа на Сина чловѣческаго, ще оживѣе“, Този Синъ чловѣчески чрѣзъ какво говори? Чрѣзъ любовъ и чрѣзъ обичъ. И когато той заговори у насъ съ тѣхъ отвънъ и отвѣтрѣ, ние оживѣваме и възкръсваме. Повѣрвайте въ силата на любовта и на обичта и ще имате животъ вѣченъ. Величието и безсмъртието на

Христа седѣше, тъкмо въ тази Божествена любовъ и обичь, чрѣзъ която той се пожертвува за спасението на човѣчеството.

(Църквана на 26. августъ 1919 г., вторникъ, къмъ 12 ч.
прѣди пладне).

